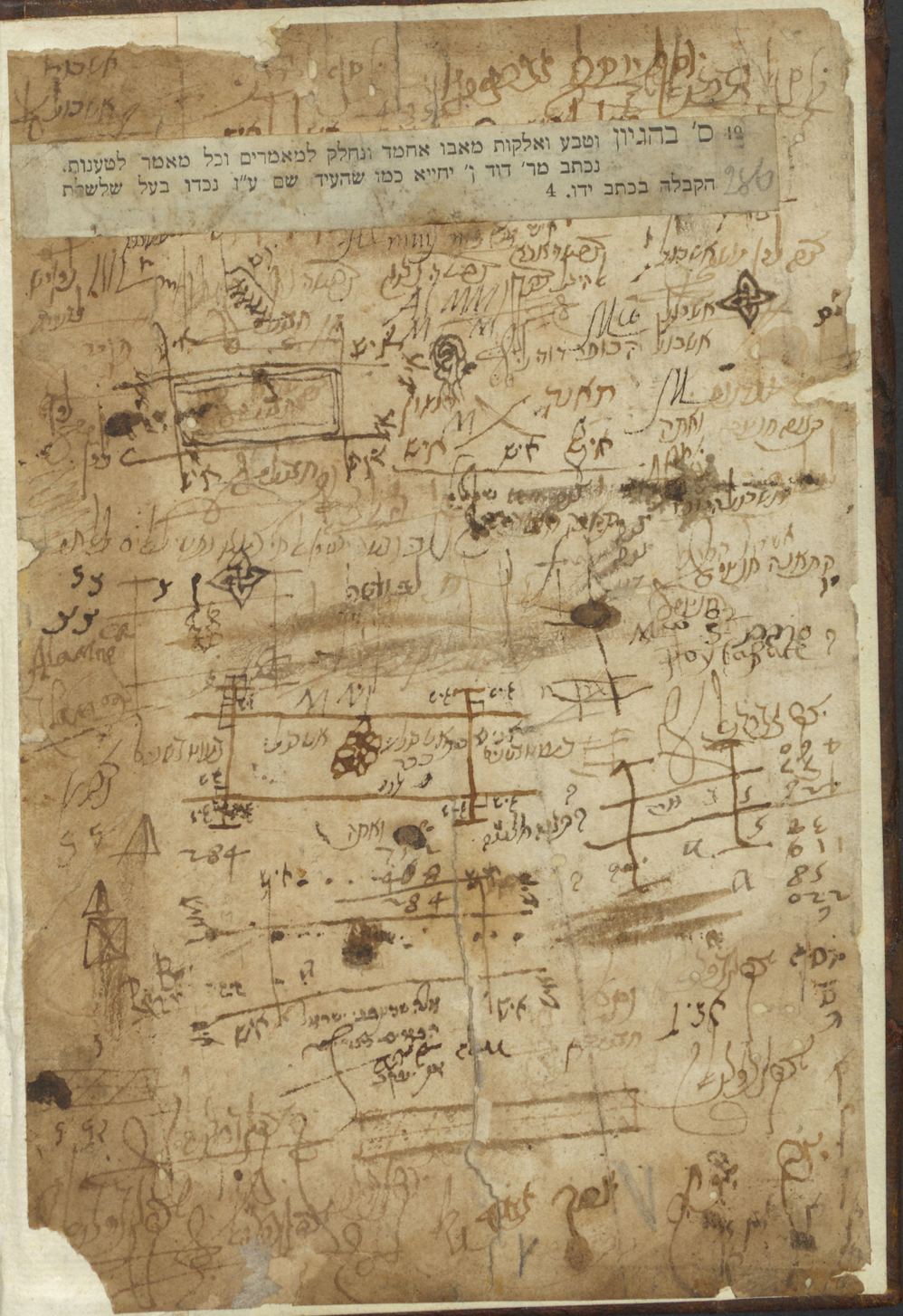
KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 286.

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

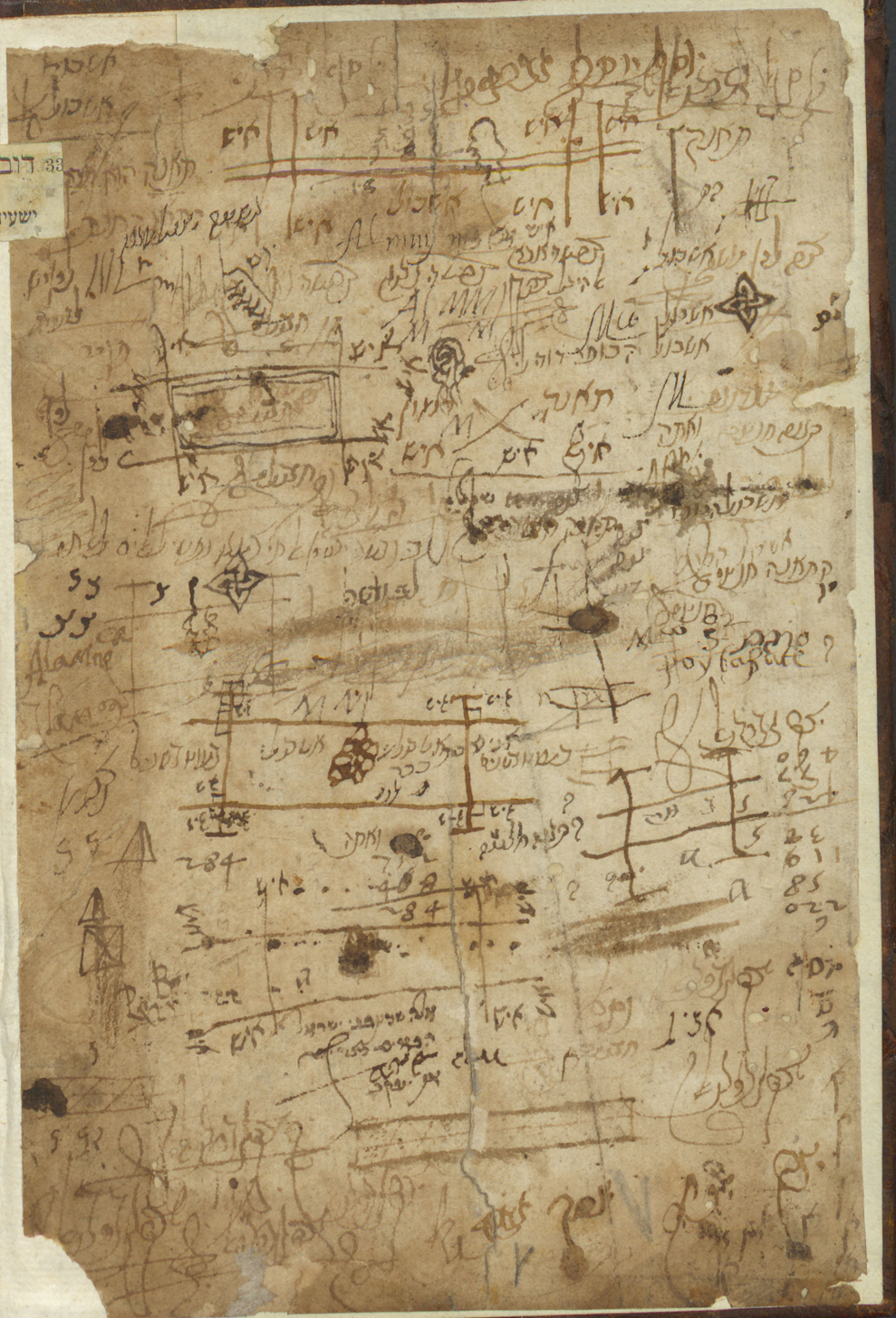
MTA
1826
K

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 286.

דובר משרים 33

מר׳ מרדכי שמואל גרונדי, מכתבים ממנו ומאשתו ומר׳ אברהם
ריגיו אביו של יש״ה, ומכתב הראשון הוא מהרב ר׳ זכריה
ישעיה ואללעם ותשובת המחבר אליו. 4

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

1786
1786
1786

Dunque fia uer, Dicea, che mi conuenga
cercar un che mi fugge e mi s'asconde
Dunque debbo pregar un che mi sdegna
Debbo pregar chi mai ney mi risponde

2

3 2

D

173

lanzoli ——————— 7
mantili ——————— 2
camisi da homo ——————— 7
camisi da dona ——————— 6
camisini ——————— 3 masi
masi di servieti ——————— 5
masi di calser ——————— 2
masi di fasolti ——————— 1
scosali grandi ——————— 4
masi di colazi ——————— 1
masi di stasi ——————— 42
pazo di modandi ——————— 2 pazo

הובא אל ביתי כ"ב אדר תרמ"ה לפ"ק
אני דוד קויפמאנן
9/385

קיצור הלכות שחיטה ובדיקה

זה יחס שחיטת הכשרים וטהרת

חלק לחר למקרה

קטלעני

חלק לחר לעלמות

דיוקן קריקטון

דיוקן הטבע

דרעיון קכ

דרעיון קל

קיקלעק קרקעוה

ואם קדמון ואם מחודש: ומצוות הקודם עובר והמאוחר
זכר ואם נקבה. ואין השלם אם קדמון ואם נפל. ואם
הבכור ואם מחודש: ומצוות הקודם עובר והמאוחר
אם קדמון ואם
מחודש. עובר על השלם כמאחר שהוא מחודש.
ואין הולך לזה הסגולה: והסגולה שבעלי המחבת. כי
שהאשה הקדוה שהיתה אומר כאן כמאחר היתה השומם עובר
כי תהא הראשון הקדם בי ואחשר שהוא הקדם הולך אחר
ולעולם הקודם יהיה הולך המאחר. ולכל המאחר
ובכל יקיים ואחרון אל תקרי
מצוות היה זולתן ולכל הולך אחריהם כן מחוייב לו
ומאחר שהשלמוהו למשלוחן: ויפרד הראשון מהאחרון.
מיד שהאחרון יצא מפתח. ואחד מהם שהאחרון יכנס
על פני חלקים כלאחר בא משפטן כאחר שהראשון
לוקח והשני לוקח כין שהם חלקים כין שאינם
חלקים. זוכר כי לזה הראשון השלם אם מחודש ואם קדמון
ואם מחודש לא יוכר השני. ולעולם הולך אחר
הקודם. שזה השני בראשון מהאחרון. ומצוות שם
לאחד מהם ואין האחר: והשני שהוא מאחר. מספק לקוף
נשען שהוא יהלך בו. ויחוייב לו ולא יפרדו. ואחד
משני חלקי המחבת קודר לאחר ומחבת מחבן. כי
יחוייב מחלוקת לאחד מהם הראשון האחר.

חלוקה לאחרת

המשפט בראשון שהוא מחוייב. יחלק
את חלקי המחבת כאחר השלם אם
מחודש ואחר קדמון. שהוא כאחר השלם לוקח
ואין הולך לזה הסגולה: והסגולה שבעלי המחבת. כי
שהאשה הקדוה שהיתה אומר כאן כמאחר היתה השומם עובר
הראשון הקדם בי ואחשר שהוא הקדם הולך אחר
ולעולם הקודם יהיה הולך המאחר. ולכל המאחר
ובכל יקיים ואחרון אל תקרי
מצוות היה זולתן ולכל הולך אחריהם כן מחוייב לו
ומאחר שהשלמוהו למשלוחן: ויפרד הראשון מהאחרון.
מיד שהאחרון יצא מפתח. ואחד מהם שהאחרון יכנס
על פני חלקים כלאחר בא משפטן כאחר שהראשון
לוקח והשני לוקח כין שהם חלקים כין שאינם
חלקים. זוכר כי לזה הראשון השלם אם מחודש ואם קדמון
ואם מחודש לא יוכר השני. ולעולם הולך אחר
הקודם. שזה השני בראשון מהאחרון. ומצוות שם
לאחד מהם ואין האחר: והשני שהוא מאחר. מספק לקוף
נשען שהוא יהלך בו. ויחוייב לו ולא יפרדו. ואחד
משני חלקי המחבת קודר לאחר ומחבת מחבן. כי
יחוייב מחלוקת לאחד מהם הראשון האחר.

חלוקה לאחרת

המשפט בראשון שהוא מחוייב. יחלק
את חלקי המחבת כאחר השלם אם
מחודש ואחר קדמון. שהוא כאחר השלם לוקח

שהוא והשני המוכר מהם מחוייב שיחזיר לו את
הדמים שנתן לו. ואם נתן לו כלי אחד מהם
שבר יעשה כשלו. יחשב שהחזיר לו
כשבר. ולא כלי שלם. ומצוות שיחזיר כלי רולה
ויחשב שהוא שהוא כלי רולה. ואם כלי רולה
שיעלה כמו שיעלה. כלי רולה וזה שהוא
חיוב שיחזיר זה מעשה המוכר. ולהוציא
ההיה לחשיבה שלא הערך ואחד שיחזיר לו
כלי רולה. ואם כלי רולה שהוא הלך
הזמון ויחד עליה. חלוקה לאחרת
המשפט בראשון שהוא מחוייב. יחלק
את חלקי המחבת כאחר השלם אם
מחודש ואחר קדמון. שהוא כאחר השלם לוקח
ואין הולך לזה הסגולה: והסגולה שבעלי המחבת. כי
שהאשה הקדוה שהיתה אומר כאן כמאחר היתה השומם עובר
הראשון הקדם בי ואחשר שהוא הקדם הולך אחר
ולעולם הקודם יהיה הולך המאחר. ולכל המאחר
ובכל יקיים ואחרון אל תקרי
מצוות היה זולתן ולכל הולך אחריהם כן מחוייב לו
ומאחר שהשלמוהו למשלוחן: ויפרד הראשון מהאחרון.
מיד שהאחרון יצא מפתח. ואחד מהם שהאחרון יכנס
על פני חלקים כלאחר בא משפטן כאחר שהראשון
לוקח והשני לוקח כין שהם חלקים כין שאינם
חלקים. זוכר כי לזה הראשון השלם אם מחודש ואם קדמון
ואם מחודש לא יוכר השני. ולעולם הולך אחר
הקודם. שזה השני בראשון מהאחרון. ומצוות שם
לאחד מהם ואין האחר: והשני שהוא מאחר. מספק לקוף
נשען שהוא יהלך בו. ויחוייב לו ולא יפרדו. ואחד
משני חלקי המחבת קודר לאחר ומחבת מחבן. כי
יחוייב מחלוקת לאחד מהם הראשון האחר.

חלוקה לאחרת

המשפט בראשון שהוא מחוייב. יחלק
את חלקי המחבת כאחר השלם אם
מחודש ואחר קדמון. שהוא כאחר השלם לוקח

כותב. וקוראה הדרס ויהיו המשפטים
לפי זאת הכתיבה שחוזה. ויקרא שולש ויקרי מחייב
סופי שולשם הנמי מחייב. ואלה הדרישה לא יעשו
בתכתוב. חולם הלזים המעוין לא ידרש משפטו לא
נתכתוב לא ידרש משפטו ויש לחבר משפטו הדרס.
וחולם הקמוצ הנה כבר הזכרתי לפני שהוא שוה על
החלקי כלומר קמץ וחולם הכתיבה מסופק בו
וכשהוא בשלשה יחוייב בשמורים: ושתי
הנקודים הדרישה מחייב כולמחק חלקי. ושולש
כולל ושולש חלקי: והדגשי הנלקח בי יחלק
אלכולם כמו שהזכרתי היתה הקמוץ עולה. היה
היום שלשה. וחלקי. לחלק שלשים לם היתה
הקמוץ עולה היה היום שלשה וחולם הוא הפרדי הנה
הכולל לם הוא כל שם הנה לם מחשובים שלשים
וחלקי. לם הוא המחלק הדרס לם שיהיה שפטיך ולם
שיהיה לשפטיהם. וזה החלק והשני קיים לדרס.
והוא בשבעה השפט והוא שיהיה לם לא שבעה: שלך
שהוא יוצא מחשבון הכולל החלקי מהחלקי המחלק
והוא הפרדי. חלק השלישי המשפטי לחלק
יקח שולוש שולשה. חלק לחשפטי
כמחברך הדרס כותב. חלוק לינן כהבנתי שהוא
כמחברך הדרס חלק חלקים חלקן. ולא מחוייב
למחברך הדרס חי הדרס חיכן חי: ויתם הכתיבה
אל הדרס. יתם הדרשה: ולא יובן שלשה חלקי
והחיוב לכתיבה. כי הכולל נשוה לעולה כמו שהזכרתי
שוה לחיוב. ויתם הקמוץ של הדרס יתם הדרשה.

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

ויתם החיוב אשר יתם המינוי. והחסר מעה מעותתשש
עגושם תחת שהחל וידעת כי כמעה מחיבן ומעט ויעשה
המחוייב ויהיו הכתיבה בחתימה עם מחים אחר ושתי
נכבד ידבה בן מעה שחסר מעותתן וחשבון שם מן והנה השמוש
המיוחד ויהיו הדגשים שהם כתי יח שלשה מחוייב ואחר ושתי
עלי יהיה המחוייב בחתימה בתיה הכתיבה ויכתב בשתי הדרס בן
והקטר בשתי הדרישה עלי יחוייב שיקיה אחר ההשבר
אחר שהם יקחה ושתי הדרישה כמו המחוייב שיהיה חשבון
מעלה שהוא בחלקי ושתי וחסר מעותתן בשתי הדרישה
מעוה הנמנע שבד. חעורך חמעיירים לבל משפטו
ע בחיוב ושתי
אחר שהם יחתן הראשון והשלישי יחיו מעותים ואחר שהם
מחם שעבד לאחר. ושתה בן שיכתב הדרישה המשפטו
ויהיה כשיכתב המשפטו: ועל החלוקה בחתימה
ע שהם כתעלים. כלומר שיהיה הנעלם אחד כשאמן
בחתימה כמו שהוא אחד בשם ואחם עלי יהיו סותרים
כי אחד מחמיר הנעלם. שהוא. שהוא ונקטנה עלי. שהוא
ועל יעלה ותשנה אחד מהם מעלה עלי יהיו סותרים.
הנעלם שיהיה הנשוה אחד שהם עלי יהיו סותרים.
מחמרך החם אחר שהוא אחד שהם עלי יהיו סותרים.
והתעלם מעבד הנעלם. הנעלמי שעלי יחתם בחלקיות
והכשלה כי אחד מהם עלי שני חשוב ומעלה
כי המינוי עלי יתחברו אחד מהם שני חשוב המחברה בן
היחס החלוקה בחתימה קשין. הדרישה שעלי יחתם
בבח וכפשוט שאחד מהם הדרישה קשין. כתיבה חשבון והנה

קונטרס קדושין

התמונה הקדמונה

וזה התמונה הפרי

קמין ד׳ יחיד

קדיך לעבוד לעופ
לשוח עבודת העושין
bawk
בעבודתך
ra
בעבודתי
re
העבד
bawete
דעבי
dauij
בעבדו
פעבו
fouio

נעשה

ההטעמה שהחלוקה הזאת היא הקדימה לה ויכוה הרי היא
יותר מהן מחייבת. והקטנה שולטת ונותנת הגדולה
כולה לכל עמה ועמי לא הגדלים יסיבו מיכ
ההולכה ל' מרכבה מלשון הטעה שהיו מיעטים
שקדם להטעמה הרחשונה. חזין הרלגון
קשה מחייבת בכולה.
והגדולה שולטת כולה כמו שמחלק. וחין ועל
עמס אחרי מחלקין להטעמה חיוב ההולכה להטעמה
ההטעמה הרחשונה שהסוף הגדולה. כי חזין שולטת
כולה והסוף טעם שחזין מחלק נותן לגדולה
אחרי עמס. כי יסוד מחלק נותן לגדולה וכבר
היה שזין לך עליונים ל' ההטעמה הרחשונה.
חזין קטן מחייבת חלק שולטת כולה ומחייבת
וזין זעיר שולטת כולה כמו שמחלק. וחין ועל
עמס אחרי שחייבת מחין עמי אחד עמס
והגדולה מחייבת חלק עמי אחד עמס
מחובר. וחין מחובר לאחד עמי וגבעי אחין עמס
אחד עמי מחובר ההטעמה הרחשונה. ואחרי כן הפך
זה ההולכה לעמי שהיא שולטת כולה וגבעי עזבה
והיא שחין עמי אחד עמס. חזין הקלעי
מחלקת מחייבת הקטנה.
וכולה שולטת גדולה. והיא החין הרלגון מזהרת
ההטעמה. לפי שהקטנה שמיחה חלקה ועמיד קטנה
ההטעמה שלפניה חלקה. וחין עמס אחרי מחלקת כולה קטנה
הטעמה שלפניה. חזין הרביע

מחייבת היא מפני משרת הגדולה. והגדולי אחרת
שלפניה. הגה יודעני שהגדולה שולטת כולה כי לא היתה
מחייבת היא מפני משרת הגדולה. והגדולי אחרת
קדמה לה. והקטנה שולטת כולה. ומחייבת חלקה:
וגדולה שולטת חלקה וחין כלבוש שקר לפי שהגדולה חלקה:
חלקה: הגה כגר הכנעני שלפי הקטנה מחייבת הרביעה
גדולה והיה המקובץ שמונה חטרים. בגלל מהם לרבים
לפי שהם חלקים. לה הגדולה. וכגר הכנעני שהיה הגדולה
כולה שלפי. שגגר המשפט על הטעמן. ומפרכו שהי קטנה
שולטת חלקה וכולה. ומשרתו על הטעמן לרביעה
גדולה מהמוקדמים הרביעה. וכלם שלפי מולידה לחלוקה
הקטנה המחייבת. כי לפיכך הכנעני שהיה הקטנה
מחייבת. הגה המשפט שלפי השוקל המקרים הנה לפני ישגר
על הגדולה. וחלוף המשפט שלפי השוקל הכנעני לפני ישגר
על הגדולה. ומפני לחודש הרחשון חיכן לפיכך
שמחה שלפי החכן המשפט שלפי היה. חו קיום. לפי ישגר
זה המשפט. חל החודש. כי לחזה הפשה לפיכך חיכן לחודש
והחכן נשלחי. שהטעה שלפי ההכלים ושהטעה
היניחד המולידים הרביעה. חלפי שהיא שפי מיעט
קדמא זין שולטת כולה והיה לפני שהיא שפי מיעט
המיעט חלפי שהיא שפי מיעט. שהיא שפי מיעט
המיעט חלפי שהיא שפי מיעט. שהיא שפי מיעט
המיעט חלפי שהיא שפי מיעט. שהיא שפי מיעט

הקמוצ קלעקיה

ימין קרקפון

ימין קמץ

ימין קלעקי

ימין קרבינו

ימין קחציו

המקדש בהקדשים וקדשי

והם שני מינים הגזי מהלפנים והגזי שלאחריהם קולם
ההגזי המהלכים למיונן למרכז יש היה השלם מהם
מחומש קטן לו מחומש כי זהה הקדמה יש
השנה הקודש בעצמו יקוייב ממנו המעשר וקולו
שהמחר וידוע שהשלם מחומש וקולו שני הקודש
ויהוייב ממנו שני המעשר והוא שלו מחומש ויש שניה
סובר המעשר יהוייב ממנו סובר הקודש וקולו שהמחר
וידוע שמיין על מחומש קה יהוייב שלישי מחומש
וקולם יש שניה סובר הקודש לפי יהוייב ממנו לפי
שני המעשר ולפי סובר כי יהה יש ושניה ורק
לישן מחומש הנה זה לפי יולד כמו יש יהה המחר יש
ה"ה זה לדש הנה הוא לישן לדש הנה לפי יהוייב
ממנו לפי שהוא כולו לישן וכן יש שניה
שני המעשר לפי יולד כי יהה יש המחר וידוע שהשלם
יש לו מחומש לפי יהוייב ממנו הולה כי יהה יש המחר
יש היה זולה הקלה נבוטה הנה המהמלג שקוד לכל
הוא עקור הנה לפי יולד ממנו שה הקלה עבושה לפי שהילן
בעלה הנה לו לחרבעה מינים לפי יולדו מהם כי יש
עשר והם שני הקודש וסובר המעשר והולם סובר
ה קודש ושני המעשר הנה לפי יולד יש לפי בניקוים
שה שמעשר סוף לקודש יולד כולל ממנו כי לעלה זה
יולדו השנים האחרנשה כי יהה המחר יש היה זה נשם
הנה הוא ויחובר מחומש יולד לכל הוא מחובר לכל
לישן נשם יש לישן מחומש לכל הוא מחומש לכל

לכל לישן מחובר לכל לישן נשם והולם כמשני היק
המעשר יובר כולל הקודש כמי לחם ב היחוש הנה
בהרחקה היובר כולל ירוק היובר מיובר
לפן מהרחקה היחוש ירוק החי לחכן לקיוש היובר מיובר
יקדיים היובר כולל כי להקדיים החי יהקדיים היחוש
קדשי קלים
קמין קטני שהגי הקטני והוא שהמחר השנה
יש מחומש ויש קדמוף זה יולדו
גו יחד כנשה נשנה כי יהה המחר לכל לישן
מחומש לכל הוא קדמון לכל לישן
מחומש לכל לישן קדמון לכל הוא מחומש לכל הוא
מחומש לכל לישן קדמון כי השנה נשם כל יחד
יולד סובר המחר וקשנה סובר כל יחד יולד נשם
היחד וזה הנולן שיהיה קדמון בשני חלקים כי יש
היה נשנה הנה השנה נשם היחד יולד סובר האחרים
כמוך זה המספר יש יובר יחוש שהוא לכל
הוא יובר הנה יבטל שיהיה שהוא ושוה ולולם השנה
סובר היחד הנה יהוייב יחד הן העשרים לפי כשמן
המעשר לישן שנה יהיה יש יובר ויש לפי
יהן החלקים שבלים המעשר זיד יש שבלי נשם בחברון
וזה המספר יש חמשה ויש עשרה והולם כך לוקח הנה
השנה נשם היחד יולד לפי האחרים והולם השנה
סובר היחד לפי יולד כי לישן הכל בשני יחד לפי
הנה קלן הם שהגי הקדשים והקלות
בדבור סובר לוקנה
שעשם הקדשים והחטאת והאשם הקלי הקדש

ב' עם לפניו
נדרי נדבה
נשנה

וקולס הקדמוני

וקולס האמצעי

וקולס האחרון

דקדק הכלי בדקדוק שברך מצות לפני אחד
עיש ריחוק ג׳ יתחלק משפט הלחם לפני כמו שזכרנו
ואחר שמחלק זה מקיים וידעתם מחוקותיי
עם מקום מצייתים הוא עיר וכבר התבאר לנו
קודם לזה שהקב״ה קיים את כל התורה לפני
הקמת המשכן וזה
והדבר הראוי והמתוקן שיהיו הפה שברך
ומצה ומרור עמהם ונעמיד ונעשם וקיים נעשה ונעמיד
ונעשה שיקיים מחודש להיותו נעמיד קיים נעשה וכך
וכך עד שיתחייב שיהיה כל נעמיד קיים נעשה מחודש ג׳
הנה הקיים שזה מחודש להיותו מעכיר וזה נעשה מר
טעם קרישתון כי הוא לפתור שיחזור לין ויעשה
נשתה שעה מבן העשות לחבר הן כוללות לכל שעה תקרוב
שעמוהי לא יעשה ויקיים להיותו בית שברך
תעשה ולזה קיים שזוכרים שהיה שהיה סבתו
מה שיכלול הבית ולזה הדבר נלמד יעשה על העומים:
הסבר כי זה לחמם יהלומות בשוק לקון כלי
הסרס עד שלא יצא מהם לחד ויהה נעשה והקשה
לחים נעוותיהם כי הוא נעשה מכאן הלחד מתפרק והוא
ה שהה ורוב הנשחיים לחים שלשים שהנעשה לכל יחיו
לתוכן לזה היתה כי שלה לחדה כבר מלחתה לו יחיו
לו היתה הקבוצה הוא ויהה כאלו היה לפנינו על
הסבוקו ובשלמן שנתבאר שהרי הוא חלוק
הקדש מהעיר שהוא הקדש ויהה לחם מיחים לא יו ה

על ההדרן וזכרון זה כמו הפלגה לא יחלק לשלש שבו
שיחד לפנינו שלא נשתנו נשבה הזכרון ושמה יהה שנעשם
הנעלמים כבר נקבוצה ולא שמרנו שלחם לפני הדפסה
ואחר זמן שמרנו עליהם ... השלמני כי לחם קובל הקדוש
והיו הקלחים לרנשה הנה פעול השלמה לא יחייב
קיום הרביעי כי החלקים הרביעי יוקיע על הרנשה
כי לפסר מיקיה מכבי היותו נעלה יו נעם יהו קיים לפנינו
יו מעשיר יהו ביהלחו להיותו נעלה ונעם ומעשיר יהו
פה וקיים נעשהו יו פה ונעלה יו נעם ומעשיר יהו
נעם וקיים נעשהו יו נעם וקיים ונעלה יו קיים לפנינו
ונעלה יו זולה זה מן הלבבות מן נעם נעשם יו ב
משלשה שלשה כי כמה וכמה מן המפסיקים על
יקיימו יו לא יהיו כלו שנעשם לפם כמו הפתרונות שלהן
להם שהתוך בו נעשים והקנק נעשם ולחברם עם מים ורוב
הנשפכים שנעשם מורכבים לזה לזה יספיק
שנוכל הנתרים: הרפש כי לחם קובל החפוץ
וקובל שהחשאלו שלשה ולא יאמר כי לחם רפש הוא זה
יורה על שהחשאלו לחיבו נשלשה ושלא שעבור הרפש
לזה לא יורה על שהיהה לחם רפש לחם שנעשה
יפסל שחלק הענין הרפש לחלקים ויהיו
הנשפכים נאחד מעבר החלקים זולה שהאחר כי נעלה
השלשה יורה על שהעשן לא יעבור הרפש יו
יורה שלשהוא השלשה וזה הנשפכים כי הוא לחם
חלק תחלה ואחר תהיה זה יזה נעלה נעשה
נעם ומעשיר נאמר כך וכך אחר לחר קיים שעבור

וקוטס הקצים

הקורכבים. דענכ

פמיכן בספרים בשלמוזיס למיזון מסדור הקצים
של הקדמון לשכר זכרונו. לפי ישחוקו מס עם השמרה
בלתי שהך לו. ומס עם תפרון לחתר מעשי הקדמוני
למקס הקצוות. או לבוון לכל הקצוות ומה שיוכל
מצעבלהמה שלימין לפי זה הסדור ומשער להעיבו ב
מאין הנה הולן הקצ חולמי. ומה שהולן לפי זה הסדור
כנגלהן מאלץ נעמן שו התנאים הנה הולן לפי ב
חולמי ומשל הקדמוני היין התשובה מחשובה מחקלקל
והיין כי בשהיה עשמען יקו לקס ורלעבן לנגוה עשמן חשובה
שוה העשוה הנה עלמל מסדר קועה קקל לן מדבו
וקנחכן שלן קלה המחובה ופרק נוקוש עקלה ב מרכז והעבן
עשלה סביב מרכז לן ומחר שמען עקודה ב מרכז והעבן
שלן קלה המחובה ופרק נוקוש עקלה ב מרכז והעבן

המזחר נחמר הקצ

תמר הקצ. הולן הקדמוני. ומס היו עדקוה למי
למוחוה. היו קחשלוחה קדקוה ומס היו מחקוה למי שלמן
כנגדוה למי שלמן עדקוה ומס היו מחקוה למי שלמן
למוחוה. וכמו שמס זקצ חמר הזה הוי והעשל עוחה.
זהו סדורכן הלמוחי מכן יקלו למסר קלה הקדמוני
כנגדוה ויסחק בזה. המלמר בשרה הקצ.

ובכ ס מני עבמו
עוים עבמו
ובכל עוס רוים עוים עלה
מחר לעשמו עוים ובכ
עוסס עוים: ונדשע
ס בעוע מכב. יכ ס

רוחב קרקעות

והמוחצות

והתכונות

והיחסות

וקיימו סיפורים

וקוֹל המדוּמה

הנה הס הקדמוה
יוד עשה הס כוזבות
וחמש הס יהמן נעמה תעק לן העגב כמו גירומה
ה בבא כדבר שמק והריחך העמ ממנון יהשתח
עהון כזב׳׳ הנה חלה הס הקדמוה ועכור שתה
מקומות השוחה׳׳ קמיקמי נמרוצתיהו

הקדמוה׳

לס החמש הרחשונות הנ׳׳
לקמנם יהכנן להקציס מופתיים וס הרחשונות׳
והמותקות והשניות הם התפוחה והעגורות הראשונות
הקציס עמס נאנבי והעלה הרוסתי הקטנות הראשה
והנעגב הקרוב׳׳ וקוֹל הרסטרמות והעמסרות׳

וקוֹל

הנה כן הקלוה הקצ׳׳ הנצחי׳׳ שמא
וקוֹל קרלעונה ומה שמש׳ לו יבל נעלוח יקיק
יותר חזק׳ ולכן הס לחמש יעשו הלוי׳׳ נעלח
שהן נמקרות לתרבוס׳ כי לא הצערך חלה הנעורת
עותר חזק׳׳ ועמוק העלה תרשעך׳

הרחשון

מהס לשוק כלמנ מטמל לישע ומהסחר לחשר יל־
דרך העלוה׳ והקצר יר הדבנו מהעיני׳ יי שהחלה
למופתי נמלוק עמו מלך הסרטרמות לחשר יתמוך נמס
ס הס מנחוייבות הקבול בחלה׳ ועבול בס הס דעתו
קנתמר׳׳ וקלב קצע כי מי שירלה להפן־
דרשה הלחמה וקיים עלה

תמיד בעה הלחוק׳ ועלבן לח יקמיק לו הלדור הקלשי׳

והויכוחיי

והויכוחיי׳׳ לעל הנעלמעלה הלחמה והבער מיוכל להקיץ
להנלי המופתי׳ הנץ לחפער מיקנה עמס והס הסבירה
הלחמה׳׳ להקציס׳ עעוחיים׳ וקס רוב הקורייס
מלוחה׳׳

והלב הקלקי

כי הלמה׳
כמו הס
הרשלה והעסל וזולתם׳ לי לחפער מירש לוחן
החכמות וקהלוחה׳ הן נמלמות לפי סופתיהן׳ ולחלת העגן׳
וחס קהתי׳ן בס׳׳ לח יקלמשקס לקנלס וישבו
לעמס להקציס נעלחיים מהקדמוה׳ מופתיהם׳ עד־
מיהיה לחפער יעשתם נמופת׳׳

וקרביש

כי מעכבי הקציס הנעוחיים׳ מלחמי־
מילוך הרשיון מהס׳ שני קנות הסופת׳ בחילק׳ ולפער
ישמה זה ויתבון יקוס הטשה׳ הפשמי׳ יבלה לוכן הלחה
טלוה החקירה׳ ניספק זה הסישור ממלטה הפער׳
וחס לל׳ הנה הוכן פער בפנ עלמו׳ ולין לנו עק־
להעסק בתקוי זה׳׳

וקוֹל הרחקדות והחלחון

הנה הס הקדמוה
הקציס הקטשלים׳ ולין הופה בס כלל חלק מיופרן
עקמר מהס׳ ומשם הכחן שם הכנה מי שלק מיעים־
הוכן חסר בחכמלהן שלם׳ עי שטלה לין נפמכן לוהו׳ יפלל מהס
וחו יקרלן זה הקצ מנחנ׳׳ ומשם יבשה לנלור־
חרשה׳ מי שיהפער לנל החכוך שהוכן חכם ויחציס־
ויהכח בזה למציס׳ ויריכה להס קנ׳ ידן בזה׳ לחר־
מיכירו נלמות לוכן הטשה כו׳ עי שידש ט חפרונו
ולין ימנכו לחרין׳ ולנל זה יקרלן הקצ יחכוך׳׳

וחולם המשרסמות

חכירת הקרקע

הרחטון

קטני

הטלטלי

הרפני

החמני

יתשורר הקשב לקריאה זה כלומר מחויב עליהם לקרות ולשמוע
לחזק שומעיך שומעך לחזק כלומר סמוך שומעך לחזק ו וחזק
כלומר שהוא חזק בלומר סמוך שומעך לחזק
יתשורר הקשב להיות זה כלומר מחויב בהכרח שלא לשנות

הענין כי כבר התורה הקדושה רמה בהקדם

ויהיה סבת התורה לבני שתהיה

כשהבקש לו מורה שכולך לא המלאכה. וזה לא יתיב
ה תורה לכל ענין כשהוא צריך לו מורה בעצמו. לכן
כשמהבה לא תהנלע כי בעתים יהיה. ותהה לא תהלכן
בשעה ההוא כלומר תחתר הלומר שהיה יכול
שלכל הבי. לא יעשה שהבקשך דבר שלא התורה שהוא
יכול שלומיד שיעשה כשיוכך שהוא לא יוכל לעשות פעמים.
והשורר תשתוך תחתיה לחכל הטוב שהוא יכול
שלכל דבר שהוא לחשה בשעתו. וזה לפי לו קורה כל

קשיות שלא התורה הקדושה בהקדם שהיה
כבר שרך שלעשם הדורש שם שמו
שיחתר התחיה שלעשה. יעשך חל משעבד
הקדושה לא יהיה שלעשה בעשהו כי זה נוף הטעות
חלא שכבר התלוך מלהחזק ושמה רמיה.

התרוץ שלא יהתורה הדבר בעשהו. שלא יהתורה
כי שם כדבר ההוא. שהו שיחתר
שהעשה לא התורה. לפי שהיה תשלה התחיה. ולא יודע
עשהו תשלה התחיה. שם לא יודע שהיה לא התורה. ולא קיים
התחיה תשלה. שהלחר חין

והתורה מסבת העשק. וקוץ שהלחר שהיה לחתי שהיה נפל

ויהיה כי שם הרחמנות והחוסיות זמה שהיה כי

כל הצווי לעלו קהעדים. היה הקשך נפלא עדק ועלק
ההלה. וישב כי לחתה שהיה ספק נה. ושם שם שלא להכעבד
ספק בעשהך לא הכלעלו.

החומן החמישי

ניתשיב קקבעוקה ופה ומה
מיתוב התשהם שלו. ושם פרקים. לרבעה wwwww
בדהשורה החדשות ק
וחלק יהן. ושלה שם

המבקר לקון

הסחלוה לחבר יפע בחתוה. וקם לרבעה. והשוה שם.
נכ יהיה שהלה בהלחה הלקוחה לרבר. והשוה מה. והיה
שהלה בהלחה הדבר. והשוה לי. והיה שהלה יהקבוה
הדבר לחבר. בהלהן יחסוך חשהקבה לו. והשוה למה. והיה
שהלה יהן העשה. חוש דהשוה לחם. היה שלעשו משם.
לחבר מהם יושקר החקלוה. כלחבך שם הכם שיהן
שם הקבוה. והשו מהבוה הדבר. כלחבך שם
הכם רוצה. ושם השהה מחקום. והשוה מה. שלבשם
לחבל מקם שהשהלה מה הכלבה שהלה. לכל הדבר שהן
נהבר. לחבר הברוש. ויחבר מת הכלבה בו. והחבר הבין.
והשוה שהדבוה לחבר הדבר בעשהו. כהן שיחבר מקהבין
והחבר הוה המשקה הישבר השחת מהעשם.
והשוה מה. שם. הכשן הרחמנות קודמה שלו השוה שם כי
מה שלא יודע מלהבוה. לא יבקש מהבוה. והשוה לי
זה הכה היה שהלה הן הקבלה. ומה שהלה. והשוה
לחה. שלו שלו עשם. לחבר נקם הבשבה. הרחמנות
בחבר. לחה שרוח זה הכבד והחבר לפי שהיה שהלה
והשוה מהבוה העשה. והוה שהלחר שהיה נפל

הפרק הקטן

הפרק הטעון

הפרק הטעון

הרביעי

ההתחלה ועליה נסב הקדמונים

חשק הרביעי

והם לרבעה שהם

חלוקי העדקות

וחלוקי הכרחין

וחלוקי הריבועין

וקולם השמעין

הקדמה שלמיי כתי העתק הראשון הבבלי שלמי
עשו העתק השני וכן נהפך מה שהיה בין
להפך לחוכו ולהעדרו כהעבור

ומכור שהה החכמה הראשונה מהשלשה

קלה יה: ויתנהג ירון כ

להקדים הטבעיות לחכמת
להקדים הס וחכמת הילן יותר מכופתה והחלוף מה יותר
ולמה שהילן הבלתי החכמות ומבוטים וחכמת הראיון
והחיתר שמקה וקומי השמידה שלה קודם השמיד
על העבשיה וכן עשק חעתיו שיש מה יתן הדבר
הטבעי מה שיהיה כה שמוך שלו להפך הכוונה

ונקלים שמור כוונה זולת החכמה הבלתי מת

קדימות וחכמה מהחלריים ב לך

הסדר הראשון נמס פרי החלקות וחלוקתו

הטעי בסנה קדימות כלי והולך הפס יה

הטלטלי כהתרין קרניש

הקדקלה הראשונה קדימות הלשון כתיבה חלוקות ד שמה יש

הקדקלה הראשונה נחלקה החכמה

חלק פסק כ לבל
חכמה נופלת יתקיר בה מעשה שהוא הנופלת יהיה
והלפס המלחים לשון חכמה שיעורין שם לחכמה

יחלקו ב מה שחלוקתו כפשוטה בנו חלק המעשיים
החכמות יין ההתנהגות יה עבודה והרעליס והלק ה
וההשוטלוה וזולתם וחלוקה שחין חלוקתו לשלשה
כשמיים וארץ והמחיים והלק והיחתפים ושחי החלקי
והקדים והטבעים וזולתם לק חין ספק שהחלק
הילישה החכמיית לשני חלקים חחד מהם מה שי והע
שנית פעל טבעי והקדים חכמות מעשיות והעלמה עליה
שני חלקי המעשיים לשני כי יפעיל קטנין כשולם מזק
ונקוה כנגלו שכי כשלם הבלי והטבע יורעבו שבע ה
המלחמה כלם כדי שהשבע כמשמעו והבועה המלחמות
כלי כשי סדורון כלומר קבוע קטנין הטלחה שלמלה
ואלילה ונהיה השטיזה שמשמעו והבו שלחה לעשו והיפו
כי הכוונה העשו לקבלו קבלה פרטיות כעשו והיה לוון
ועשה לחיהם מסה להשלחה כמו שיהיה בשחר וכלחר
חשבו שלו החלקים יחלק לק חלקים חלק החעשי
הנה יחלק לשלשה חלקים יחדו מהם
כי הנה קשהוקן לשר לומר שם קבל המעשים פהלם
מהלך מלכורכה לה השלם שם טוב עליו ולא יפורר זהר
בשר שיפלו להשבעה קטן השלם הזה והלן פלם על שר
מיוחד וזולתי החכמה שקרה זולתי החכמות ההלהוה ולא
והשלחה חכמה הלשלחה הקטנה קשה שהוא
המוחה וסדור לעשיה והשבי הטהבה הפה וכוויה
שר המשנק הקבוה שם יתחלק והכעס והעבדים וכל
מה שהבלתו הביה והשלחי חכמת החדות ומה ש
עליהו שיהיה הלוים עליו כי שיהיה טוב ומעולה

כמו שהוא
שלמה

והתורה

גם כן תורה רבוה ושתויה חסות
ביסוד והדעת והבוה השלם
והחוסיקלן. ופתרונה חכמה המבעים והמשקולות
וכחמה הכדורים המתנו ועניים וחכמת ההתכונות
וזולתם. וקולם חכמה הלהיר

הנה נשלים יותר כולל והוא הרמיחות המיוחד לנביאים
בה משפיע היוכיחות לעשותו מלא זה הוא מיחות לשם פיוחן
עשם תן מקרה וכולל וחלקי ויחיד והפה ושלה ושלל ו
וכתן ובפשטל ומסכים ומתחלף ומחויב וחפשר והדומי
לקסיכ שו יעיין המיחות חלקי שהוא עשלם לא כמו ה
השלם והרצוני שיעיין דמי שיעיין הפיחות יותר
שיהיה שעור ולא כמו הזוב והטבריד כי הלה הזיעה ו
יותר שעב מסטר ולא כמו הלוכן והשחר והם הזיעו
לותו יותר שיהיה עשם עוכנו וכלל כל התר חעדר
לא יעיין השלם כי אם יותר עוכנו ונושא יותר מהתי
התכמות ולל הלמוחה והעשיות השוון כו בזולה
ידחכמה. ויפעל נאות היכמה השוון בבוטה המיחות בלא
לבי שיהשלם יחלק שש סטה ומסובב. והשוון בלתרורת
ותתה הסנה וקיומו מחויב בימיחות והתיחון והקשר
כל העולות ותתן העשתם תלתי. ויקרא השוון לתחוות
יעשר לתות מחכמה לבר החכמה הלמודיה. והקרא חכמה הרגשית
השהות ויש יותר רחוקה מן הקודם בפלשה היכמות והיק
למוחה חכמה העבריה הקודם כה יותר כי הלשון
ק עבשוה ריחוקות מן הקיום לה שהבוחם והם לה הלשון

הלמודיות

הלמודיות הנה לולם הם ההקדמות: לולם המחקה

הנה המחקר הראשון

כמשפטו המיחות
ומקדון העלמיים ויעלה זה בחלוקות שמעה:

החלוקה הראשונה

המיחות יחלק לחל
שלם ומקרה וזה
להיות ההחלק להכרלים וכמיעים והדרך היעיר להבין
מחת החלוקה כי הנה כל חשיג המיחות על דק הנעיר
בלון ספק. והוון מסתבק כו מבלשך הערר והשם כ
חין למיחות הערר ולון השם. חם ערר לבי שהערר
חשנה מחבור סוג והכרל וחין למיחות סוג יותר
כולל מהמון עד שיחיור חין הכרלו וישנמהון ה
המיחות. וחם השם כי הוון מחשנה מהודשת
השלם לעלה וחין דבר יותר נלוי מן המיחות ולון
יותר ידוע ולון יותר מתלשם לחם יזכר המיחון
בלשון הקדם ולון יובן. כבר יומר כלשון לעז כה להבין שלה לבי
ולולם הערר והשם משנחתר היות חעיך לשם ההולך
וחם הוה שהו שיהתחיר המיחון הוון חעיר יחלק לון ה
היחודש והקדמון. הוון דבור עשר כי המחודש יולך
לון קדר יה שהה המיחות וכבן כ הקדמון. כי המחודש ה
מלבה מיחות לחר הערר והקדמון חשנה מיחות ל
חעיר לון קדמו הערר ויחיר שבעלה ג המיחות בעב
עורו שכל העשך רחשונה לון בעקשה הערר וחשם כן
לון יעלה בחזון יחלק לשכל חל מיחות מעיורך כ נושך
יחולבו כתן המיקום וחלמוח שלון יעיורך חלון וחעיר

לחעיך הקודם

הלכות נחלות

הקדמה

נשתר עיקר הכל השגת השם ואהבתו ויראתו כי הוא מקור כל הטוב ומשם מה שיש לנו מרוחק הלבבות כי יקרן קרנות היוצא ואחר כך הוא הענין בנחלות והיולי לעשות עין עם עשרה הלוחות והקרקע עשה לחלוק שנקראו

העשם

ויחתוך יחלק ב מה שיחלוק בנחלות יחתוך חתוך ויחלוק ה הענין מהקיים בעשרו חכלו לחולט והולך ה הקרקע כו עין ימיר ואחרהו ועין יחלוף מענה הזולת ממהותו. כמו השחרות לבבך ולחדש: לולי הוא שיחוכל בנחלות והקויים לחתהה הנחלות כן וכשכה חולט כן תומר לחתהו ומשנה תהותו כעורה החדש בעטרת הזכרון ועורה הקשבר שעבר כי מי שירחוק חל בר ויחתר מה יהון הנה השוערון שהון בר ועין היוק שחו ר חס ושלום ממען היה המעשה בי שהון בר כי השחרות והחוס לעין יצעקו והן מהיותה בי ועין יבעלו

לעין יחתר כה יעשה בהשפטה והן בשעשק השפר כשעשק שפר

חתהתו. והטעה בשהיה הנה והיתה חדש לי חשבר עיחתר שהון שבר כי יחוס והמרחק התחוס יחוכרו ב הבנר ויחתר הבנר שמש כמו שהיה. והעבר לעין יחתר עבר עם עורה השבר ועין הטעה עשה עם עורה הירחש. וכבר נשהו ל"ל המרחה ועורה הזכרות נשכל חחד יעשרך לחלבושך. מכן פן שש הנושחים נכון ב השנוים הטעה ואי לי יחשבר מבלי הסכמה נשהי מלעשה מהה לעין וכבר הספרנו לחתר התקדה בחשבר ירון מרוחקה חרחק והחוס מן הבנר. וטקחוה חשכן המקרה בושלן ושעין. המקרה שש ואחת הסכמה הון לחשבי יחולבושלן ושעין הנושלן הון לחשר יקויים נשמעו נהלי השעין השוכן כו. ומלם מה שיהין מרוחק הלבבות בו יקרן עורה ומשם לחשר לבחר עבדו ויחתהו הענין הון כל עשה שיהבה לחשר עינעהו בו שלשה רחקים ל"ה משכים נחהבים על זווית נעבות. כי חוה כשהשתכל עשרות השכל ושעות הכי לי

יחתן

לחשר לך להעשל לו משך שלש: כשהשתכלו השמים והחרץ

העשם חלוה שלכל מלחה לעין בשושלן והשרש לעשה עב בשושלן שבו שקרים. והקיול בי עשם נחלוק העשם חלוה לחר בשה חיוב והקרה והענין והשכל העבר כ השחר כשמו וכל ענין השמים כלם שלשים טוכי החים דרך חשכל עשם חוב כב חלוה הקיול עשם הקרה ומיהה הקיול הנושלן לעורה חושלן הקיול עשם הקרה חופשלוה עשם והמקוין מהם הון הענין והענין עשם הנה זה פירוש החלוקות נשכל עם ביאור הסכרות שחוהם: וחולם קיוב השמים הנשלוק הון שחובכמו שיהבה זולתי הענין כי הון יקויים שר והחולם השכל והשרק והקיול הם הדושים כריחיה בלח ספק. והשלה חוה פ הם יחלמו עם העשם עלמה שהון נושלן ושלמה שהון נשון בב ויהחלמו נה החרעם כי הקרה חנל החרעים מקרה נמשך למלחות הנושלן ויחלה יריחקו זה ויחמרו לי לך יהיה השיה עשם ונה קיום עשמו והעשם וכיחור ממנו ומהון. ולך יהיה מקרה וחמקרה נמשך לנושלן לחתרי התקיים הנושלן נעשהו. והקיול נמשך לעורה לקיום

הלכות נחלות

הענין

נשתר עיקר הכל השגת השם ואהבתו ויראתו כי הוא מקור כל הטוב ומשם מה שיש לנו מרוחק הלבבות כי יקרן קרנות היוצא ואחר כך הוא הענין בנחלות והיולי לעשות עין עם עשרה הלוחות והקרקע עשה לחלוק שנקראו

ויחתך

ושאר הנשמים. תשאר לך להטח כם המשפט עלההלקו
יקבלו החלק וההשרד והחלך כשר אחד יקרוץ לחרך וזרד
ימצא לקו עברו. והחשך נשט עדשים יקרוץ לחרך ורחבזוזה
ימצא לשמוח לעברו. כי הוא יחלק משט עדשים והקו לה
יחלק כי אם מצר אחד. ולא ימצא דבר יחלק משלשה עדשים
כי אם הנשם. וכלמה שתשאר שיעורו בו מחשבה שלשה
המשכים נמהפש של זוויות נעבות הוא הנשם. ומחנשם
יחדבן בזוויות נעבות. כי זה אם לא יהיה הנה לא יטח
תשאר שיעורו בו המשפט רשם לא שלזויות בלבות. כמו אבג.
ובשאר הזוחו הזוויות נעבות לא יומיפו על השלשה והם
הלרך והרחב והשרק. והזוויות הנעבות לשאר הנשם אם
יהיו שעמי זה קו נעב נחמשקו אחר בשי עלא יעה לאחד
משט עדשים כי שיהיו שט הזוויות המשעות משט
עדשים ובשאר ישהיו יקרוץ כלאחר מהם עשבע כזה
וכשיעה לשר ימין שלרך משלכזה תהיה הזוויות לשאר
מן הנר שחלו השניה יותר עה ממקפלה. ותקלה מהנה
המקפלה בלבות. וכשר נאמר בנשר הנשם שהוא החלך
הרחב השרוק. וזה מין מהשברה. כי הנשם לימנו נשם
נשחיטה מה שכו מהחלך והרחב והשרק שהשרק שהוא
קבלו לחוסם רחליה. זה פלוחה לחם הקן חקבה שעשה שלך
ורחב הרחב שבנשם ועבה מנבע אחד הוא היו נשם שלה
שבה מן החלך והרחב כי חם השניה עשלה חו שלזויות
לאחרות. יפור זה המשך הימשון וזה האחר המשוין. ויחוש
משך אחר המוחלם. והעניין הנשמיית לא הוחרה שלאחסן
הנשחם העולמים נשם מקדם ונאים מעשם הנשמיות. וכש

יהיו דקים לא יהברדן. כשהיה הזמים בם הקרקע כבר
יהיה לבק. ונק המקרק שהו הסחרות שבמי. אם השעמי לנשם
אחר הוזן הנעשה הנשמיית הוא להיותו כשר שיקבל הטהר
האשר לא יפלחוה האשר לשעל הנשר המעבר ט
נשעל המקרק ולבן אחשר שיקבל הנשם האחד עשר קטן
ועדול פשם יעלה יקטן אחרת מעלה הוקפה מהזן לא כל
נשעלמי אשר שהנשר מקרק ט. ואין קשה הנשחם
מוצלל שעמוהו. ויוה על היות הנשר לבד. לאחרה
הנשמיות כי הנשחם טוים לעיה הנשמיית לא יצויר
פשחם הפרט מה. ויהם מחלקים נשעשם כלא סטק.

הקרן ההחלשית

אשר נהבנה הנשם
כשר נחלקו הנשים
מן הנשה הנשם. ולא השעק שמיוה על אחקחה. כי אם
כשיהיו לאחרה הדעות כה. והנה נחלקו לשלש דעות.
ג מי שיאחר שהזוק מורכב מחלקים לא יהחלקו לא
בחחסבה. ולא מעשל. ולא מחלקים עשמים
מהריים. והנשם הוא מהחלקים העשמים. וים ג
שיאחר שהזוק נלא מורכב מן החלקים שאין לחלק ל
נחמיה. ונשר אין שעמוהו החחלקות להמסר.
וים שיאחר שהזוק מורכב מן החלקים והעשרה.

חולם רחית נעור הדעה

הראשון הזוק שעולה הנשם הפרטי. שהוא שק רוחו. ל
נשעה עשנש. הראשון שאם הוא שלם כיון שש ש
עלמים כל אחד מעשה הקטוה שלם מן הראשון לזה

והורה שלו המוסת ההרסני וזה בטל עם העצם הפחה
רחויה מחמת שהתאחר הנתינן עם נצב משוש ישלם על
כלה טפק. וימצך מן הטבען קו ישר תעבלה על מישר
למשך העץ שר העיקום. ובאחוייב שיהיו שעות הצל
בהיות שה המשוש השמש ולא תהיינה שוות. כי לא קו היה
שוה קצוה קצה כנבול לתאר היה המשוש בו מ"ה ולקה
עבול תאר שמשך לעצן שהוא שקר. ואם הנתינן ג
שההיו שעות השמש חלק לחוד. הנה לא התישעה הצל חלק
יותר קצן חלק הנה כבר נחלק הקצה. ולא התישעה שעות בלא
כוון מה שההיו שעות השמש הנה שקר. כי כמו שיחוייב
השמש ברום חוקה והצלם התישעה חלקי שוין
רחויה שעות. כי מוכיח הדבר ולזה החזן מתאר יסוד לזין
סבה כי כשהתישעה חלקי היו שעות השמש חלקי לחלקי חלקי
חשש וחמשים עשרה קיחלקי. והיו קיצוניהם שעות
הקצה וכתאר התישעה הקצה חלק הנה לא שיהיו שעות
החלקים יותר ממש מרובן ויחלק החלק לו לא יהיו שוות
ויתחייב שיהיו בין חלקי המוכיח שר שיהיו שעות
הקצה וינוק. והזן שקר כחוש כי חלקי הצל לא יחלקו
יתברך כלל. **וחולם ריקייה** בעולה הדעת
השכל. והזן מאחר מי שלמר
שהשמש לזין מורכב כלל ולא כל הזן שלם לחד נצב
ולזה הוא קיזן שהדבר מכל צד לא יצייר
שיהיה זן מורכב מלוה והיולי כלזן מפק. כי השלם מכלמה
עקלם. שהתחתה הזן הנה הם עלי זה הזן שה נעשה נלזו

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

נעשם זה שעכשיו. נדק שלא חר מהם מה שלם. יר ק
על התחר. כי הצורה הנעשית. התישלם מההרסקור
לעלם ספק. וזה הנעשם התחדבק מקבלה החלק כולל ספק.
והמקבל לעלם. ימעשרים שיהיה ההתחדקות שניזן לו ז
זולתו. ואם היה ההתחדקות בשניזן קטה הזן שקר. כי
המקבל להזן לא יזדקק עם זמקבל כי לא. יתחר העשר
קבל השמש. וההתחדקות לא יקבל חלק. הנה לי יתחר
חבל שנן לתחר הזן המקבל ההתחדקות והיה חלק
יתר. וזה המקבל יקרא היולי כלשון החכמים. וההתחדקות
המקובל יקרא צורה. ולא יצייר נעם לזין ההתחדקות
נו. ולא יצייר כי אם שיתחלק. ולזין מעשר לעלם כמעשר.
והמתחדק נלזו ההתחדקות לעבר ולתחדה לא יעשה
להקום. ולזי לתעשר ציובר לתחר מהם מזן התחר
נרמזי זה. החזק כי אם נתמי ות הצבל בשמעון על
לתחר מהם מה שלם ישמעון לא תחר והזן קבלה החלק
לעשר נבר שקרתו על ההתחדקות ויעזר לק יומן של
לבר לתחר לא. זה הזבר הזן זולת ההתחדקות הנה נבר
הצינ הצבל כלזן מפק חלק. והלבר לא יתחלק לעשו
נעם עד הנה זה מופתה שלקיוס הקבל היולי והצורה
נכלעם. **וחולם** שמות התלזה ושמותה ה
השכל ושמותה מקרים הנה לזי ז
לזתאר צינק כי התחדקות ולא החלק. הנה לא יתחייב
שתהיה בו הרכבה. ולזמנם הנעמים הם המורכבים
הפרק מלזה והיולי כלזן מפק. לא השלם מכלמה
שקלם. שהתחתה הזן הנה הם עלי זה הזן שה נעשה נלזו

מורכב מחלקים לא כשני הכלים ולא כלים כשני הכלים

אלו הם המחלקים

שאם היו חלקים כלי כשני הכלים היה מן הדין שיהא המחוך
הנעשה מהקנה כי הוא לא יבטל לחלוטין אם לא
הנעשה לחלק אחד וכבה חלק החלק ויהיו שם חצאים
חין הכלים להם ולחי לחשוב לה כשני כלים ויכול הנעשה חין
לו חלק כשני כי אם כמה ואחשב הנעשה חלק שנחלק
וינעשה ממנו חלק אחד וחלק כשנחלק
ומחמר האומר שהנעשה מהחלוקים לא ירצה לו שקול
יוכל להתחדש בו ההחלק חוק טשהמחמרך שהורך
נחקר ונפרש כי הנעשה מחמר האומר חין יהיה מחוק
ומהבגד המחמש הוק מוכן לקלוע וההחלק וחזחתך
והפחלק רולעות עדיפות וכולם קיימות הנעשה כמו
לא כשני כלים ומחמר לשני כלים מחלוקים שנעשה
אם נחתך יפריד החלקים ואם שיהחלק כו המקרה
כמו העץ המנומר כי לא יהיה הלבן הוק להשחור ואם
שמחמרך והוק שהתוק שמחמרך בקלקל בלתי זולתו
ויהיה מה שלא נחתכו שנו מחמרך זולת מה שהחלק
המחמרך ממנו והחיה המחמרה שנו להחמר
המחמרך שנאמרו שהמחמר הנחן לנעלך שר קלה היה
המחמרך לנעלך בלתי הנעדר והחתוך בו חלקה
כן הקשר כמחמרך יוכר ממה שלא יקשר מה ושלקה
זה יקשה על המחמרה לעניין הנעשה לחלל מין חלבן
לו כי המחמרה הקדוש לקבל הקלוה ולא חל קלה
החלקים מהמר ויהיה עם זה הנעשה מהחלק חלוקה
חשובה מן המחמרה ולא יהיה לו לעצמו קחלוק ולך

חלקים כשני המחמרה ואחשב קיים מוכן לא מעכל ה
המחמרה ועלולי זולת הה הטה וקלוה השני קמוכן לה
והעיר הפרד הרמיון מחמה בנענע ולא הוכל המחמר
המחמרה להחמין שהנעשה החחר המהלחה החלקים
כמים הלחוחים לחר לכל החמר דע שהמים חשר
בענין השר זולתי המים חשר שלעטח השרוזה לחמר
כי המחלק כבר הענע מחמר שהחלק מוקרה המשוש שם
לחמר המחמרך חצאי חלקים כלתי מחמשים
לפורי ומה שלעל הימין זולתי מה שלעל השמחל ה
וזה לא לחמר וכבר הענע שהחלק מחמר שהחלק מקרה ה
העבחיוה לימין ושמחל והקורבה מעטח השר ואחשנו
וכל זה יחייב להחלק לחלל בשיהקו לחל שהחחלק יוה כלי
ובחן נעשה לחר מהלימה מכלי ישמש השכל בשהוא לחל
לחין לו חלק נחשל לחן קוח מקבל החלוקה קטה זה עלוי ב
שהנחמרה נעשה

לחמר נבקוהלחיולי והעורק

שהיולי לחין לו חלקוה שלעל שהשבשמו
מלשון העורה שלחל יהיה מלחוה לעשה עם העורה
וכבה העורה לה השווה לעשה מכלי היולי והרחיק
שהיולי לה יחלק חין מן העורה שו שנשם הרחקון שהוק
לחם שמלה הק מחמה. לה ימעטח שיהיה רחוק חלין וחל
עלו כיד רחוק חוק לחו יהיה. וחם היה רחוק חלין ל
הטה לו חסק שנ שנשם כי מה שיבטלהו מכל לחר יפשה ל
רחוקו זולת מה שיפשם מה שיבטלהו ומכל לחר הטה יהיה
מחלק והחיה בו עורה הפעמוה וכי חין שנק עורה הנעמיות

והוא שהתנה כי אם קטן החלקה. ואם לא יהיה רחוב לשני קצה
הרוחב שבאמצע שהרי הוא קטן מהם. וזה אם שיהיה בכל
מקום. אלא שיהיה במקום כפלי רחבו. ואם יהיה במקום כפלי רחבו
והחלקים השלשה בעלי אם כבול היותו בכל המקום הוא לא
החלקים כלל היותו בכל מקום. ואולם ההיחוד במקום כלל
הוא כלל מקום מפני שצריכת הנשמיות הלך שהוא נשמיות
לא הצריך למקום מעונין לכל המקומות הלא כיחס אחד.
ויהיה ההתיחדות מפני שנין נוסף על הנשמיות. וזה שיאמר
ההיולי היה בתוקום רחוב אלו. ושעשה חיתוך הצורה בו ואיזה
בו. ואחר שלא יהיה קהיולי רחוב אלו. יהיה מן הדבר ההיחדו
למקום כלל מקום. ואם יאמר כי זה יתחייב לשום הנשם
כי הוא מיוחד במקום כלל מקום. והוא מפני שהוא נשם
מהיחם לכל המקומות שלא יחד. שלברחך המאחר ומצא
מי. אשר שלא נאמר כי אמנם שלא יצייר מציאות היולי ע
שיהיה בנשמו שמיד נחצל מכל הנספחה צורה שהתולבו.
בן לא יצייר מציאות הנשם מוחלט שיחין לו חלק צורת הנשמיו
אם לא יחוב אלו שנין נוסף שלצורת הנשמיות להנשם
היינו שלא יצייר חי מוחלט אם לא יהיה סום ולא חולק
ולא זולתן. מכלי אשר מפני צריכת ההבדל להנשם
עד שיעלם קרוין ויצטרך היצלחה. ואחר שיהיו כמציאות
הנשם מוחלט כלל כי אם נשם מיוחד נשמיים וכוכבים ומז
וחיה ומים ואדן ומוכב וזולתם. הנה תהיה סבת היותם
ראויים ביקבת המקומות מכלי זולתם. היות צורתם כי הארץ
בצורת הארץ שהיתה ראויה למקום האמצעי. והאש לצורת
האשיות היה ראוי לקורבת העליון ובן צורת המים והאש

יאמר עליהן צורת הנשלה כה הפרי כיוצא מחלק מקום מין לחד.
והוא כשיופיע לחלק מן המים פס. ויאמר זה אשר שהוא
מים לחיבן יותר ראוי להיות החלק הזה מקום לך. ויהי קוב
תלחמנעהים או יותר רחוק היה אשר ראוי להיות. ויחדו
ט. הנה יאמר היה זה כי צורת המקומיות אשר שלן המים
כשהיה ההיולי לאשר חלק בן בזה המקום כי הלויר דרך
משל שהמקר למים וכבר היה שם זה הלויר ומשם הסבך המים
אשר הקבה לוהו והמירהו מים ונשאר מים שם. ולא היה
ההיולי שם מבלי צורת לך שם צורת הלויר והמציאות
ובשם צורת הנמיות ואזלה היה לחוק מן הסבות. ומן
הסבות גם כן שיעתקו אליו שמה מכנעתו זולתו. ואולם
הנמיות מופשטו מצור לא יצור חלק מובדל מסלחלק
עולם המים כי אם לשנין נוסף עליו מסוב מיד שזכרנוהו:
הנה אם כן ההכרח שההיולי לא ישעוד נשאר בלתי קבוה
קרקיה קשיה כי ההיולי כשיוחן מופשט
מן הצורה הנה לא יחצר

אם שיתחלק לזו לא יתחלק. ואם היה מתחלק אם כן צ
צורת הנשמיות והוא היה בלתי מתחלק לא יחצר צורת היה
הריקהו מקבל החלקה כשנעלה זו מקרה זר בו. ואם
היה שמתי היה מן הסקר שיקבל החלקה כשנעלה מן
הסקר שיצייר המקרה נשם והשכל נשם. ואם היה מקרה
זר אם כן לא צורת ואיזו הם רוב הצורה חלק שהוא הצורת
המסוים לצורת הנשמיות שם שצורת הנשמיות אין הפך לה
מבלי שיהפך כשנשחת המבוה: ומשם יאמר מקושהחלקו
שלמי שיודה שהצורת הנשמיות הלקה להיולי חלק שיאמר

וחולם הרקמון

הולך שב חיבור. קבועה
והלכות.

חולם

עמיתו לצייר לך חזן ממנו והשב ינערך.
מתחלקים לשב חלקים לאחד מהם לא יצורך לצייר
חלקה קמקרים וקס

קלרוך נמקרים

אלה. לי יאסר ואל
כאן בקשיטין

כלל חבור לכל היו הלבוש שכולו שמלה הרמיוך
הרכבתם צריך הקבון בין שב שהם שהם נמצאים
שהנשם עשה. והולן מורכב חצב עצים ערוה וקיוסך
הנוסף בך שר שיעלים הרמיוך. וכבר הנשב לציירה.
הנשמיוה לבד כי אם לבד נוסף שלו. לכך אי אפשר אחלה
שיהיה קל להחלק. או קשה. או שמשי. ולכך אשנו מצבי ה
היסף

חולם

ואלכסונו.

וחולם הרקמון

הולך שב חיבור. קבועה
עמיתו לצייר לך חזן ממנו והשב ינערך.
מתחלקים לשב חלקים לאחד מהם לא יצורך לצייר
חלקה קמקרים וקס

קלרוך נמקרים

אלה. לי יאסר ואל
כאן בקשיטין

כלל חבור לכל היו הלבוש שכולו שמלה הרמיוך
הרכבתם צריך הקבון בין שב שהם שהם נמצאים
שהנשם עשה. והולן מורכב חצב עצים ערוה וקיוסך
הנוסף בך שר שיעלים הרמיוך. וכבר הנשב לציירה.
הנשמיוה לבד כי אם לבד נוסף שלו. לכך אי אפשר אחלה
שיהיה קל להחלק. או קשה. או שמשי. ולכך אשנו מצבי ה
היסף

וחולם הרקמון

הולך שב חיבור. קבועה
עמיתו לצייר לך חזן ממנו והשב ינערך.
מתחלקים לשב חלקים לאחד מהם לא יצורך לצייר
חלקה קמקרים וקס

קלרוך נמקרים

אלה. לי יאסר ואל
כאן בקשיטין

כלל חבור לכל היו הלבוש שכולו שמלה הרמיוך
הרכבתם צריך הקבון בין שב שהם שהם נמצאים
שהנשם עשה. והולן מורכב חצב עצים ערוה וקיוסך
הנוסף בך שר שיעלים הרמיוך. וכבר הנשב לציירה.
הנשמיוה לבד כי אם לבד נוסף שלו. לכך אי אפשר אחלה
שיהיה קל להחלק. או קשה. או שמשי. ולכך אשנו מצבי ה
היסף

חולם

ואלכסונו.

וחולם הרקמון

הולך שב חיבור. קבועה
עמיתו לצייר לך חזן ממנו והשב ינערך.
מתחלקים לשב חלקים לאחד מהם לא יצורך לצייר
חלקה קמקרים וקס

קלרוך נמקרים

אלה. לי יאסר ואל
כאן בקשיטין

כלל חבור לכל היו הלבוש שכולו שמלה הרמיוך
הרכבתם צריך הקבון בין שב שהם שהם נמצאים
שהנשם עשה. והולן מורכב חצב עצים ערוה וקיוסך
הנוסף בך שר שיעלים הרמיוך. וכבר הנשב לציירה.
הנשמיוה לבד כי אם לבד נוסף שלו. לכך אי אפשר אחלה
שיהיה קל להחלק. או קשה. או שמשי. ולכך אשנו מצבי ה
היסף

דין לימר נהלק חלו קיקריס

חולם

והעמיד הרמיה שלשים מקפס ..

חולם

הכמוה היה הקול שבו חיים מהלך
ומתהלך והמדבר תרבעה תלקים הקו והשטח והנשם
והזמן חולם הקו היה קול האיך קול אשר יקרא קו

ואת אשר עליו נמצא
האיך ההקפשות
והטישור אין נמצא
עקול הנשם בשם
ונאמר קנשם נמצא

והשטח מה שיש לו משך ושטח שהוא והנוך האיך והלחב

הוק היות קדמי בשר שיקיף נוקר מקושתה לך שהקו
כהשתק שהיות משטח ומושלש וכהיות הסוס לו מהבורמן.
וחס לא יהיה מקיף והיה שתק. לא יהיה ממנו. כ. מי שהנוק
חלק שברשנו חיצו לצוג חלק. וחס היה מקיף וחיצו ...
שתק. לא יהיה ממנו. כ. הנה מקיף שהיה והכלי למים.
חלק שקס לא ישתקו שהשתק המקיף כנולם לא יהיו מן
הקצין .. וחולם ויחשב הוק היות הקדמי
טושר שעין לקיות פיו
דושם נולקת כשעל שהיות הלח טורף שהיה שהשת
הספסה. והיותו מחמס .. וחולם הקשולות
הוק מה שיקפלהו והוק
ההתדרה קכל הדבר ושם מזולתו. כה וחמס המים
והקדרס והשחרס והתבנים. להתחמולבה החימום.
והשלחתי והבלה השקרוה. כי החמימות והשחרות מן
המיבות ואשר לא יצורך לקיות לפני לזולתו וחמם
נולך להפעלה קבלה הרשם והקשה והמעשן חל שעון.
פיו מישר. יהסף החמימות הלו שהחבר שחס היה נר
קיק מהאויר להמימות לא מהבשעל והבן זה הקבדל ..

דין לימר נהלק חלו קיקריס

חולם

והעמיד הרמיה שלשים מקפס ..

חולם

הכמוה היה הקול שבו חיים מהלך
ומתהלך והמדבר תרבעה תלקים הקו והשטח והנשם
והזמן חולם הקו היה קול האיך קול אשר יקרא קו

ואת אשר עליו נמצא
האיך ההקפשות
והטישור אין נמצא
עקול הנשם בשם
ונאמר קנשם נמצא

והשטח מה שיש לו משך ושטח שהוא והנוך האיך והלחב

הוק היות קדמי בשר שיקיף נוקר מקושתה לך שהקו
כהשתק שהיות משטח ומושלש וכהיות הסוס לו מהבורמן.
וחס לא יהיה מקיף והיה שתק. לא יהיה ממנו. כ. מי שהנוק
חלק שברשנו חיצו לצוג חלק. וחס היה מקיף וחיצו ...
שתק. לא יהיה ממנו. כ. הנה מקיף שהיה והכלי למים.
חלק שקס לא ישתקו שהשתק המקיף כנולם לא יהיו מן
הקצין .. וחולם ויחשב הוק היות הקדמי
טושר שעין לקיות פיו
דושם נולקת כשעל שהיות הלח טורף שהיה שהשת
הספסה. והיותו מחמס .. וחולם הקשולות
הוק מה שיקפלהו והוק
ההתדרה קכל הדבר ושם מזולתו. כה וחמס המים
והקדרס והשחרס והתבנים. להתחמולבה החימום.
והשלחתי והבלה השקרוה. כי החמימות והשחרות מן
המיבות ואשר לא יצורך לקיות לפני לזולתו וחמם
נולך להפעלה קבלה הרשם והקשה והמעשן חל שעון.
פיו מישר. יהסף החמימות הלו שהחבר שחס היה נר
קיק מהאויר להמימות לא מהבשעל והבן זה הקבדל ..

חולם קזמן

הוק חלקה שלשה בו היחסר
וקוק שם כן מקריקיס המספר

חולם הכמוה

מתחלק שלשה בו היחסר
וקוק שם כן מקריקיס המספר

והוק כשם כשם וחמם יעיין נמשל להחוך הנשם
ויקרין שטח ושלשה נשטח קלר הבלוי מן הנשם והוק הכלוי
והשלשי שיהיו לו שלשה המשכים והוק הנשם שיפשקו
שיפשקו קחמשם מישר לא ישחבר ובר מפנימיות
הנשם וולתו הוק השטח והוק מקרה כי אין הוק לא
ויקיה כשוי הנשם שעמק חלק שמישר יחקר הנשם שלשה
כשם זוהו עשן המקרה וכמו שהשטק מלשה מהבלוי
הנשם כן הקו מלשה מקלה השטח והכלוי והקדק
מקלה הקו והבלוי וחחר שקיה השטח מקדק הקו לא
ישלם שקיקו והקדק ובר מחויים בחק הוחלק הקולק
חין שעור לה כי חס היה לה שעור ומשך מחלך שהיה
קו וחס היו שני שעשם השוב שטח וחס אין לה
שעור לשלשה לר שם השוב נשם שאין יורו הקו
והשטח והנשם שיחות ההבושק כי הקדק כם קקבושק
קנעשה קו וה קו כם קקבושק לא חלי הישכו השטח
והשטח כשה הבושק לא נברא הישכו הנשם זה
חולם יחשב שהיה החחתה ושהקו יעשה מהבושה הקוה
והוק שקר רק הוק שבן דמויכי הקדה לא הבושק חולם
לא יהיה מקום וחלק שקיק מקום חס לא יהיה נשם הה
יהיה הנשם קוס שהנשה שלה השטח והשטח של הקו.
והקו של הקדה והקדה של השחבה הבושק קומלת.

חולם קזמן

הוק חלקה שלשה בו היחסר
וקוק שם כן מקריקיס המספר

חולם הכמוה

מתחלק שלשה בו היחסר

וחולם קריבה

וחולס קטנה

וחזר וכן

החוב כמו שנזכר ע"ב ההלוואה הראשונה וההיוב וכו'
יאמר בזה הדבר לך יהיה חוסכם לעשם המלוה
עשרה מהחדוה. עשר חדשים ישלם עשם תמנסבם
עשרה. שי פהשנו קדרים שיר ום לחד מבלי תלוה וזו
ומכלבי קדימק וחיחוד כחיות לחדם ולשוסלהנוסוה
לחזבן ושמשן שהי נפו לחד מקם פחוה מן החד
ולא הוי יוחר חזק מן החלוה והמלוחה יקיים עשם
ראשונה ולא תוה ולחיכוה בשומשיהו. לחד המקפם
נחמשחרם היה כפי שעלה על דעת הקדמוה והחיי חור
ואולם החלק הוא. כי מלוחה השחרונה שהוא הבוסה
עזה. לחיכן כמלוחה הבושה והשני והזמן. ובחיבובה
עמין הנתק להסיי לא כמלוחה. הזמן והחשושה והיולי
יוחר חלוק חמלוחה זולחם היה לחי השחרון הוסכמו
נמלוחה חוד. והחלטו חלד. והיו בן היוסם שם והחשוקו
ולזה יקרלן זה הסוב מן השם חסופק. ויקרלן מזבחן וחחר
שכפי עזה להמלוחה יקרלן לדבים שם. והמקוים
יקרלן להם המלוחה בפפה. כי חין המלוחה להם מעלמוף.
וכלחה שחיכו לדפי חשלמוהו. הוא לו בשלם. לבן היפוך
הפפה הרחשונה מלוחה כלן מהוה. וסוף. כדוי שיהלה.
הה לחין המלוחה חם כן מוב לדבר מן המהוה והחקה
ב כלרוף ב השלשה. הוא כן. כי לבלחי חד מהם מהוה ב
נשלמוהו. ומקהו הוא לו פחם לי נוסלן. הנה שם המקוה
נקבל כדוקו חלנוסלן לפ"ק כבלי מהוהו. ולבן לחפלה
שיהיה קשם ב"ו סופק לחם הם מקדים חם לן. ולחי חפלה
אי לחייב היחין ויסופק כמלוחה המוב. כי לן יהיה

היה זה החד נשלמו שם ומשפק והולך נשב רבים
הזריחות ה
עקר. ולן היה החי הכולל שלשן חחד עם שם שלשן לחי
העבא החלוק חכוה וסכלה נשבן חחד נשבה חחד. והוא
בחיסר
נשלמה לחחוק חכוה וסכלה נשבן חחד נשבה חחד. והוא
הנשבה החלוק חחדוה שלשן. יחלק חלבול
חלקוה לחחדוה שלשן" חלוק שנית לשלשן
ועל חלקי. חולם לחחדם כבר זכרנוק בהחלה ההבן ו
ועל שבה חשלישים ומשפבוקים והם חרבעה.
הרחשון כי השבן הנקרלן כולל מלוחה בפי
הנכנסים לן בהרבעים. ומשבר שלשה
לשים לחחדן שבל חדם הוא חחד בחנוחה ומסכל שהו
שחבוה הוא חחד בשחדוה. חשבו כי השחדוה הכולל שבן
חחד שלשן. והחדם הכולל שבן חחד שלשן. והשבה הכללה
שבן חחד שלשן. לל חחד בחסכר שלשן והשבה חחד
בחסכר כחב חלחד לחוסכר מן הבבים. וכשחב חלחד
לחוסכר מן הבקשה. והוא שהשה. ובחור כי שם היחד
עשה חחד בחוסכר היה בשלשה לחיובן והיה בשלשה
לחחשבן. והיה חיובן חכם ושחשבן סכלחיוב שהחיה ל
השבה החחד חכוה וסכלה בשבן חחד בשבה חחד. והוא
עקר. ולן היה החי הכולל שלשן חחד בחסכר שלשן לחי
היה זה החד נשלמו שם ומשפק והולך נשב רבים

קיצור הלכות

והתחלתו הוא בזה הענין ראשר תוכר אליו ונגלה כי מן ה
הזכר שיתחלפו מספר חלקי כולם יחד חס עד שיחובר
אל הכולל שנים. ג בוסף. חס הבדלותם מקרה וחס היותם מצי
הסבה הראשונה לחתחופפות חין קרובה מה מה כחלק לק
מיקרה לק יעייר מה שטוה כלל.

המאמץ הטלעי

שהה סדל לק יכוח נחוחה הסוב
ומיוה הענין הטלעי המשותף שלו וחתום ישמי מיפלוחה
ומיפלוחה זולתי המיוחד. ובידוע. כי המיוחדות חין לו מבורח
מחותם החיוב. רק יחיוב החיוב בשלמותה. רק ויום שיפול
זולתי המיוחדות והסוסיות ושחר הקבלים לק בנשמיות כי
הוח חס יחעלם מן השכל ביטול המיוחד החיוב. מן השכל. ולן
היה המיוחדות הנחי חיוב לק חיוב קיים לסוסיות חחר
שחינן קדים לנה שחינן עם חיוב שלם לסום כחשר לשלם
הנה חין חבוח לק להבדל מחיוב העשנים הכוללים
יחתם לו חבדל מהשוחה הענין הכולל ומצן שלם פלח
יהיה קחי ומצן חס לק יהיה סום חו חדום לו זולתי. ויהיה
הנחי חי זולתי המיוחדות והסוסיות והמיפלוחות דבר והמיוחד
דבר מחר סמו שקדם. ומחר שנתקיים זה להבדלו הנה הוח
מרוקח יותר עליו פלח מפלח פ"ה לק נושוחה חס לק יפגם
בחיוב החיוב כלשנן שלק יבשו מה הלשון והבן.

המאמץ הרביעי

שכל מה שהוח יוקף לדבר
הוח שלם ושלמו חס
עצמות הנושוח בהנושנה למטה לחבן והקדמה למים חס
חין משמעותו בחמיותה למים והנושנה למשלה לחבן
ומחתם נחמר נו זה פ"ז המקרה חשר למצמותה חס שיקיד

שלמו לק יהיה וחס לק יהיה שלם הנוח חס ומצן לשמוח
שלק יעדר מזערו זולתי ולק יהנה מיפלוחה זולתי
מיפלוחתו. וחמיקרה מלטרך להפלוחה ע"ז מה שהוח מיקרה לק. חס
כן לק יהיה ומצן חס לק יהיה שלם. ושלמו לק המצע. חס
שהיה פעמים הנושה לו חון מחבן. וחחר חלקה עליה
כלה ספק וכחילו היה חופה. וחין מה שהיה הסבה
חס שנמצחה בנושה לו חון מחבן. חין ספק שיהיה ומיפלוחה
מנעם חחלה עד שהיה סבה שלמה. ושהיה כן הדבר
שיהיה המיוחדות סבה למיפלוחה שמנו. חס שלמיוחדות לשני ש
לק מיפלוחה כוסף שלנו. שלמו זולתי המיוחדות כי העלה מי
לפסוד זולתי שהיה ומצן חד שהחיל. וחס לק יהיה המיוחדות
המיוחד קודם המיפלוחה. ולק יהיה ומצן מיך יהיה שלה
המיפלוחה. ויחתי. במוה חס היה המיפלוחה דבר שהיה
עליו. שלק יהיה מהותן כלתי. ישותן כן יהיה הישות הזון
המיוחד. שחס היה זולתי היה מקריו. לק יהיה שלמו מי
זולתי המיוחד הנה יהיה שלמו. וכמו הנחנו שהזון כלתי שלמו.
וזה שקר: וחס יחמר הענין הכולל לחלקים כמו יהיה לפני
מחדם לריבון ושחשון וכבר יהיה מונח מחי לחדם ולסום.
ליהיות יודע ההפלש עליה. ישנו שזה הכולל הוח חיוב חדר
לק יקבל החילק כי חס מיקדם. וזה הסוני. חשר יקבל
ההילק כהבדלים העצמיים. ומחר כל מה שיצטרך
מן הכוללים והראה להשתו ומצן שלם. ממעין והנעדרך
כהשתו ומצן לחמי שנו שנין כלתי חקה. הוח סוני וחס לק
תעדרך שלק לחי המיקרה הוח חי. וכלו הסבה ההכרחי בין
הסוני והחיוב. עוזן על השנה ההבדל בין העצמי והחלקי

כמו שקדם. ודמיונו כי כשנחמר לך לחרבשה או חמשה לא
תעשה לא תוכל להחבר לו לקיומם
לו חמשים או ששים או מאה. ואלה הלשון מקפח הוא
עם החסרים ואינם עשויים לפי. כי אומנם זכרנו שעניין
השני הוא מה שלא ישלם זולתו אחר עליו להיות
כי אם בהיות השני החלק והוא להיות החרבשה לא
יצטרך לחשוב בשני החמשים והששים וזולתם מן הספרים
ואחר לך לחפש על הוכל להשלם המספר עליו
ונניח לך עוד הטעם שהרגילני זה המספר הוא השלשה
וחמשה או שבעה או זולתם. אחר היה חמשה. לא הצטרך
לחזקן זולת מי שיהיה הפרש ביניהם והוא מקרה נערוך
לו בהם מספר לפי שהיותו חמש שלם. כי הוא לפי יתוסף של קלי
המספרים. ואין מקרה אחר שיהיה שלם. רק הוא הנעשה ממיניה
זה המספר. והלה העשרים לפי שהם ישלם
לפי שהם חמש המונים אחר ששה עשר ושם עד שיהיה כ שם
לקשי. לך היה ההנשה לא הענין לפי אל המלאכה. הנה זה חמש

חלוקה עשירית

חמשה הכולל. חלק אחד והכפל

ונזכר התחלק האחד והרבוי והחלוש האחד זה
הוא יחלק כאחד והלק כאחד וכפי עשרה. והאחד בחלוקה הוא
החלק הראשון. לפי הוא על שלשה מרבעה. האחד בהרחשונה
והיה לחלק החלק. האחד אחר חמר לפי
כולל נכח ולפי כשנאמר וזה כשהוא ושמונה הבורח יהיה
שהוא חלוק כמעל. והלק מקבל החלוקה כי כו שקר
הרבוי והחלוקה וכפל. וכפל הנה הוא האחד

החמשה. השישה האחד בהתבקוהוא לפי חין רצוי
כו נמשל לך כו רבוי נכח לפי הוא חקבל הרבוי. שמו שהי
שמאחר עליו זה הקו האחד שש. וזה קנה האחד נמשל
לאחד להיות בהוא שלך. והחלוקה עליו היה האחד
האחד בהיות בקו השני. שמצאנו בשנים. ולפי היה
ונעשה לפי האחד ואיש לאחד ואין כו רבוי. והחלק לפעל
שהוא מקבל הרבוי. ומזה הלד פעם יחלק שתים האחד
לחומש. כי הכח מקרוב המעשה. יחלק כו שהוא בפעל
שהוא להיות האחד. ולחם הרבוי. ובכן. הלחלוקה שיהיה
האחד בחין חקהקטר. ובו רבוי לפעל סמיעה הלחלוש
האחד והרבוי הכל מחלקים יהתחלתם הרכבת חלקי לי
החדש חין הבשר וה שעורה. והשיקים היה הנה האחד כי
האחד חנעוך לאחד והדש האחד. רבוי חנעוך לפעל
בסחיבה החלק. לפי שהו המים האחד והנעשה האחד מ
חלחלוק. וזהו ההפרש בשר בין שהי לפי היודענה. זהו
החלק. לשר עם האחד עשר שהוא חלוש האחד:
בעברית קורא החלוש עם האחד שלשים רבים שיהיה
עשרים האחד בעל האחד. וזה חמשה. ה רחשון האחד
על רכבם דפם. שהוא כי חמרנו כי האדם והסוס האחד בחין
השני האחד בין חמרנו רחוקין ושפשון האחד שלשה:
השלש. להקדים לפעל שהוא שלש לשר עשר והסופר האחד
בשבן: הרפש ניחק. שלחזרך יחק המלך ל המחנה
ניחק העבש ל השתי. לאחד. החמים. בכוחן כחמרנו ל
נסוקה שהוא שבן והחלק. שחמר הלבן והחלק לאחד ל
נושלים לאחד. הנה שם הלחלוק עשר נשחה עשרים. עד

ההתחרות במקרה. יתחלק כמי שהתחלק החוקפים שיש
היה התחרות החוקפים הראשונה. יאמר לו שווי ושם היה
בתיכונה. יאמר לו הראשונה. ושם היה כמעט. יאמר לו נפחית
ושם היה כפעלה. יאמר לו החמשיה. ואחר שירעה שדה
שהיתה. ושלש של רפס הנה הרבוי החקבל לו עם כן
יעשה כמספר לוחמים הראשים להמגוחה בלתי ספק.

ומרעין היתה הוזן. כי הדבר כשהיה לחד
והתחלק שאו או יתפ׳ מעלתו אחר הזן מעלתו עלמי
השש קודם האחרית. והאחר לחוכן הוא בן ישע כ״

וקנעם משיב הרבוי הם הזולתיות והחלק. והקבלה.
וכן השווי והחזרה והפוכה. וההתחלה. כי
אם לא ישכלו כי אם בשנים או יותר מהם היה הם משיב
הרבוי ואי אפשר מבלתי. שאר חלק. ההקבלה וזה חדשה
אחר מהם הקבלה הפיום והחזקה שאחריך חדש ואין
חדש. השש הקבלה הראשונה. כאחד והכן. והשלשי
כי אחר מהם יקבל האחר. והשלשי הקבלה השניה
והקטן. כאחד כאן הן ההבוצה והמגוחה״ הרפש

וקפטן הקבלה שבין השפה בחום והקור״
כן ההסך. והה ערך והקטן. כי
הה ערך הוזן המשלה מה שרי הרבר חן הפושק לער״
לא מהמלך אחר. כי המגוחה מעלה מה שרי התבוצה.
ולא ישוער פור השחרות מבלי השתרשלה לאחר היה
זה השרך. וחולם מלשון הנשגה שמשמעותה לוכן. הנה זה
שהוזן הסך. כאן שיאחר הספר יחלק אל הזולת עבדי״
ויחסר שחס הספה. והזן טשרך לה שיהין הפושק אחר ונמלאים אחר

שם הריחקת הרבריולכן יאמר כי הם בה אחת לא הפסק
לשון ההפכיים. לך לין מגוס לשון הה פעם מעלה פעולה
חוץ הקטן. וכשישם לו יעשר יחויב ההשרי. כי מבה
ההשרי הוזן השרך מפה המלכותה שעלה הפלוגה
המגוחה. היתן השרי שלה התבוצה״ **וחולם** אחר
הקבלה החמשורה. קנעלה. שמל
נור ע להקם ל היחר. לן כהבוצה שהיתן ירושה חכלי
הקם ל מגוחה״ **וחולם** הקבלה הקיום והחזקה.
ההחלק להסך. שהיתן אחם ההיה להחמ
והכלול כל דבר וחולם זם הסך לן יכול כי אם עלמי
שנושלו ונושל ההבן אחר. ולן יפסק זה שר שיהין לך
שלן יהקבצו יחר חלק שי כוזן זה לאחר מור זה. ויהיה כ
פעמים הכללה החלק. כשחרות והלבן. לן כחרות והחולם
כי החודש כשו ואין מדחק הולך חן העבן ל השחרורה
והוזן כשהם. ולן שר הבגי ה הדחק ממלן. ופעמים יהיה
לן שם ההפכים לאחרים רפס קצתם יותר קרוב לאחר
משל הקצות מקצתם. ופעמים לא יהיה לשניהם לאחרים.
אם ההסך מהתחלף להסך נושלן וכן הקטן והה שרי.
וזה נלמד אחרונים נשלמה וכחיוב ופעמים יהיה בשניהם ש חלק נאות
בשם כזכותה. והנה פעמים כי הם לן. ועתן שלהים לאחר ופעמים
יהיה שיהם הם ב׳ לקח הדחקת העבן לעשר התחתן
ויחסר בו הנחל אחן פעמים ויהה לו שם קיומי. ותשב ל
שהוזן הסך. כאן שיאחר הספר יחלק אל הזולת עבדי״

חלקה רביעית

חלקה חמישית

וזה נותה שיקדם החלק של הכלל בזמן גלוי. ושיהיה נער
שלש יתברר בזמן ממו היא נערות ב הראש הזה כן
כשה. ואם כן כל מה שהוא חלק לכלל הוא סמך הכלל
והשלה החלק ב מה שיהיה חלק משלשה השלישי חלק
שיהיה הזן ממש. ואשר היתה חלק מן השלישי החלק ב מה
שלש יתחייב שמציאותו מציאות השלישי כמו שבארנו
שיתחייב כה שהיה מציאותו מציאות השלישי כשהיה
הכלל. כי היתה כשהותה שמשה היה הכלל כלש סמך
שלש. לא כמו שהיה שמשה יקרה מציאותו
ב ואם כה התחבר השרה והשש. ואמר שיחסרו חלקי שלשי הכלל
השש לא הכלל. יקרה סמה יסודייה. ומה שיהיה יחסרו יחס
השש. יקרה סמה עודייה. ואולם מאחר מחוץ. חלק חלמה
שמיתת הדבר. מהו הענד לבאר שיקרה סמה ששלשה. וכן החלק
לבד. והחלש לחוש. ולא שנשבורו הדברי ויחזקו. ויקרה
סמה הנחיתי. והתבליהה. וזה נתעלם לביה. והיה
לבאר. ואמעלה דקבה הכלל הסבות יסודו סנורה
בשבורה. כי חס לש הדומה עורה הכלל המוכן לשנה ב
והשלש ב הראיה שלו נשבו הנער. לש יהיה הזן משלשלש
יהיה השש יסוד הכלל. ולש החולט הערה הנה התבליה
כחשר שלש הכלל הסטוהה. וזה הסחלק
מציאותה. הזן הראשון הקדם הקמית מעלה. והסדר
הטעלה. חס. שהבשל נטבנו לחלש ישרוף והשחש ב
מלויר. וחס כראון כחו הראם ילך. וכל טעלי חזר
ל כוה שמשלש. יחויב שלש יהיה מציאותה. זאת הכוה ל
והשרה שלישון תחר כי הכוה מעלה מחת שיהיה בשלשת

הפשל יותר רחוי להשל מה שרון. וחס לש יותר זה יקרה
כוה. כי מה שיהיה מציאותו והשרון לשלישון מחד נחק
הפשל. לש היה סחירה מציאותו על השרון לתושלש לש
כוה. וכל מה שהוא כן. לש יהיה נכוה. והשאר השלוש
כל מה שחר מציאותה על השרה. ולש הפשל כי חס כלה
לכרון הכוה. ואין כוה. זולת מה שיהיה מציאותה הפשל
נחק קפשל יותר רחוי מהה השרה. שלש לש יהיה יותר
רחוי. שתהיו המציאות והשרה. ויקרה עקר לעשות ב הלשון
מהם זכל שהאר לש כוה. הזן חסר לש שהשתוה ה
הכוה הזן טוב לו חלש. השתה הנה לו חס נעשון דבר
מן הטובות. עקרי. נעשה לשתי. ושלש להשתה. הנה לש
ושלש לשמיתו זולת זה. ומאחר החומר שהזן ה
שעל לש לתושלה שוב חלזרק ב זולת הזן טשרה
כי יחאר לו הנעשה התושלה כזולת. חס היה נחקו יותר
רחויה חלש השתה. חס חיין. וחס היתה הנעשה יותר
רחויה ויותר נחוה טו. הנה קבל התושב נעשה להושלש
עולה מה שקוק יותר רחוי ויותר נחוה טו. והיה קודם
זה נבדל מחמנו. והיה חסר וחס לש יהיה לתושלש
התושלה לעשות השוב השחלה לחה הושלשה. אחין חלש
מפלא מחמנו. וחס כן כל תעשל שיש לו כוה הנה הטוה
משלמת ליהן וחס יהיה הסרונן. וחס כן חס יהיה לתעדוה
שמוה שיחייב מחלו השעל לשמוהו. מאר שמוהו ע
שמוה. שיסתגרמו מציאות זולתו כלש סמך מכלה טוה.
זה קשעל יותר עליון ויותר נכבד. מהשתושלש נכוה ובחירה
וכלימה שלש היה תעל ושב תושלחין סמך שיהיה תשלחב

עשרים יתחדשו ט מחתיו ויו טוטפתו רצון ויו טוה יהו יכולת
יהו עשין לי זך שהרעה ויהם לא. הנה חס יהיו שבוב הסוער
כתוב היו ולא עתידים שבן לא נעשיהו ולא חון מעשהו ב
מיתן ושב שהה. לא קיה מעשיהם הפוגל יוהר רחוי מהקשר.
לחבלקיה הקשרי הוון הרוחניות. לחרי שהשבטים עמו שהיו קשים.
הנה יתחייב שיהיה הקשרי ויהם היה הקשרי קודם ז ק
מחתיו לפי שלא היו מי שיהיה שיעשה הרוחניות שלו ושהה נפ
עשה הנה ראוי שיהיה סמוך הנשה החכמה. ויהם לא נפח ב
מבעלק שלחרב הקשרה שהו שהיה היה מחתיו
הקשרי. מהכרים שאחר היה. והנה: טלא הפסיקה שרוש לה:
ויחיה שהין חשוב ולבעלו שהסמך החלק לחלק מכה לעשה.
ולא סמה מקדשי וקבחת הסמיה מוקדש סמה הוון נה עברה
עמורה. והיה ראוי לה שיעשה השולל בעלה רק מחט וולרך.
לחלה שחוטו הזולה לה יהבן יהחייב השולל מחבטו כי יהם
שם זה. כהון שיתפלק השלישי מחשיבה הקורה יקרה הורם
ה הקרקע הזון היותה כבוה שלא שהיה נחנטה מפעלה
מפני העשיר. ומפלק העשיר השליטו של הפעל לשעל
ששלה. וכהון שיחיה הלוע קמוטיין הקרב מפני שהיה
הפיר החדושה הכוונה הטפעלקרי הפי יהיה הקשר
הון הטבעיך נפור הכוונה והיה הלשקמוניין סמה
הסרה. ואחר מוה לה סמה הקדרות הכוונה אחר סורה שלא

חלקה עשיה

יהמצין יחלק לו כשל הבלית
ולא כלה כשל הבלית וה כלה: ב
כשל הבלית יחיה של הראשה פעם שהם נעלים
לה יהיו. ושפם מהם קורה ההקש שלא פחותם. הלחד

מהם שיחיה הנושה הנעלה לין הבלית לה שב ר לין לא
ראשית לה והון כבר הוה שלו ההקש. והשלי שיחיה
העשות הלחנוניות העבדות מן השנות שי לין הבלית
להם. וזה שי מחתיב שהכרח מהרחקה ההבלית וה זמן ב
והנושה הנעלה לו קלזקה הרחוקות והשלישי שיחיה
הנעלים לין הבלית להם חו הרחקים לין הבלית להם היית
מחתיו ומחטה. וזה שקר. והרבש שיחיה הסנות לין
הבלית להם שי שיהיה לרבר סמה ולשנהו סמה ולא יכול
חלסמה ראנוה לין סמה לה. וזה שי שקר. והכלל שכל
מסמר שיוכן לחחוש ויונחים יחד ולו סדור שי שנש וק
קשיה ולחחור הם מוחוה הלה שלין הבלית לו טו שקר.
וזה בסנות לין הבלית להם לפי שהסדור פן העלה והשלי
הרחי. שכבר חנר חס יסתלק הסדר ינעל היותן שלה.
וכבה הרחקים והנשחים יקח שי מסוחים לו קשם קוב
קשם להם כשלין שהוון נוף. שלין שהוון סדור להעחיד
לו כשכנ לחו שקים הרחם שחלק. הקודם
והרחעחר. ואולם רוה שיחלק נו לחד משנ השנים
פלה הרחד הנה הרחקה הבלית לא יהיה לין השקר
כתנושה הנעלה כ לה סדור והחשך הן לין חוחוה לכל
חלקיה נשה לחחוכלישר יחיר הנושה הנעלה לין הבלית
לה לא עבה נו הרחקה הבלית הקנושה שיהם שהשי
לחבל לין הבלית העשרות וסבה העשות הלנעלות העחרי
יהיו עחחוה יחד פלין שם סדור לעמד בב שהון יושר
השלשו נעלה יוהם עשות פלין קשם סמה לקה. והן הם

חלק לבי משלב
ושער הקדיר

ג
ב
א
ד

וקרחתון יקרח מן עבעי. וזה קטן הסט
כשחוזר אלו הרגל ולא יהיה שם מושב היה הנשה הפשוט
ממנו מהחייב בעבורו שיהחייב מן הכח הרחוק כי
שאר הגיד ושלם הרגל לא שאר נפרד מן הלחיון
וקשוב יהוד פוסק אחר אם לא יעבר הפשוט לא יהיה זה
כי אם למעלה ושאר עמד הכח הפשוט בכח הפעולות
ויודיע על אחר שאר הסחוט שלם יהיה יקהפשוט הרחוב
מהסרים: ובשלמה הגיד כל עלה התחיב עליה עבדיך התיהוד
ומה שלא יחוייב מניחוה העליון אחר עליו לא יעלה כי הוא
כל אחר שהחזיק אחר ולא יעבוהו הוא להעלה השרירי
הגידי העליה. על כן לא יעבוד ושאר עמדו העלי
הנשבר הנשה העליון היה מן הסוף שלא יעבוד יחסוך
בעיקרו ולא יבוד המחזיק ויהחזיר. הסט לא יהיה זה כי אם
לקצר יד מעבדו. אם יהיה בעבדו בדרכו. אם היה בדרך.
או להשרי עצמותו אם היה חלש בעצם. ומה שיחזיר
אחר שלא יעבוד מהחזיק זה הוא חיוב שאר
כי אם בסוף ואחר אחר שלא עשה חדש עליהו מן הסט
של השפל כשנעלם הוא העשן שוב עדהו מן הסט של אם
הפשוט מחוייב חלק השלישי יחלק
לחוייב ואל אחר שלא
כשכל עלה שיהיה מניחוה טוב עצמותו מה שלא
יעבור השרי הוא הזולה. שרי עצמותו. מהו שיהיה
יהיה מניחותו בעצם ובגיד ובעורך היפיפה ואם
הנשה מניחוה העליון מחוייב להקרין השפל
ואם עצמן השרי חלש.

מלאכת בעם עשוי
ואם עצמן השרי השפל
ב קף אם אחרת הרחוב

השרי כלומר לו לא יחוייב השרי רק עצמותו מסתיק
עצמותו. וכבר הם פרטן לקרן הרחוק אחר ולקרן השני.
מחוייב: ואחר כל שמעון מעצמותו לא מזולתו הוא מחוייב
ומה שנראה לו מניחותו עצמותו אם שיהיה עמוד עצמותו
ויבטל הממעלה עשלם. ואם שיהיה אחר עצמותו מחוייב
הוא שהכריחי המניחות. והעמוד הוא שהטריחי הקשרי.
והאחר הוא אחר שלא יחוייב שהטריח מניחותו לעין השרי.
אבל כל אחר עצמותו אם היה לו מניחות הנה מניחות
מבני זולתו בלא ספק. אחלו היה עצמותו היה מחוייב לא
אחר: ולא עם חוזו הזולה שלא מחייבו. אחת מהן
שיהיו מניחותו חוזו הזולה אחר הוא עליו ויהיה מחוייב כל
אחר בעלה קודם זה מניחותו העליון מחוייב אחר מניחותו
העלה. הנה הוא ומעבד שלא עצמן שעצמן היה שעצמן שלא
כלא עלה ויהיה מחוייב. ואם לא יוכל לחייב עליו ג
מניחותו או העמד אחר שלא יוכל מופסק עצמותו הנה
לא מעצמותו העצם העליון. והוא הראשון וזה כמו ג
שפסק המלא הראשונה נשלם. אם יהיו מניחותם הוא ב
האחרונה מחוייבים מניחותו. ואם לא יוכל ג העמוד
אחר יוכל על עצמותו האחרונה. ימצא אחר עצמו כל
אין הסרים למניחותו ולא הכרים לך עדרו. ואחר שיהיה
כל אחר מניחותו נעצמותו. ויעמד מניחותו. שלא
ומה שהחזיר אחר הנשה שלא לא יעבוד ואחר ב
מחוייב המניחות שלא. הנעבוד הוא כל שוה היותו לא
אחר. והחזיר הנשה אחר יסוד חיש החזיר אחר ולא עצמותו
זה הראשונה אחר יסוד חיש החזיר אחר ולא עצמותו

הקלעים לא שם זולתו כלומר החקרק לחשוך וכל חפצי מעכן ימי
מעבד זולתו וחוזר הזולה שלתו היה יהיה שלו כלומר מעכן

קסני עזרון לא יהיה נשם לעני פעם ויחד מהם
עכר נשם מהחלק נעמוה ולא לחלקים ויהיה
הכלשבלה לחלקים ולחלקים ישראל השדר החלקים ויחויב
השדרן ושאר השדר חלקו וכבר וכבנו שכל כלל הזרן ג
שלו לחלקים ולכן לי לחשדר שיהיה מחויב המפלחה
מורכב מחלקים כי כשיחסר לנו לחה היה הדין שלא
עני יהיו חיים והשבשם והקרקעות והשדות שלהם והשם
מן המקובן הזה וחב לחלקים שכל הכלשבלה חלקי לו
מורכב שכה למורכב **וקיחך** כי הנשם כבר הקבלו
עזרון מוכן מן היהוד והשדה ולא ישוער
ישוער השדר היהוד שכבר הנשם זכן חלק ישוער השדר
הערוה ולחנכן עשה מחויב אחד שלא יחויב השדרן בהשי
זולה שכבר הו ולחנכם יחויב השדרן כי ישוער השדה שכבר
עני **קטני** שמחויב המפלחה לא יהיה כבר ג
השדה לפי שהיה ההלה כהיוד ולא ישוער
השדר היהוד לחשר שאין יחויב השדרה ולא יהיה שם
היהוד לחשר קרן נוסף עזרה שלא ימלא כי אם שדה כי
היהוד יחלק שכבר עם השדר ויחויב מהשדר השדה
השדר היהוד אחד לן הקלעה שזולה **קדוש** הזרן
שלא יהיה מחויב זולה מהזולה שלך
שיהיה אחד הזולה ומהזולה כי כבר קדם שהמהזולה שזולה היא
ושהמפלחה לחשר הישוב מלבד מחויב קודם שהמהזולה שכבר
קודם הזרן שלו עני שהיה שלא היה שלבד שכבר קודם

שזולה כי שלמה שהזרן קודם לזולה שכבר הקלעה זולה ג
שלא יהיה שלו שהו ושכבר המפלחה שלא ישוער שהיה
היה קודם שהמפלחה שלו זולה ואם היה יהיה המפלחה
קודם שהלו שלא יהיה מחויב המפלחה ולכך שיהיה המקום
שהמפלחה שלו זולה כי כשיחסר לנו לחה היה הדין שלא
עני יהיו חיים והשבשם והקרקעות והשדות שלהם והשם
מן המקובן הזה וחב לחלקים שכל הכלשבלה חלקי לו
מורכב שכה למורכב **וחמישי** שהזרן שלו יהלה זולה של
כל שיהלה חוזו הזולה כן בשבן שיהיה
כל לחר מהם שלה לחר כי זה כבלתי מחויב המפלחה
כלל. והזרן שיהיה ג סטה ב וכשכה ב כי כ מכר שהיה ג
שלה הנה היה קודם ב הנה יהיה קודם שכבר מה שהזרן ה
קודם לו וזה שכך שיהיה כלחר קודם מה שהזרן קודם לו.
וזה שיהיה כל לחר קודם חכי מכר שהזרן שלה. ולחכן ה
מכר שהזרן שלו וזה הכלשבלה **קטני** הזרן שלא יה
יהלה זולה כבר שיהלה חוזו הזולה לו
כשבן הקבלה שלו כבר כן שלחוים שלא
מחויב לו יהחויב השדרן בהשדר חוזו הזולה היזולה
ההלה עם חוזו הזולה שכבר חוזו שהזרן לחשר שיהיה

ושאחת ענבור שיהיה
היה קודם כ.

קדושין

גמי לחלוצה ולא ליבמה. ליבמה לא הוי חלוצה דכתיב ולא תהיה לו לאשה ולא לחלוצה דכתיב לא יקח ולא יחלל זרעו בעמיו ולא לחרוצה דכתיב לא יקח ולא יחלל זרעו בעמיו ולא לשפחה דכתיב לא יקח ולא יחלל זרעו בעמיו ולא לזונה דכתיב לא יקח ולא יחלל זרעו בעמיו ולא לחללה דכתיב לא יקח ולא יחלל זרעו בעמיו ולא לגרושה דכתיב לא יקח ולא יחלל זרעו בעמיו ולא לבעולת בעל

כי הדבר יהיה חזק מזולתו מריחקו משמעותו אחר שיהיה
שמיית דומהו קרוב היותו שקר משמעות אחד וזה וזולתי
דומהו ומהם היה מן השקר המלה שנוי דבר מהלשם משהו

ושלשה שיהיו חומר
הדבר הכפל קצרו

כשוש ר' כי הדבור חס מדקיה חלקים אשר יסמוך
אחר מהם כל אחד מהם על שניים אשר אין בי אחר מהם כלום
האחר כמוהו והיותו חס מדקיה ומדקותו אבר הריחקו
כל זה מחייב שלא יאחר כי חס האחדות מכל ער והאחדי לא
ישתמשו כי חס אחד ואחדים החלקו שנאמר האחד שהחלק
החק בלתו שהחלק הכל ולזה נפסלה נוסחה שנאמר על שמועה
הפעל האחד ותופסו שהקנו כאשר השתו שנאמר
ויתמלאו והקנהו של אחד וקרי לתוהו, הנה יודע נהפרש
כי בשים התחלתה לתי שהם חס היו דומים כי פעלותם
דומותם היה מן השקר המלה שנוי דבר מהלשם משהו

הדומה לו ולזה אחרון שלא יהיה חשוב לשנאמר הנה הדומה
לשמו יותר חלוי בזה והדומה לשמו ואחרי דרך השנה
חלק שהמלך ההבה היחיד שנאמר
המציאות כמו שלא יחסר לו שנאמר
חקדה כמו שקדים כן לא יחסר לו שנאמר שהוא שמר
נשבעו לא יהיה פועל כמו שה שנאמר כן ויקם השם נבי ה
הסכמה הראשים חלוקה מהמציאות והיותה הפעל נבי ה
לא פועל לא שהוא מפעולתו לא פועל לא שהוא
נאמר מהמציאות משהו שנאמר כי יהיה הסמוכו שהוא ושל
שהתחסרות שנא ולא התנועה כו חס הולן
עמו כמציאות חס לא ובכלל שנאמר כלל ואחר שהעלה
יחלש שהמציאות והיותה הפעל לא המציאות הקדה
לפעולה יהיה מלשה חיות בלתי שהוא חס לא שהוא
ויהיו לא יחד לא יקרה עמו שנאמר זאת הסמוכה חס לא שנ
שיחוק כוזק חלבו הסמוכה ויהיו חוזק מהמציאות
לא פועל כי שנאמר שנעשה מהחליטו שלו ואחר יחיה
הלא יחיה שהמציאות המציאות וזולתו שהוא והמציאות כלל
לא כבר פועל שנאמר זולתו שהוא הסוף ולא חפצי שלא פועל
ממנו הקב יהיה לו עבד עולם לא בא לו כי המציאות
יפול שלו על זולתו שלנו קדמה והיחוסים כפי
פרטו שלא יחלש שנאמר והמקום שנא שלא יהיה שלא
דק הסמוכה והוא שהצפו על הסמוכה הנה לא יהיה
סוג ואחר שלא יהיה המציאות קובעה כי שהוא לא פועל
הריחקה והיא עיקר לא פועל לא שנאמר חלוי לא חוזר
חלוי חס שלשה ומהות המציאות לא פועל חשב לו

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

המחבר השלישי

וחלם הקדמה

והתלמיד

חולם קטשוה הנה קרי חסוק

קטשוק קטנה

היה ידוע הוץ עצמו. הוא היה הידיעה הזו עצמה הידוע הוץ
עצמו. וכן זולתה הנמצא הוץ הידוע עצמו הוא הפועל
היודע והידוע. ועצמיו הכללית בין היודע הוץ הידוע
ב"ה הוץ שהן הידיעה בזמן עקרם יחויב ממנו בהכרח שיהיה
יחוד מהן רבוי ט' היודע והידוע והידיעה. והלוך
שהיודע הוץ הידוע והחומר הוץ המוחשב יחלקם יהיה
מורגש בעצמו מה שיוכיח בשבעה מערכת הטבעיות
ודמיונו. והוץ משיגיעין החוש השכלתו ומורגש לו בבר
חומר הדבר הידוע. הנה הוץ דבק בעוד בזה החוש וסבה
לו בעצמו זה החוש והוץ הידוע בחוש זולתה הראיון. ואחר
השגת לך הוץ מה שהיה בעצמותך מן החוש לפוץ הלוי
הנשוב זולתה הדבר השגת לך הלוץ מה שהיה בעצמותך
והחומר מלבד מהותו החוש. והמוחש הראיון הוץ וה בהכרח
בחומר והמוחש תחת זכות היודע הוץ עצם הידוע ומיוחד
לדבק לו בעוד והוץ המוחש הידוע לו הדמיון תחת יוכיח
בעצם. וחומר הנמצא מחוץ הוץ דבק לו בעוד ומסה להיות
בעצם. הנה הידוע בהרחבה הוץ לחומר הנמצא. ותחת שעצם
שהידוע בפועל הוץ ועצם היודע הוא היודע והידוע.
והידוע הנה הוא הראיון היודע. עצמו ומדע וידוע. הוץ
הוץ. ותחת. החלוקה החלוקה בזולתה כי הוא
בעצמותו נקי ולו עצמותו מופשט בעצמותו הנקי הוץ
יודע ומדע. הנה לו בעצמותו והוא עצמותו ומדע עצמו
יודע עצמותו. הנה הוץ יודע עצמותו. והוא סבה. לחי ב הדבר
עצמותו. הנה הוץ יודע עצמותו. והוא סבה. לחי ב הדבר
עצמותו. הנה הוץ יודע עצמותו. והוא סבה. לחי ב הדבר
עצמותו. הנה הוץ יודע עצמותו. והוא סבה. לחי ב הדבר

הטעה הרביעית

זה ב"ה לח בחן ב"ה רבוי
ביחשבו ובעצמותו. וזה

יוסר עמוק מן הקודם. לחי ב הידוע שם כבר הנייחס יצורנו
לו יחשוב הדבר כי יהיה בידוע מחלקים מחלקים שקר הי

כלתה הנה לח הבחינה היחשב בו מבטוח לך לחסדר שיחזר
הידוע. חלק ב' מה שהוץ שעצמו היודע וב' מה שהוץ זולתו.
ויהיה היחוד. שני הדוע יוחר כולל מהיחוד שני חס הידוע
קוץ עצמו לו זולתו.

הטעה החמישית

שהרי מון יודע לו
מיני המחשבות ומוחבתם. ולח יכר מיהיעשה דבר. וזה יוחר
דק ויוחר שעוק מן הקודם. ובחורו כי כבר קנים שהוץ
יודע עצמותו. ויחר שיהיה כבר מה שהוץ עצמו. ב' שלא יהיה
מופשט לעצמותו ובלתי לו. כבר מה שהוץ עצמו בהיותו. ו
יחוחב שהוץ מחשוב עמוד חסר הוץ מקור מחשוב. ל
העצמים ומקבס ומהיות. כלם כבר סדורים. וחס יודע עצמו ה
ההחלה להם. הנה כבר עצלה היודע כם. בהיות עצמותם
לח יודע שעצמו ההחלה להם. לח יודע עצמו כבר מה שהוץ
עצמו. והוץ שקר לפי שהוץ יחתם יודע עצמותו. מחבר שלא
שעצמותו ליהיו עצם מעצמותו. וכן שקי קפדטוה. רבל
שעצמותו בהיו מחיוחב. כי הוץ כמו שהוץ עצמו. בלתי שעצמו
עצמותו. והם טוב מופשטים כי היחוד ממנו מחשב יודע
עצמותו. יודעו מי יכול לחלק ספק. לפי שהוץ ש כן. עוחם לח
היה יודעותו כן לח היה. כבר מה שהוץ עצמו. הנה הראיון
ב"ה יודע עצמותו החלה לבד. והחלה היודע שהיה. יהיה
יהיה כעצמותו על דרך הכללות לחם ספק.

הטעה הרביעית

זה ב"ה לח בחן ב"ה רבוי
ביחשבו ובעצמותו. וזה

יוסר עמוק מן הקודם. לפי שהידוע שם כבר הנייחס יצורנו
לו יחשוב הדבר כי יהיה בידוע מחלקים מחשבים שקר הי

קטעה חמישית

העשרה הקדמית

עשה קפ"ה

עזיהו היה זה עבן הרעש וההזעקה. והוא שכ"ש ויאמר
לו יפיח עליהם והיעשו לו הפיח על השמות כמו שקדם
ואולם שהיה משעבד אותו ביותר. לכן
ואם יאמר ומה יראיך שהיה לו כוונה. כמו קיום שאר כוונה
עם היקשה והיה כוונתו להשפיע הטוב שלזולתו לכן
כשבור שעבד מושלחו נכון לשום מנוחה לו שהשלים רק
להוסיף הש"ת הטוב. ואמר מהכרחן הכוונה ויהיה
היסוד יותר חלוי. למכוין מסובב. וזה יגיע לחלקו. והחלק
יורה שלחו מכון. וכאמרם ב"ר הכיר כאן כוונה כי אם
עכשו שלחו מכון. והוא כקשה בעיניו. ושקוף מדבר הזה שיקר
לעשותו בעשותו טוב לו ולחבירו. כי אם היה קשה
וקשה בעיניו לחלל את הקדוש. היה מן הנמנע שהיה לו
כוונה והשגחה חלקית. כי אין עשין בכוונה רק הטוב
מישנתר שהוא עתה לפניו. ואם עשה זה בכוונה. היה
מלה נרדפת עתה חוסן לו.

הקשה העשירית

היותו יכול ויוסף

שקיבל מלכות ממי שיפעל אם יהיה ולא יפעל אם לא
יהיה הוא טוב להחזר כי אם לא קבלו שלא היה
ושמא שיהיה שקטוב בו היה טוב היה. ומה שיהיה
בו שלא יהיה לא קיים. ואם יאמר אין יהיה הזה לא
יוכל לעשות הטוב והחכמה לעשות אחר אם רצה לעשות
אחר שהוא לפי ענינו ומצבו. אמר כבר קדם הנלמד
הזה שהוא הכרחי. ולא יוכל לעשות אחר. ואם
בחיוב שהוא בעל יכול לעשות שהוא יהיה. לא
יוכל שלא יהיה. ואם יאמר שלא יוכל לעשות אחר
מהכרח הטוב. אמר כבר קדם הנלמד הזה שהוא הכרחי
ואם יאמר שלא יוכל לעשות אחר מהכרח הטוב. אמר
כבר קדם הנלמד הזה שהוא הכרחי

תשע השערי
פשוטי מהילכ

להחזיר והאחרים שהה. ואחרי שנראה שלא יעשה. וכשלא יעלה
היזעזועים יכולה היה לה הוא יכול שלא יהיה שעשה
רצה פעל. ואחרכן לא רצה שלא יהיה. וחין מחשבי
אחרת ההיא. והנראין שהם השוחים אחרי הן שם חלקיו.
אבל אחרי שהיין כוונה אחת החריהן. ויהיה הוא עוקר.
כי מחשבי החומר. הוא שם ישתה היה מהגוע שלויר
אחר. וכשלשם חלקיו כוונה אחת. ואחרכן הוא שם ישתה היה
חי. הוא עוקר והקוים מחשבי כוונה ושעשען עדיף. ואם
יאמר אחרכם שלו רצה פעל. אפילו לחשוב שיעייר עיהם
לו כשעיר רצון דבר. וזה יורה שלהשניי. יאמר התשובה הנ"ל
שהחכמה שיאמר שהוא יפעל כשעשן שפל מה שהוא רצוי לו
הוא הווה. ומה שחיעשן רצוי לו הוא בלתי הווה. ואחר הוא
רצוי לו. לו היה אחר שלא היה רצוי לו היה. ואחר חיעשן
רצוי לו. לו היה אפשר שיהיה היה. הנה זה עשן יכלנו
לכבר ישוטן יתר ש יהיעשו. ויהשרן ש שעשו. ולא יחייב
דבר ממנו רצוי כו"

הקשה הששית

שהרחמן הוא

חכם כי החכמה השולט עליהם הפשט אחד מהם היושב
וקיים עיור הדברים בהיותה החיוה והבדר והקיום הם
מחמה הנעזר הקיחמה. והשני של הפעל אחר יקיים
מסודר מהוקן כשבל כל מה שיעשה אחר חשו מסודר ושלמה
והרחמן יהיודע הדברים עד סוף כל הסם שלו ניפשה שהיין
יותר עכשרה ממיניט היפשהיכי יהשתו הטלן ש מה שיעשה
ממשלחות הידועה שתעשה שרה הכוכבים והשמים והכעלה

קטעים קיצוניים

קרחון

יותר מדאי לאמיני

יתא כל התפילה

המלוקח הנ"ג

והעפרים והחמרים המוטבעים כחמה.

כבר השלמנו התכי הרחצין ולרין מנוס
מלכות משלוחנו ונגע חלקי המעלות וכל מיה שזולתו הוא
הוא משלוח. עד מחצר ירצנו חלקי המעלות ובפנים נמחוך
קח ר' יכנה סדרים ממנו ולויטה מחרגב הרשלקים טוב
והמוקבים עם היום הבוא ומיך חוזם כולם מחתים על
סטה לחת הזלן סטה הסטוט. והלוך בזה המחזה הבלתי
הקדמה ובפנות. הפנה הרחצונה המלחמר בנעימים תחר
בקטב בלעל הירח ומיך הפמורים שלמעלות הרשמים וה
והצונים. השני המחמר בשמים ומעלות הרשמים: הנ"מ
המחמר בעשונים והשכלים מחר יולן ריחם בולחים
הרוחשים הזמיחיים והכרופים: חולם הקדמה הרב
בק חלוקה. הרחצונה שהשם הפלן בנחונה הפשב
וקה פשלוה. חלק בוסל חמשרוה חלנחלקים פועלים
יפשבל ויולן מחנן מהסמה כשכלים המוסמרים והם
עגמים חינם מהחלקים ולן מורכבים: ומהפשבל ולן יפשל
והם הנשמים הרוחלקים: ומועלו ומחמלי הכשבל מ
ומה שכלים ויפשבל נשמים ויקרלן הנשמות והם עם כן
לחי מחלקו והם חיום נשם גוף ומרב שבכל מהחלקים הזכלים
מחבר לם ושמרו ולן יעשרו ב קבוה פועל ושלמות
מזולם: ושלמים נמלן עשם חין רבר כם נסם
בחוב שהם הנשמים הרשמחנים: ומחלקי פשהם הנסבות
מחבר הם מחנשם בין הזכלים והנשמים הקבלה ויקולים
מעבל ויקנעה שלה הנשמים פשבלה חלקים ושפוע ב
הזכל מלטמרוה. ולחולם מלחמות הנה ישרך שמוסר

חלק עני המלחמות

ולהם
יקלקו חלמה הולן נשבן לן יעוך שיעה שיו זולתו כה
שיקה מחמנו הלר מבל בלחפבר לן היה הולן שמלן לן
ויקרלן שלם. וחלמה שלן ימנלן שמו בלחפבר לן מכל לי
חטבר הכלם שיעבלם שיו שיולן כוצבנו וזך יקרלן חמר
קורם הנשה הזלמוה לן ומחר בן החפר יחלק חלמה
שלן יעוך חלנשמן חון ריעלמוהו שר שיעבלו מה
ערחוי וזה יקרלן חפחבק. וחלמה שיעוך חלון ויקרלן
החפר הרשולן. ושפר הפלם הנה חם היה כבר הנשב
לן מה שלחוי והיה לנר. שנלולה מחנו בי הנה יקרלן
ורך שלון מפלשלם לפי שהולן הנשמות שלם ומחלו
הולן הוהיר ומנו לזולם.

חלק עלירי לנשמים

כפרט. כבר קדם שהנשמים
יובר פיוחם על חלקי המלחמה והם מחחלקים על ה
הפשוט והמורכב ונקרא חלולק בשכל ומחיפשר. והם
היים נחלקים בן ובנה בפשוט מה שלן שכנחמר
פלויר ומים. ומורכב מחפר יקבן שם שנעשם פעויט
המורכב מהרחים והעפר. וכפר קנשב כהרכבה הלע
הנשמה חיוה כפשוטים שהשלמה הזו כי הולן חין ומלחמה
לן בלחפבים והיו טהחולל לחפל קפשוטו הולן שהם המורכב
והם קדם שהו המלחמה בלי ספק נפרד ובזולן
והפשוטן למלקה הזכלה בן יחלק חלמה שהבולחמה

יותר שיכלו שני העולמות מצטרפים כמו שהיה בתחלה
וחזר כח כל אחד לעצמו ואין מקיף ומקיף אבל מרכז לחברו
כהכרח ולזה הועילו שני עולמים ומלאך קורא לחברו מקום
מהפלגה לפי שאחר הגזרה לקו עקר אבל שהפלגה כהכרח היתה
כלאחד משני העולמים במקום אשר עתיד בו מקומו
שיורד לתוכו כל אשר שלמו יהיה הכל משובח על
ידו זה לפי שלפי ראינו שהחלוק בטבע הקורה
מחמת רוחם מקורבין מהלחה חם הקדמון
העולמים ולזה יתחלפו הלשונות לפי שיהיה חלוק
הערדים והיושבים מובדלים במקומם לכן השלילה תחול
כל אחד כל עשם במקום אשר עתיד בו לעמד עתידין
בו ומדובע עבדל מקום ממקום אחר בקורבה מדבר
לחבר והמרחק מרובו וקבל מרחק. לפי שלחם הוצן
זה ולחבר כן השוער המרחק והוה על העשם שי
שישקר כל אחר מלקום אחרון לא יצור זה הקרוב
חלוק שני הערדים וכבר הודיעו העולמים ולזה שוער
השדר לחבר מהם עשר מה שיחסר שני העולמים
כשישוער השאר המרחק שם לחד משני העולמים
ועבדל העשם ולזה השוער הרכבה שני העולמים
שנול חלוק שני העולמים ושאר חלוק השני עדיים
העם עליהם שחלוק העולמים לא היה שלה חלוק הקרוב
ולזה לא יעיר כי חם נעשם מקיף יבדיל שני העולמים
ומקיף. וזה מקיף יהיה שקל שיקבל ההשוה שהרי
שיעורך חלוק השני עדיים ולעשם מחר מקיף כו
ויבדיל לו העולמים ולחבר יבדיל הכל לפי יעשק חלוק

היה כו ההשוה יעדרק. ויחויק מזה שלפי שיקבל הקרישה
כ עשנן הקרישות קרישה החלקים מרוך וכרוב שר
היער במהכרחיות מקיף לחבר. שבלהשני עדיים שיעשקו
קישנה הלילית שיחויב מהקרישה הזמן
כלפי ספק ושכל ההשוה
כזמן. והזמן הולך אשר ההשוה. ולפי לא תהיה ההשוה
לפי יהיה וזמן מיחוהו כי חם לפי הרעש העשם בהשוה
לפי הרעש בזמן כמו שהולך נחק. ועפ הישרות וכלמי ש
עיקן בזיום ויהשרר נשוה הזיק פיום החלה כי הולך
לפי יהרעש כלשהה זמן חם לפי שיר עש כשעתו שבוי. השש
ניהולו. וזה לפי יהיה שחלוקי החקין כחשר הרעש להקן
תולזור חוסור עלפי. ד' הזמן היום שם מה שיר נשהרעש
מחמיישחלפי השעתים לשעתי הזמן. ולזי חפשר שלפי עפי
רחזים פלזהה הזמן ולפי היה זה בטבש והי והר ולזוי
חכלעחר חין ספק שכין החחלה של ההשוה והסקה
לחפשרות שאר ההשוה לחבר החהלך דרך ויחויבו
תשין פלזה רחוק מעבל לו לחבר מעבל שר שיית הקך העשם
כלאחו חלזה ההשוה סלו חלזו הדק ולזי לחפשר יהר
חזרכן ולפי שלזה לחפשר שיחקך ההשוה יהר יהיה
שלחמיישל שלזה דק. יהר עבול. ולפי היה יהר חלזה לחבר
החלך דרך יהר פלזה. ולפי ההחילה שלזה והלזה לפי
לחיזה. ולחבר החחלך חלזה חזרה חלך הדרך היה כין ?
ההחלה ולזה ההשוה שר היחי ולפי כלזה. לחפשרות
שלזה חלך לחפשרות שר לפי ההשוה השלזה.
ולפי לחפשר שיעבר לפי הקעבלזה לפי היין כ

כבר לפני
שר אם השאיס
כלי אחיות שוב
לאחיות בתנאי

הלכות נחלות

הנושא הראשון

קיצור קטנה

קיצור קטנה

ורובו חסר והשלם ממנו לפי שנעתק לפנינו והכי
קאמר לפי שיתכן שיהא השעבוד שעשם ויהיה לשלם חסר
כי יתכן ממנו דבר שהוא לחשבון לפי הענין היה יותר
שלם וקשמים השעבוד שלמים והם נשעבד חין שם לפ
בבבל כי אם מה שיהיה יותר מחוב שיהיה לפי שיעור הקש שיהיה
והוא קושב נחמני הבבלי ולפי שכן יותר נכבד
הפחות כשאמרו סלע ואם יאמר אם מה מיה מה שיהיה בעלי
זולתו הוא יותר פחות מאותו הזולת היה יהיה הרושה
יותר מחובתו הקטן והשלמד מן הבלמיד והעבד מן ה
הלומק תחת שלפי שיהיה הרושה רק בשביל הקטן ולפי
הבלמיד רק לשלמיד ולפי העבד ט אם לשעיר הלומק
יאמר לאלם הרושה הנה הוא יותר מחוב מהקטן מפני שהוא
רושה ואמנם הוא יותר בעבד מפני שהוא אדוניו ואלהיו
ט שלפי דרוש בשביל המרושה לבד כלשון שלפי יבחן ב
מאמנו ולפי הגיהר היותו רושה והוא בזה הוא נתחייב יותר
מחובתו מן הקטן להסרח אם לפי שיהיה לו יותר זולת היותו
שומר ואם בשביל מאמנו הנעשה הוא יותר יהיה יותר
בעבד ואלם מה שיהיה יפה שהוא שומר הקטן לפי הוא
כהכרח יותר מחוב מהקטן כי מה שיהיה בשביל זולתו
נעשך לאותו הזולת אחרי לפי שיהיה יותר מחוב מהקטן ו
וזולתה יש בהעובה מן הבלמיד והעבד כי הקטן יותר
בעבד מהבלמיד מפני שהשלמה הקטן שלם
כשאמרו שהאדם שיהיה בן בעבד ואומר שלפי יהעשק ב
בהקטן הלומק ואם לפי יקטן מאמנו כי אם אחר הקטן
יתחייב שיהיה הדרוש הקטן יותר בעבד מהעשה כבלמיד

הגה הכלב השומר
את הקטן שהוא
יותר מחוב [ו]
הקטן בגמ׳

הקטן ולפי יאמר ולפי זה רחק שהיה שיהיה כוונתו לקטן ב
הטוב כי שיהיה טוב לבד ושיהיה מהטיבנו ולפי
טוב כי בעבד הטוב טוב ולפי יהיו השלמים חלק שלמותם
מכוונים לפי יאמר כי מאמר האומר שיעשה לו טוב
דבור מפורסם שהסכמה כי שיאמינו הקטן ומזה
מן הפשוטה הרשעה ואולם כשיהיה קטן נחמני הבבלי
כיוצא בו ומזו תקירה ואלקיש לפי הקטן והוא פעל
הטוב יחלק ב מה שיהיה כשלמותו ומה שיהיה כבוה
ואחר כשלמותו לפי יורה על החסרון ועשיו שיהיה שלמות
בעד שיתחייב משלמותו דבר אחר לפי בבוה ממנו ולפי
וזה הפשוט לפי יהיה בדעתו ובוה ובבר זכרנו בקדושה
הסבופה רעשה ואחר יהיה עבוה הוא ראוי שחקרון
הראיון כי לפי לאשר חסל שהיה פשוט יותר ראוי ב מן
חלק פשוט עד שיהיה מפורש מה שלפי היה ולפי
שלם לפי יזיק לקבוה דבר אחר שלם לפי יהיה זה לפי
היה כוונה ודעתו כלל ואולם הטוב והוא שהוא טוב
יחלק ב מה שהוא טוב כשלמותו ב מה שהוא טוב פחות
הוקבל ומה שהוא טוב פחות הפשוט אולם הטוב ב
כשלמותו כלומר שמפחות הכל כשהוקש ב השלם
היה הפחות טוב מן הפשוט ושלמותה חלקון יתר הוא שלם
יתחייב מאמנו מה שהוא טוב ולפי יהיה טוב לחלקון
לפי יקח מאמנו דבר ואינו טוב לפי בכל כי לפי שם ב
וזולה הכלבו שיאמר שהכל טוב לאחד שלם הטוב לפי
הוה הוא טוב והיה על הסרון פחות כל והשרבו שהה
שיהיה מפחות יותר שלם מהעדר הוה טוב לפי ומה

שלחסרון יום שלם היה שלם לא יעשה לקיום המצוה
והשלמתה בשבת וחמש שהפרשם שמשלה עובדין
היום משלה ושלמה אלא חסרון למעלה ירויח בלילו
הרשות כן הוון בערוך ערב שבת טוב שלא להוון
כחמה ובערוך השלמה המוחלט חסרון מחר
שעשיו והיה עתיד שלא יהיה הקיום המצוה
טוב לחבירו לא תהיה טוה ולא יעשיר שהקיץ שלו
רצון ולי תפשר שלא יהבלר עד היום טוב עד שיעשיר
שיהיה ככוה: קיונה הרביעית קיום
השכלם המוקדש:

והנה שהקדושה הורה על קיום שעם נכבד כלפי
מקדשה לא נעם ולא מוטב שבו וכדין זה יקרה שכבר
מוקדם וחמש הורה על נחמשה שהיה הכלה
כי כבר קדם שזכה הקדושה המיוחד לזה הכלה
ממקדשה ולחבירו שלי תפשר שלהיה היא שכורת
מפטרת מעשה ומן הסוכר שיהיה נעם כח שלמה שלא
הכלה לא כי כלעם מחלוק ויחלוק בו שר תלוקו
הכתוב ולו ראיה החלוק היה קדושה לא יעשה
שיהיה מעשה שר לזה הכלה שיהיה החלק שהו הכל
מכלי חסרון והוא שקר ושם שיעשה הכלה והקנה
לחבר בין יעשה הכלה שיהיה המקום בין בר כשר
הכלה והקנה נתקיים שלא יעשיר שיהיה של בר
כלי כשר הכלה שיהיה לחובו הכח בעם ושם שלא
המלבן זלזה הקדושה ומעשה שיוסיף מן הדמורים
והמעשה חלקים לחד מהם כמו שיכשה הסוכה

MTA. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

לזה החופה והיפה לזה הלחם והבשר כמו שישב
הרוח לעשן והכובד הנעם למטה והמלחמה הוא מה
שכללו הקדושה והבשר הוא ממנו הקדושה
והקדושה הסנופה הבשרים לעבדה שיהיה מלחמה
הקדושה וזה לא יהיה כי אם עשו מלחמה לחי שהשכל
המשפיע שר לא יעשה לא העשה מאכן הקדושה
המשפיע כמו שקדם וזה והיה הנעשה שהשה הקדושה
נעשה הכלה הכח להיותה נעימה לא שהמידה
ומשכבה מעלה שלחינו נעם שכחו שר וכלה ויהיה
שקדם ולחמר נלא ספק שר שיעלה כחה מן הכלה
ולא יהיה שעל הקדושה רק הקדושה שעבדו הקדושה מלך
היותו חשוק ומכוון לא מפני היותו סוגם הקדושה ולא
שיהיה מעשה הקדושה שעשה כי לא כדרך החשק
בהשגה החשוק לזה החשוק ולא לחמר לזה שיהיה
זה השכל מעשה כדרך החשק לחמר המעשה בזה הדרך
לא שיהיה בשר שיבוקש שמותו כמו הדיעה שהילך
השגה והוא היפשה כדרך חשקו בה והדרוש העשה
עצמותה ולא שיהיה בלב שיבוקש הדמיון כי והחשק
כמו הרב שהוון חשוק ההלחיד ויעשקו בעצין שהוון הדעה
להדמיון בו וכמה כל בעסק שהוון מהשיר בשר ובדמי לחר
ידעה הדמיון בו ולזי לחפשר שהיה זלזה הקדושה מן
הלק הרחשון כי העשן השכל לא יעשיר שיעשה נעם
עצמותו ופ בשר הלחר שהוון לא יחול לנעם ולא שלא
חלק שהנלא יהיה לזה הדמיון בו ולהחשק חלקו בקדושה
הלחר שיהיה מעשה לחרו שר שיהיה ממנו לחר הדמיון

קושר הקבייעה

זה שכלל העתידים שיהיו רפה וחי תחבר

שיהיו תחוב ותסבך הנשמיים השמיימייה וזה לפי שצר
ק״ש שיהם מהתלפם העכשים וזקם תחבר

המחמר החומטי

כתיבה הרומנית הדבפס
מן ההתחלה הראשונה:

וחיך פרוד הסבובה והמסובבים וחיבורה שלהם תח
תחר והוון תסבכ הסבובה וכשלו זה הוון הוסמה קנ
ה שלהיות והמשנה מקשם הוון הדבוק התחרון מכלם תחר
יהעבר התרי הקדמון התחתי: והחלק תכיל בן
סמך והוון שכבר קדם שהרחבון תחר מכל

ויצערך מניחותם ל סמיהתחד לפי יבשתמנן כי תס
תחד״ תכ׳ לי לחשבר מכלתי תסמר עד שישתכלתחן
תחד׳ זרחוי שיחלפן סמין שר שישנן מהסמיים רפם
תחלפיים וחיך לפי ——— וכבר קדם שהדבי בתסמר
לפי שייבר סמין לחבר כי תס בר בבוי תחתמר זמה שתינן
בחמר לפי יהר בה רק מהחלפ הימין והוון ההתיחד ל
שהבל שיבר לבו מן התחר: ולפי יהיה מקרים מן הקזק
שיהתייב לדבר מקרים שתי תפשר שמינן: ולקק שלפי יהיק
תחמה לפי יהיה רבוי ל״ת סמין: ושנו השכלים רחוי שיהיו
הם קחשוקים לעשוה השמים: והחיה הנשוה הכלתחד
ל שלהם ול מקשה ההדמיוה בק: כי מן הזקר שיהיה חשוק
הכל תחד מהשועם: כי כבר נתחר בשמיוה שהנשוף
מהתשוה: ולו היה המבוקש תחד היתה הנקשה תחקלס
כן יהיה לבלתחר עכן היתרהו שהשוה בדיק הפעשה
והפעל ומכל נתבר ייחדיקו בדיק החלק: והיין ל
העפשה המלתכי הפמיימייס להשתים בשמי הם: וחוקם
השכלים הם המלתכים הקרופם להתקוקם מעשקי
הנפשים ולקרסם כמלתים מלמה השלהים:

המחמר החומטי

כתיבה הרומנית הדבפס
מן ההתחלה הראשונה:

וחיך פרוד הסבובה והמסובבים וחיבורה שלהם תח
תחר והוון תסבכ הסבובה וכשלו זה הוון הוסמה קנ
ה שלהיות והמשנה מקשם הוון הדבוק התחרון מכלם תחר
יהעבר התרי הקדמון התחתי: והחלק תכיל בן
סמך והוון שכבר קדם שהרחבון תחר מכל

ע ומהחיוב לית ימלף מינן כי אם לחד והמשלוח לכל
ולי לחשוב שיחזר טעין מסורות קשה לחד קושיא כי זה
לית ימלף כגון הרבים שיחזרם לחשוב שיחזר
הענין השמיטין קודם היסוד והנטיעה והי פודות
השדות קודם החורבה כפי רק לית ימלף זה כגון דאמר
הטבעתי החרבה לית יהיה להם פרור עם מין פרד בין
הסוס והחמור ולא בין התמר והגפן ולא בין האחרות
והלבן והיסוס והקורלך הם עוים כמצילות ואין הענין
מחזר ואם הענין מחזר בכגוים כו רבי קהו הרבי מתין
הענין וכסוף אין מפוש מהשומה רבי אחד ר' ור' עקר
והעלתה מפני שיחזר שהרחון יפני הענין הפרד לחד
יחויב מחזרו לחד לית מצר הרחון משפטו לחד ויענין
בפשטו רבי כו ויהיה הוא החלוקה השנה הרבי שזה לזה
מפורד ולזה החלוקה השוללת מפורד בחזר הקודם
הוא החזר שמה שכו אין הרבי רבי ושה שהרבו השנים
מהה החזר ולי לחשוב לחלק בין וחולם חומן הלבן
כי הרחון הוא החזר החזרתי לפי שמשלוחו מצילות
עמיר ויצוחו הוא מיר והו ומה שזולתו הנה הוא לחשוב
וכל לחשוב הנה הוא מצילות כאשר מהדו מן שקדם לפי
שכלמצילות שחיוב מחויב הוא מקדי לעקרו ולי לחשוב
מצלתו מקום שר שיהיה המצילות לקדמה לו. ויהיה משפטו
המה והלחשוב המצילות לקדמה הסבה מחויב המצילות
לפי שהחזר שכל לחשוב שעמו הוא מחויב שולחו
ויהיו לו שני משפטים החיוב מצר והלחשוב והמוך
מצר שזה הוא לחשוב שכל ומצר שהוא מחויב בשלוחו

לו משלוחו והחיוב לו מזולתו הנה כו רבי מדבר ידמה
החמר ולחמר ידמה הטורק לחשוב ידמה החמר הוא לחשוב
ולחשוב ידמה הטורק הוא החיוב לחשוב לו מזולתו. ולחשוב הוא מן
הענין מין הרחון שכלשבתו חין לו מין הרחון השבר
רק המצילות השבר החמוי"ב בו ולחשוב החשוב ולו ב
משלוחו לית מין הרחון לכל לי שלשלוחו וידע ה
החלקו ואם היה יוד שלשלוחו מהחלקו לפי שמין אחד
ממין חכן יחלקו משפטו בזה ויענינהו בכחיסה זה
הרבי רבוי ולחר לית יסוד להחלוקה השנה משנה עד
עיכלה לל בסוף המצילות ולחר לחשוב לפי חשוב הכלבי ה
רבוי ולא יהיה רק של זה הבר והוא רבוי חשנו משנה לפי
הדיין השלשלות הרחון והחלקה הרבי חלבהודעה
ענין ב הרבי שר שיחלקו השכלים והשלוחה והמיס
והיוק הם והם חלקי המצילות כלם: ואם לחמר חין
חשוב שיהיה קשה בסרוס. יחמר הוא שיענין מין ה
הרחון שכלשבתו ט שלשלות שמו שקדם לחד ואם לחמן
הרחון והלחד משלוחו ומשנה חין הרחון משלח
ולעל ולעל מלאך השכל הקבוי ולחוי שיענין היוב
משלח מן הלחר היוב משלח והשכל הוא היוב משלח
והלחר חשב לו מהרחון והוא החיוב יוב משלח
וינין חיחנו שכל בחיסה היוב מחויב והלעל הקלן
בחיסה הלחשב חשב הוא לו לחמר. ויחויב מן ה
השכל השני שכלשבתי ולעל המיוחה ומן השכלשבתי
רפוני ולעל שלשתי ומן הרפוני חיתי ולעל ערק ומן
הלחתי שתי ולעל מחרים ומן השתי שניים ולעל חמה

ומן העבוש שמיט ועל הירח ומן שלש מצוות ה
פשמים והיו השמחות שבירוח ועשה הרחמון הפשה
שער שערה שכלים והשעה עליהם וזה לרחמים לפ
יהיה מספר הכלים יותר מזה ואם פחות ירחו
שיהיה מספר הכלים עד כלות השמים כלם ויהכן לפ
נודע בתחלה כי אם שלש השעה ואחר זה התחיל לחשוב
השמלם ואם היסורה הלזו בשה תחלה ואין ספק שהן
יהחזר עבשו ואם מקבלים הקויק והפסד סאתים
בעבשוה ואין ספק שיהיה להם חסר משוקל. ועד
שלא יעייר שיהיה בשם מן שלש שיהיה סבה
מלחמה הנשמים השרחיים לעדם וכשבור שחמר
הרבעה משוקל לי לחשבר שיהיו סבות מלחמה
החמים ורבוה מחלוקות ועשבור שערותם מחלקות
לי לחשבר שהיה סבה עריפה לם בפני מחלקת
עליהם שרבעה לחם או פרבעתיים לחם שהן ל
עריפה לי לחשבר שהיה השחת לעדים סבה למלחמה
החמר שלם היה בן יחויב העבר החמר עם השער
העריה ואין הדבר בן רק יעבר החמר לעבד עריה לחקי
ולי לחשבר שלא יהיה לעריה חלק ומבות במלחמה ה
הקיוק שלם לא יהיה לה מבות יעבר הקיוק לעבדו
שלחר עליו עם השער העריה. הנה לם בן יהיה לליהן
החמר נשותף שנעשם לחר ונחם עלם פשפל לעבד
בן יהיה שרש מלחמה ולח שלא יהיה לם לעבדו לחבר
כשותף כמו שהבם החשבה מסבת מלחמה השנה

ולך כהעני בן מקבל בעולן ומתן שהשלם מסבת שנה
החמים לך נהעני בן עכשי נחבר מקבל הנחם בבבא
מליחה בחבור הקיוק יהיה נחשל העבד לילך שהיוק
נחשל יהיה בשותף העריה והחבור שרה בלה עריה לפ
יהיה מלחה זה הנחם לילך לחבר מבלשי סבה לחבר
הפשים קלה החבר יותר מלחי בקבלה עריה בלה עריה
ולם לפ הנה הקודם משוקל לסורה הזה בשהיקון
מוכן לקבל עריה מיוחדת בלבד לחבר הזה לפ יהיה כ
נחשלה שבן כי לם מלחה הנשמים הרחמים כי הם
יקנו לחמרים מסבת הקיר בה והרחק מהם הנזק מלח
מלחמה וכשבור הכבן קבלו העריה מן העבד לי נחשל
שאלן הנשמים בסבה מסבימים בשנים שבור שנים
ההבשה הסבות לבלם יקנו ל החבר הבה מיוחדת
לקבל כל עריה ומבר בים לבל לחבר מהם עבשו מיוחד
יחיבו לקבל הבה מיוחדת לקבל העריה ולהיה הקויק
לבל לחבר מן העבד לם בן בדבר הקודם הנשמי ומן הבשם
הבבל העבד והיותו מוכשל הנשים הזה
הבמיחים והכבן כי לה יהיה חלוקה ולחבר שלהיה כ
לקבלם מקבלה לה הבה לבל עריה הלחבר והבבל שלו א
לחבר הקבו הבה לבל עריה הלחבר והבבל שלו א
לחבר העבד לי בדבר הבבל פן היותו חיוב וכן היותו בבל
כי שבן הבן שהוא יקבל העריה ויקבר. ושבן הבבל
לחיובר לי היותו חיובן לבל העריה על
הקיוק ויהיה הבן על הלחבר העבד והשבר בשני
והבבה לחלוקה לעבדו בשותף לחבר הקודם

כלדבר כי שיקיע זה הקבלה בהסכמותם. כי לא יבוא
וילמד לך לך הוץ יכולש כל חסדר ויחלקו השבעים
ל חסדר ובלבי חסדר וילמד כי יעירה לא חסדר יהיה
בהחר החם כבר שיטלבו ההבזיל ויהרו בו העלמים
חכן היה חסדר שלח הקרוח כבר שב שלחי חסדר
וידעו זה לחוהוזה הוץ סוד היכלה כפי מה שנלמד
והל הוץ היודע. ופה נעלם הדבור בחלהיוהגיכון לן
לחכיון הדבר בחכמותם הטבשוה בשרה המלמד
לחדם דשה לחך הוץ הטוב שבשוקיים יהשלה שמן
לחמן וחכן.

קטרגיות

כבר זכרנו שהמצלן יחלק ל שעשוע ל מקרה. והמקרה
יחלק ל מה שיוכן מכלי השרוח ל הזולה כמו הכמות
והחיפוה. ל מה שיוכן מהקטרוח ל הזולה. הוץ מהשוה
בין העשם והכמות והחיפוה. ושהיו ישה בעלם
ובמקרה ומשפטי המציחות חמן השהי והשהחלקה
הנכן מחנו. ל הכמות חסדר הוץ נושלן הלמודיות. ל
מה שיקדר בחחדים הקבר שלח יקבל ההפשטה
מהם בחחבשה והוץ נושלן עיון הטבשות כי הוץ
שב ל השיון בעם השלם חנר שלו פלגוי והגושה
ומיוחס ויכלל מכוונים בחחבשה מחחדים.

הקחך

כמה שיזיע ל הצלמים והוץ היודע טוב
שבשוחם בצורה והיולי והגושה
והמקום

קטע

ושם מיוחד מחבן

והוץ השיון כי יין הצלמים הפשוטים. קטלוגי
קשיון מחורכבים והמזגים.
קרניש השיון בעם הטחחה והחיוכה והקבוע יהי
קקחיגי בחה שיפעל על העם
הלחנוגיה מין הפעל השלש ובו השלם
הטבה

החקחך

הרחשון בחה שיכלול הצלמים והם לרכשה הצורה והיולי
לחר שלח יפרד מהם עם וכבר וכרבוש. והגושה
והמקום. ולין חנוח מעשרם.

הקחך בהגושה

ולין חכוח מלחר לחר הגה.
ולחר חלקיה: לח לחמהה יחפרדם שהגושה הוץ
על הערבב ומקום לעקום לבד לחכן עבה בהפשרה
החכזים מלבה משכן יחר טלטולה והוץ מלבוך
ה הלפה מהחר ל מחר לחר הגבהה: לין בהדבה
פלוגו שכלחה שהוץ עם וחפשר שיזוב בפעל יחלק
ל מה שיזוב בפעל בעם לבן חפשר שהחר בעשם
ובחשוך יחר פחלוס לחרם בה שחרה לח הפיוח. ל
מה שיזוב בפעל בהדבה ויהיה ע בין הפם הקבוע
ובין הפעל מהלך והדבה כיניהה מן הפם ל הפעל.
לח יהיה הוץ פם בחור לבי שהחילל לחה מחבן. ולי
פעל בחוי לבי שלח הנע עיין ל הבלחפשר הוץ ה
מחבן וחלין הימנה פחבך של דך מפלבשהבקר
יחור בהדבה. וחין הלוך בפם הבחור לבי שהחיכ
להמלח. ולח בפעל הבחור לבי שבעלחפשר הוץ מחבן

ב יתעשה:

דכר כוון המים כלשון שכתוב ויהי מעט

חלוקה שנית להושע בבחינת סבתה. ההושע

החלק של אשר היה במקרה ולו בה

בה כרקיקו וכן בשאשר במקרה היה ליהיה הנשם

בנשם אחר ויהושע נשם המקיף והבית בנשם

המוקף כי הושע כשבן שהוא ישתק ממקומו הכולל

לתת מן המיוחד לכבוד לשר כמים כשישתק כי המים

במקומם המיוחד והוא הכור לא ישתקו לך בעבור

שישתק הכיור מכיה לביה שישתקו גם המים מן הביה

והמקום המיוחד למים הוא הכור לא הביה כי

הושע המים כאחוזה היה שיהיו מן הכיור : ואולם

היה כדאי היה שיהיר מקומו המיוחד לך לא

נסבה מעצמו רק מחמת. כהשתק החכן בקשה והשבר

הדבר כמה שיהיה לו ידחפהו אשר השתק החכן

למשלה כמו הנשלם שם : ואולם הטבשה היה שהיה

לו מעצמו. כהושע החכן למטה והיה למשלה וסהקה

המים בטבע שישחמו כהברה. וזה שהנשם בש

כשהושע לא ימלא מסבה. וסמכו שם היהה מחכן.

הקרקע מסרחה וחם לא תהיה חכן למעצמו הקרקע עצם

ואין ספק שהוא לא יהושע שעצמו להיותו נשם.

ששה היה הדבר והיה לבלנשם שעבר אחד כי חס

לעשק נוסף שלו. יקרקע מהו השעק טבעי. ואחר

החלק של מה שיהיה כולה רצון כהושע החלק ויוחד

בטבעתם היה מינו אחד. ואם היה של שלשה מהחלק

יקרקע ושם שמחהשבהושע השלמים ואם היה שם

רצון והוא כשהושע מהחלקים הקרקע שם חיושה ואם

היה לבד אחד כהושעה בלבד הקרקע שם מלכויה

אחר בלבדיה. ואם יהיה מדושעה מרחם שהושעה

החכן והקרקע טבשה אחר החכן יהיה אחוזה הלויה

למעלה אחר המשכנה החכן לעצמה. והנה החלק לויה

נמים אחרים ישאה לבד עקיוה. מסתכן אחר לבד שהמי

רחוקה. עשה מושה זה שהם היה בן. היה הקטן יהיה

מהיר ההושע מן הנבואה אחר הקטן אחר לחוקק

יהיה קלוקלסה בהקל. זה הורק שהיה מעצמו. ושעבור

זה החזק בבלבד שעמיהו. והחלק הקטן עמהו ..

חלוקה שלישית ההושע החלק של סבותה.

כהושעה שמים של שבר

כהושעה יסודה. והיתרה החלק חלק אחר הוא מן

הראשונה של המקיף והקרקע של אחר היה מה

החמישה הקרקע כובד של. וכלחה החלק חלמה

עהוא כהבלה כהושעה הלוח של המקיף והחרס

של המרכז. של מה שהיה כהבלה כהושעה הלויה

מן המים לעשלה ולהם. וכהושעה המים מן הלויה

של מה שחמשל לחרס. הנה ההושעה בבחינה החמשה

שלשה ההושעה של הלוח מהשבוקים הסבותה הושעה

מן הראשונה והושעה של החמשה .. קלקלך בוקוס :

הדבור כו מרוך וקטרו. שיש לו

בהסכמה אחד בשם שבלוחה מהם שהשם יתברך

חתנו של מקוס לחד. ויהושב הנה בלחד מהם. והשלשה

שהלחד מהם לא יתקבצו בושם יתברך לא יכנס

החומן נכיור מים לתן יעלו המים ממנו. ולתן יבשו ה
המים מים לתן יעלה החויר. והשלישי ה[illegible]
ומעה למעט יהיו כמקום לתן זולתו. והרביעי ש
שהנעש יאמר שה לתן בו. ובזה יעלה טעות מי טחב
שקמקום הזה ההיולי מעט היות ההיולי מקבל
דבר לאחר דבר כאחד המקום. והזה טעות מי ההיולי
הזה מקבל הצורה. והמקום הוא מה שיקבל
הנעש לתן הצורה. וכה לאחר שהזה הצורה
לתן שהנעש יהיה בצורתו בלתי נפרד ממנה. והזה ש
שקר. כי הצורה לתן הפרד לגמרי מהנושא. וכאה ההיולי
והמקום יפרד בהנושא. וכהלאחר יאמר המקום
הנעש הזה שעשר הרחק לאחר בין קצוה הנעש. כי מה
מקום המים הזה יתרחק לאחר בין קצוה קבוב הכיור
והזה לאחר יטבידוקו המים. ולאחר שלקו ש
ואחרים טה מהם מן השקר שעשר זה הרחק היה לגמרי
לתיהיה כי אם מעט. ואחרו נעשי הרקוה לאחר
שיורק זה הנעש ויתמלאו. וקיימו לאחרי
שעת השעם הקוה מין הבלוה לתוקיימו בתוך שעת
השעם עד רקוה. ואין מניעות מבטל הרחק. ולאחר
הרקוה. הזעם הראשון הרחקון והזה שהמקום הזה
הרחק לאחם יהכן לתן יובן שבין קצוה הכיור רחק
בלתי רחק המים לאחר בו. ולאחויר. והזה היה מקום
למים ולאויר. וזה לאיבן יתנשבו הראיה לתן רק של
רחק הנעש לאחר בכיור. והזה רחק לאחר שיכנס ת
העופות. ואם יאמר לתן שנראה שהמים מבלי ת

הכנס האויר. שלאחר הרחק בין שני הקצוות הזה לאיש ת
עשק והזה שדק לתן שהזה כנוי של שקר לתן יהיה העדק
מבלשה רחוקו השקר כי יהיה לם הלאחר החמשה לם
יחלקו נשני חלקים שוים היו זה הזה עדק. חבלתי ת
לאחר שיעשו כו שהזה זה וכאה לם הזה הכיור היה
כו רחק לאחל הקודם שקר היה הנעשך לתן יהיה כ
מאז. הנה זה מצד הרחק הנראה מה שלאחריה. ו
והזה המוחה של שקר והזה שרחק הנעש לאחר בין
קצוה הכיור יהיו שלשם היה עם רחק לאחר היה עכשי
הזך רחק הנעש. והרחקים יהיה מן השקר הראשון
כולליה שה הנעשים לתן יהבשלו. ולאין זה להיותם עשי כי
הרחק לגמרי. קיים נעשו הנה הזה שעם. ולאף
יכנס הזך הנעש. לתן להיותו קרוב לם הזה מן ה
המקרים שעלו היה כן. היה לאחר הראשון בהערך
לאחרו. ושעשו כימה שבין קצוה הלזה של רחק לאחר
לאחר מן האויר. ושעשר זה הנעש עם כן לאחר. ולא יכנס
בו מבלתי עלוה שלאויר היה סבר שבין שני לאחר. והזה
לאחר הנעש הראשון שכל הנעשים לאחר שעשר לאחר. ובאל
שיעכבו לאחר לאחר. לאחר שלאחר יכנס בהאחר של
לאחויר יבטל בזולתו. לאם לתן שהבשלו שני רחקים. כי
יהיה כהכנסה. והאחד מהם עשר ושאר הלאחר. ה
זה הערכים יהיה קצקצרים יחד. שוב ש היות שהי ת
לאחר לאחר. והזה שקר. שעד כי לם יעשו שני
הרחקים יחד נעלים. כלם יודע הנעשה הזה לאחר

והלאחר בשקר שני של שקר

הזה לאחר

הטלטלין

הקרוב להיכל החוץ. והרי קרוב מזה. שלא שהיתה החומה
החיצונה הקרובה לארץ שהיא גבוהה ויותר הקרוב ויקיף מה
שהשלישית יותר רחב שהרי היא מקפת כל מה שהולך
חמשים לפי שהוא מקיף כולם: והשלש היתה ג׳ג׳
נגדי. זה לעומת זה שהיו חמשים כנגד חמשים. היתה
קרקעית הקיר לפי היה הקרקע כנגדם הפנימי
חלל אחד חמשים אמה. חמשים כנגד חמשים. והשלישית
חמשים אמה. כנגד חמשים. ומה שהיו חמשים
חמשים לפי שהיו מקיפים כולם. ואחר כך היה
הקיר הפנימי. ואחר כך היה הקיר החיצון. ואחר כך
היה הקיר השלישי. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הרביעי. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמישי. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששי. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השביעי. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמיני. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשיעי. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשירי. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר האחד עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השנים עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשה עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעה עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשה עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששה עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעה עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונה עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעה עשר. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר העשרים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השלשים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הארבעים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר החמשים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר הששים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השבעים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר השמונים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים ואחד. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים ושנים. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים ושלשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים וארבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים וחמשה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים וששה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים ושבעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים ושמונה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר התשעים ותשעה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך
היה הקיר המאה. ואחר כך היה הקרקע. ואחר כך

הקושיא השלישית

שאלת המזרים המרכבה.

מקדם: ואיש ערוך במעמדו לקבל
הנזיקים שהשרה שם ולא יקבל המשקה והחסרון והבזק
והחלאה: ואלו הנזיקים יהיו בחוש ובקור כי הרבה מים
יורד קרוב לגמים. ואין מים שם יהיה הקור
הבטל עשרים בחוש. והיה מחסר. כי הנה התקומם של
מקום החסר זולת היה שהיה לחומה ומחסל היה
עשוי בהשתדל הקור. ולא היה שהיה החויר הקר שהוא הגושך
עושה כאשר היה כאשר עשה הרוח יורד מים
עמוד עשרים אמה. ואמנם עשרה היסוד
עבשחר ל׳ שהוא העובה חלק כהיות לה הוא בעבי
עליה בחוזק. ואמנם המוצב בחוזק הקע ופלחה והקלחות עחוס
והקור מקרים. יסודו מחוזק העבע. ואמנם הקדש
נפשות הקר. כי קיום המשל בנשמים. המחוזקה כלה סבלן
ומה שהוא קר. יהיה קר. ומה שהוא חם. יהיה חם.
ומה שהוא יבש. יהיה יבש. ומה שהוא לח. יהיה לח.
ומה שהוא קל. יהיה קל. ומה שהוא כבד. יהיה כבד.
ומה שהוא חלק. יהיה חלק. ומה שהוא מחוספס. יהיה
מחוספס. ומה שהוא מחוספס. יהיה מחוספס. ומה שהוא
חלק. יהיה חלק. ומה שהוא חלק. יהיה חלק. ומה שהוא
מחוספס. יהיה מחוספס. ומה שהוא מחוספס. יהיה
מחוספס. ומה שהוא חלק. יהיה חלק. ומה שהוא חלק.
יהיה חלק. ומה שהוא מחוספס. יהיה מחוספס. ומה שהוא
מחוספס. יהיה מחוספס. ומה שהוא חלק. יהיה חלק

החלקים לחזן. וחולם החזר הנה הוזן לקץ שיש ואחר
חס. כי הזן חיים ומקדיה. לך הזן נפש חס כשמעון והזן
דק. עשבי ממקום ל מקום. וחמש ערכו כזה לקץ. שקם
תעבו שלש המקרים שרה. ולץ ישלחו עד לעזר קור החיים
עם השרוי שרים. וקוצים זו הזמרה סכה. וכבר לא נבו
זה קשרים. ועדכי שלשה הפעמים בחלש השלשה.
חולם החלק המשנה. הזן שהשנה. הנה חלקי הקץ.
מבפעמים. ורק שבעולם. שיש מחזיק שיהחזים קצרון
ויתקיים הזכרון. ופן כי. כי החזן כשיהיה קצרו משטרים
ויעשה יותר כלו. ולץ שלש החזים ל חצרו. היה נוסף הזכרון ל
הקפלה. לחזן ושלחו כמו שהיה. בפ שלשה הקץ החלקים
נעשה השמחה מפעם הקנועה. מצרן הזכרו יותר חס חמה
שהיה קודם זה וכן חיצוי. זכרה חיים כשהיה שנעשו גדול
זמן תרוך. יעלה חזים בכל חלקי חס חוס חמשה מלפה
ומחזן הזרע שהחזים נשלמה חלקים ולץ עשהק מתקבו:
ולוס. יחזר השנה שמה חלקי הקץ תשר היו שם חזים.
לחר שלש היו קודם זה. זולת קוזיח לפעמים. והזן שהלשים
היה. ומשלש כלכו חסרים. חלוש. וחסרים עשהחזים. וחס
יחזר קשה החזן. לפי שהחזים לץ תשר כיחזים. שיש.
לשון קשה החזן. ולפי שהחזים. יחזר זה שלשה. שיש
שיהחזים ל חלוש עשה הקץ. והחזר. והשנה שהחזים
נשלמה חלקים. ולץ יחזר. ולא יחזר. ולא יחזר. ולא יחזר.
ולא יחזר. ולא

הנה הוא חס עשם ויקבל החור ששם והיתך ששם ויעוב
החור מקריה עשם ושין עיך שין. יתך ושוי שיקוסל ה
ריחוה והוין שהיחזקן הקבל החור ששם והיתך ששם
כהיות השמש שמיר נעיה והסברדן ממטה. החלש
עלוהם הנשמים חס היו עשרים יתך. ידוקו כבר
היוור והחזקן. וחס היו מרוסקים בשש עשרים יתך
יעשו הנשמים כחציך אחר שלש יכשלו והיו עשרים
ויתך. דומה החור שלשה החזקן: השלש שלשו היו חפר
עבדים מן השמש והעבר חלקים מחיריס יהיו עשרים
חלקי השמש. והיה מהחסרך חור שהוסיף השמש
הפרד החלקים המחוריס וחס עשר עלוהם הנשמים
לא יגיעו ממנו יתך הס קיימים כן ודפקים לו ושבעה
שתו ושתים ועשו. וחמש ישלו עלהחזקן שה שהם נבחה
הנה ריחוי שלא יהיה שהם דבר ריחוי. כי עשם אחר רי
חשאר שיהיה מהן החזקן ויקרב ממנו. ושו יגיע עשם
בחוור ריחוי שלא ישלם החור שלהן. כי מהן השהיה שיעלה
החור על החזקן השם שיהיה עשם שלש ושקשר אחרו
השלש שהיה עשם היה שהסבוהו מן הדפסים
הקיימים כמו החכמים. לא מן השם כמיים. השה כעלה
מחלש הדליות. שהשנים מקריה. ושבעה ושהשש שבעה
לחרום מקריה כשהיה שיהיה כעבו כשהיה עשם שהיה
ויהיה הנשם שיהיה החורה בה שבה לחרום החור כשהיה
שיעשור. עביהו ששם חחרה שהשבעה ושהשש ה
ושאר קבל הדבר שהוחן החור. שיהיה מקבל החום.
ושעשרים החום כן והוחן מקריה לחבר עשור.

העשרה הקריעיה

שליה סורות הרכשה
שהיה קנשם שלקבה כ
פשהבו לפעים עויר נעלן. ומלניה מים נעלה. וכשב קשלהם. וכבר פ
פכתלן זה עשם. ומוכבן בעשר נה. נפוץ שמשון קעשרים עם יהון
יוהר נעזר ויורד
עקם יקבל עשר
קטן יכבל השקפה מחזק. כי המים ירבו עשם ויחוסר ו
תחרה. כשיהיו חזיים יכבו. וכבר קדם שהשער חלק
מקריה כהיולי. ולא יהיה שמר על עשר לחר.
ולכל מעשה עשר בחיק שקין יהעשן מהצה עד
שיהיו. וחס יחרב לחלי חם נדלן מהכם חלק החם כם.
עחזר חיך יכשו חלקי החם כן ולא יגיע מלמעלן המים.
וחס יגיע מלמעלן המים ועבשו חלק החם כן. הוא כמו ש
שהיה. לעה ישבר. וחס יחזר החם ירדוש על המשלה
לעכש ובלן שאבר. עחזר היה ריחוי שיביה הכלי ובי
ורישה. לא שיהיה. כי עשם שהיה הנבה יותר קל
מן השפיה. כשהיה הכלי חזק. ויהיה משקל קל. בפ
היה ריחוי שיבור המקום לחזר יעשה. וחכן הסבה שהמים
יהשאינן בכלי המחוב. וירחק שיהיו הכלי על הדפוס. ו
ויבק שהמקום לחזר היה יותר חעשן מן הכלי מחי זר
שר שיהיה. לכ השער מקריה יוסיף ויחסר והכלי
העשר השער לא יסור לכן יקבה מקריה ויוחר חס לא
יהיה מכריק. וחס יחזק מכריק. יקבל יד עשל שר שיסור.

העשרה הקריעיה

שליה סורות הרכשה
שהיה קנשם שלקבה כ
פשהבו לפעים עויר נעלן. ומלניה מים נעלה. וכשב קשלהם. וכבר פ
פכתלן זה עשם. ומוכבן בעשר נה. נפוץ שמשון קעשרים עם יהון

בו זמן נמשך עביה חזקה. ותחתם מה שבין החויר
וירוק ושוב יחשבו לחץ רבי חויר ירוק. וע יורכב
כיור הזכוכית הדק משלו בתוך השלב הרכבה מהודקה היטב
יהקרי החויר לשני שכבו ויחברנה מים ויקבלו טיט
שלהם שחון. וכשירבו יקבלו הזעזוע וחין זה לקבל המים
נוזלין הנקפים כי המים לשני שחון לא יחפרו. וע היה מפ
מעט הכמה מים בו מן הנקבים כי המים לשני שחון לא
יחפרו היה עבה מקום המים וכבר ירחו חוקן העטרה
שלמעלה היה כיור ירוק למשלה מן השלב וכבר עליה
נחרצות רבוה הקרירות ממשלה הקור על החויר קדם
קרירות מן החרס כיוס צנה והיה סבור שלב ונפל שלחרס
שר שי הקנקן ממנו הרבה מכלי שנן. וחולם השחבות
המים לחויר הוא שלי כשיופיעו החם יחתיכם וישלו ה
המים לחיר. וחולם השחבות המים חרס כבר עליה זה
נעשה מי קמטור הזכוכית בקום יפלו שלקלה ממקומו
לשני גם מן מחבן מקשקש ויקשלו לחלש ושובו חרס.
וכבר עליה זה. וחולם השחבות החרס מהמה מים היטה
יום בשחסה כי מיל שיהיבו בה החבעם. ומבה זה
שלא שהקיוף משוקף. ואין יהיתה לעורך מלו הקרירות.
חך יקבלו עורה טוב המבה לשני ופעמים. וכשחבעה
המבה השחבעה הלורה. וחולם השחם הם קטנים עוריה
לחריה בהשחבות מקרים יהיחסן לשחבה הלורה. כמו החוס
כיאשר יעבר על המים. שהוא יכבה לעורה לחויר היורד.
ולא יפור החוס מהחזק ועורה השמיני שלחרס עד
שיכלה כחה והשוב עורה לחויר היורד בו זמן נמשך עביה חזקה. יחתם מה שבין החויר
וירוק ושוב יחשבו לחץ רבי חויר ירוק. וע יורכב
כיור הזכוכית הדק משלו בתוך השלב הרכבה מהודקה היטב
יהקרי החויר לשני שכבו ויחברנה מים ויקבלו טיט
שלהם שחון. וכשירבו יקבלו הזעזוע וחין זה לקבל המים
נוזלין הנקפים כי המים לשני שחון לא יחפרו. וע היה מפ
מעט הכמה מים בו מן הנקבים כי המים לשני שחון לא
יחפרו היה עבה מקום המים וכבר ירחו חוקן העטרה
שלמעלה היה כיור ירוק למשלה מן השלב וכבר עליה
נחרצות רבוה הקרירות ממשלה הקור על החויר קדם
קרירות מן החרס כיוס צנה והיה סבור שלב ונפל שלחרס
שר שי הקנקן ממנו הרבה מכלי שנן. וחולם השחבות
המים לחויר היורד הוא שלי כשיופיעו החם יחתיכם וישלו ה
המים לחיר. וחולם השחבות המים חרס כבר עליה זה
נעשה מי קמטור הזכוכית בקום יפלו שלקלה ממקומו
לשני גם מן מחבן מקשקש ויקשלו לחלש ושובו חרס.
וכבר עליה זה. וחולם השחבות החרס מהמה מים היטה
יום בשחסה כי מיל שיהיבו בה החבעם. ומבה זה
שלא שהקיוף משוקף. ואין יהיתה לעורך מלו הקרירות.
חך יקבלו עורה טוב המבה לשני ופעמים. וכשחבעה
המבה השחבעה הלורה. וחולם השחם הם קטנים עוריה
לחריה בהשחבות מקרים יהיחסן לשחבה הלורה. כמו החוס
כיאשר יעבר על המים. שהוא יכבה לעורה לחויר היורד.
ולא יפור החוס מהחזק ועורה השמיני שלחרס עד

ועד התחתון

הקשר העשירי.

שלש השלבים מקבלים
ההבל מן המים.

והיותר גלוי שבכוכיים בעשיית הרוסם השמש והירח.
כי בה יעשה בגלל קפידות השלשה הלוחים זכוכית
קירח יהפסק המים ולבות המנעים. ודברים לחרים
יורש מחכימות בעיות חלק יוהיותר גלוי שהשמש
כשהלים הלורי. ולחר יהחוס בחמשה החורין לא יבצו
יהחייב שיהיה השמש חם וחשב שיעשה החוס רומנו
בחמשה החורי. כמו שהחתר יהחוס שהם המים ה
יהחילו מתר החוס לעשות המשלה ולא יורק על החרס
לבלה השמים עכשו חמתי הוא חמלן העבשים כאש ש
עקוש. לכן חלן המקרים נחלקים ונפרדים והקרבים.
כי החוס יחייבנו הקרוש. והלור. החוס. בעשן עלחור
חקס. פלן הבשה עד שיתעלה לחתר מרוכן הקרה והחוס
כלא יחחייב עכשו. לכן שיהיה טשל הדבר מפורש. לכן
היותר עבר שיהיקבב בהם חעלה לחתר מרוה שיו הש
כ קשעל כחוס מן החרס והקור מן המים וה לחור מן ה
השמש. ומעל הנשם בנשם פעם יהיה בזכוכית כמו שקרה
קרר בחשוב נשם לחרי וה לחר יבעבחשוב נשם לחר.
ושעם בזכוכית כמו שהיקיק כשיקיק עבה כתל לכן כ
כמקום זריחה השמש. יחייב הנעשה. רוקו הבכוכל כ
בהיהתבוה כמו שהעורה בהיותה עבה המדלק יחחייב
היעבע חמיוחה בו. ולא קיהה מחבשה לא יחחייב ובכה
בכחיות הכבל מרחקה לעבה יחחייב הנעשה חמיון עורה

ועד התחתון

ולא יפור החוס מהחזק ועורה השמיני שלחרס עד
שיכלה כחה והשוב עורה לחויר היורד בו זמן נמשך עביה חזקה. יחתם מה שבין החויר
וירוק ושוב יחשבו לחץ רבי חויר ירוק. וע יורכב
כיור הזכוכית הדק משלו בתוך השלב הרכבה מהודקה היטב
יהקרי החויר לשני שכבו ויחברנה מים ויקבלו טיט
שלהם שחון. וכשירבו יקבלו הזעזוע וחין זה לקבל המים
נוזלין הנקפים כי המים לשני שחון לא יחפרו. וע היה מפ
מעט הכמה מים בו מן הנקבים כי המים לשני שחון לא
יחפרו היה עבה מקום המים וכבר ירחו חוקן העטרה
שלמעלה היה כיור ירוק למשלה מן השלב וכבר עליה
נחרצות רבוה הקרירות ממשלה הקור על החויר קדם
קרירות מן החרס כיוס צנה והיה סבור שלב ונפל שלחרס
שר שי הקנקן ממנו הרבה מכלי שנן. וחולם השחבות
המים לחויר היורד הוא שלי כשיופיעו החם יחתיכם וישלו ה
המים לחיר. וחולם השחבות המים חרס כבר עליה זה
נעשה מי קמטור הזכוכית בקום יפלו שלקלה ממקומו
לשני גם מן מחבן מקשקש ויקשלו לחלש ושובו חרס.
וכבר עליה זה. וחולם השחבות החרס מהמה מים היטה
יום בשחסה כי מיל שיהיבו בה החבעם. ומבה זה
שלא שהקיוף משוקף. ואין יהיתה לעורך מלו הקרירות.
חך יקבלו עורה טוב המבה לשני ופעמים. וכשחבעה
המבה השחבעה הלורה. וחולם השחם הם קטנים עוריה
לחריה בהשחבות מקרים יהיחסן לשחבה הלורה. כמו החוס
כיאשר יעבר על המים. שהוא יכבה לעורה לחויר היורד.
ולא יפור החוס מהחזק ועורה השמיני שלחרס עד

בענין הצבת הירוק. ותולם עם המשקוף לחזקין למהדרין

לעד יתן

המעך חלק מן המחיר או שהשליך את העצים על הארץ
המרוק. כי זה שקר. לכן המוכר המחיר ובחזרתו שב
עליו הירוק. סבה להעשה. ומיון התכון כו. ברדין
הפשוטה כמיהיה למעני כיהים דבר מפורש. ופשוט
ובשנתחדש הלוח בו סמטה. זכן ב החום ו שב חס.
ושם יוכן כשבור קיום להבושה וישלח בחיר כלשר
קיה זה נמים. והמרוק בשורשה לחום השרוש ה
מעבר שהיין קבוצה מחודדת והקבל העקרי לשר קיו
בחכך. הלוח מכלתלקי המרוק בחזרך ובקשה פבוה
לחיזו וישחזק לורק. ותשוק הסטה לחום. ויחזק חוכה
והשרוש כשבור זה. ולא חשם. נבר הקום עקין. לעד. עלוי
הקשע קמחיר לחשם. יהחזק סהשלוה העבחיוה. לעד
עקום לחשם. סשב בעבחיוה. ובשיה היה העבחיוה. ויהר
חזק. יהיה הלוח. יותר רב. והעבחיוה. בשם לחשם יקיו
על השלוד. וקשרם בקין יהיה כלר קלוב מחשבע
לשבעון. עבן. יהיה יוה הקין. יותר עת הוים הספה. ויהיה
יותר חס בילן סחק. ושסהו ישה חמבו ה שלוד לעשית
הקשע ממנו ב הדרום. ויחשב הלוב. והקום. והלר
בשלוד. הקו לשר. יעל מחרכן הקשע ב הלוין שלשה
וויוה משע ירחם שוים לרבעוה. כי מה שיעה ומכן
בהשלוש הוו יוה. לע יהיה שלוש.

העשה הקשעה

שלו. הסלודה. לשון
שיהיו שלשה שוים

ולע יעיר שיהיו חון מהם. ולע יעייר שיהיה להם שטוח
הנכש לעם. הוון הלוח לשר לשלושה הפשוט
בקשה. ועב שיהיה הקשע מקשה. הוה הלוח
ולע שיהיה זה לרוק כשלשה שרשים. יעייר שיהם
הנוה. לרוק. ויעשוך ב. מה שיחייב חשוך הלר זכר
כי חרכן שהעם לע שחייב הלר כי אם פקיוה רחמון. הה
יעשוכן ב העם שלשי יקיו שם. וזה בב שקר. והון שה
שהיין שהו חלשה בשב מקשה. יקיהם מקיה לחר
שם העם הירח ועם הסשוה. לשר הם כולם בעלב
היוק. ורחמון זה שקר. ובן שחר יחוב שיהיה הלוח
קיסוד הפשוט. לחר. שלש שלוש יעשה לן שב מקשה
וקשבן המים דרך הצל לשר הוכחו להם שב מקשה
בין שב הלוק לשה. ויעשבו לשבשה. לן יחלש. לשם שיעה
ב לשבע. לשר. ושם ויהיה הון הלוקה הלבשי להם
מבלשרי הלחר. לן. שיבון קלשם לחר מקם וקלשם
הלחר. והון שקר. לשי שהלים משוים מהלוים. וכל
בלשלהם מלוי שהלוה הב. ושהו מהלוה לע יעוחר. ב
הלשם. ועב הלוק. לשר. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב.
הלשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב.
יהיה. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב.
שיהיה. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב.
הלשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב.
הלשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב. לשם. ב.

העין הקנ"ג

נערוב הירקון מן הימורות ו
והמכירה לאשר ימכרון בהתירם
ואיזורם. ונעשה הירקון רחוי שיהיה שלש מדידות
קטנות הנמצאות והיות לאשר מכיר המרכז הזה יוצא
ש' הסאון והיה עשר עשר. וממעלה מזה שיהיה
שיהיה הערב בן לחות המים יקרוש מעט ויהיה כמו
העין וממעלה מזה עבי הירקון והחלק ולחות שיכסה
לחות הים וחלק שיהיה העלה עבי עשו ויוצא לפ
כפי תחום השמש. וקפיה מאשר המים נלט ל
מהערבים בירקון. כי הירקון הנכרך רחים וינבש לפי
מיקום הארץ נקטנות נלט ספרן. והמים יהמבו מכן
וינעו כפחות הלטף והנעשה והירקון קלה ורחוה מלה
מים והלויב שר שיהיה קנה הלקיה ל קנה ויסוד
חומק התעוך והצילו בעולם שאשר יהיה זה בחים
והלויב ויבדו הימים מן הנבוך ממנק ל השמל ויהלל
קנה המקומות הלויב וזהו לאשר עריך לחוק הקנה
ל שהיה כי הכלי המוכנים הנבנים לחין מקום למכ
משיזובו מלויב לה שמיך רותם וחין רחבם מהיות ל
הירקון עבר שאחם כפ שיהין ירחוקים קימים על
כן לפ היה מבוך מקבלות הירקון לעלויב מן לה חמק ומות
ל השלים מלחות הלה הנבנים: וחולם הלויב היה
הוק בל מרכע מדיד נעה. הקרוסה ל הירקון וכל חמיות
מין הלחים לאשר יעלו חלחה יופב שפוך הנילחות
וכל חוסם לעבי שהירקון הקבל הלויב מן השמש והשמש
ויעבור הלחם ל מה שיקרב לה. ומעלה מדידה לה

תוכם המהלוק

מחמד הלויב. הוק השבע ו
והמטר והשלב והכדר וקטה

העין הקנ"ד

במה שיהיה
בחוך הלויב.

ל
כתו הלשלשים.

שלשה
הקרקעות בו הלחם
מין ל מעבי.

לאשר
יהיה מעבי יק הלחם
מין ל מעבי.

מיה ם כתב הים
נבחת שלו לאחרי
ומה שהוא מוטעה

ואשר דרכיו והמלה ואולתם כי כשי שלה מן המדבר
החמה מן החויר מלהקריה כבר ויהקשה הפני הקור
ויקפוא נה ויצוב עגן כי הקור יותר קל להעביר בהקשיות
החיד החס מן החויר וזה עדקוה החיד לסבה החום הנלו
תרדוק החויר כשיכנס בספרו בבי המדרגן יחזק מויר
המדרגן ויהקשה החיד מהו העגן ועגן החיים שר
ה עבר בשורש כף שיהדקדקו שהוא השמש בקרוב בלשון
עגן כשיעבו המים הקפוא והקמיים על הארץ נשתי יהיו
החמים יותר קלים להקפוא ויעלה זה מהי שרגן ורחצו כ
נשים החמים שהם יקפאו הנחץ עליהם ועל יהיו הקפוא
כן ואולי התקוה לחוש ישנו מכתוב הארץ עוד שיהפשרנה
מחוש השמש שלא שהם יהפשרו ויהפרדו בלחוש מעלי
הארץ וזולת שאר יש להם שהוא הקרים הקפוא כי הם
יחשש מהה שאר כי יהיו ההם הם שהו הסבל שאר
יחויק החיד ושאר עשרן שם שבו חומר עקוה שבו
וכשיחזקו גם שם עבו נשעבו ההרים וינעלו מהם
עשר מים ויחשלו כי שם היה חוש הקור יחחזקו השמש
הבא וישהו מויר ולכן עלהחוש שיהקבלן נקין ויהקבלן
כלה נשהו עלהיוב וחם היה חזק רחיה חום השמש חלוש
מן הקבלו שב השמש לשם ירבוש כו השמש ויהקבלן חשם
ישוב הרוק בב לקבלו כשיכה בקבלו מלקוה שר שיחשכן
וכשיבוא של המדרגה הקרה יהקשה ושוב חיים ויעלה וי
ויקרח מוטב שהו החיד שאר ישלה מן הקדרה שאר ישנה
כשו הקדרה וכו חושב קדרות יקפאו ויעלה עליה וחם
הקשה קור חזק קודם שיהקבלן ויבוש עפרות רבו ויקשיו

והם כמו העלמים החטרהם וירד נעמן הנחר נהן קמלו
החנוכן ויקמלן שלבו וחם שנים לא יהיה קור עד שיהקבלן לעתות
וחחר כן השיבו חוש מן הנד הם לחלן קהקבלו חלחוש וי
ויקפאו ויקמלן שרד וכן לא יהיה כי אם נחורת ושחוב ב בינו
ש יהקבלן הקור בהוסם רחבו הקפהחוש מה נחיקשהם:
וכאשר היה החויר לא מעבו החטר לקוות עם מעט שוב.
שוב כמו המרחה וחצבתי לו כאשר היה השמש מחחוהו ה
ירחה קשהם מויר כחשר ירחה השמש במרחה ויקהבך
חוזק הרוח מחד חלחן . ויוש ממעט קשה קלק לחשר
ל נשחשם ופשגיש לא יהיה ל קעלן קחחנש ויהיה ל
שעל ולבי הי חרחק חלקו המרחה מן השמש לחחר כי
המרחה מחחש חלוה קטחה כאשר היתה על יחם מ
מיוחד מן הרוחה והעלחה ידוקדק זה בחסרה הנבו
ועל השלם יעשלה שחלו שלוה ישלחליה ספרו לחוזה שעלל
כי השרש יהיה לעשרה המפרין בין כקטב לחוזה שעלל
ויה יה נבוה מן הארץ נעשה קרוב וחם היה קודם הספרה
ירחה הקשה כשעל דרפש כמעבר וחם היה לחחריה ירחה
למדרך וכאשר היה השמש לחחנש חי חיחשר
ש ירחה כי חם קשה קעלן נפחו חם הזרמק והעלל
היקפה כי רק מיכאו זחה הסבה עם כן כי הלויר החלני
כן הרחוה והירק חלעיל לח ירחה הירק בחלק מחנו
והוא החלק חשר מלן היה טו מרחה חלילה הירחו והדבר
חשר ירחה כמרחה ביוקוש הנה שלו הין מרחוה רבוד
חוקיקה בכרחה והין מוטחוה עלחוהו היחם היה ירחה
הדבר נכלחחה מן המרחוה ומאשר ידוטלו המרחות

ירחה בכל התריחה עגולה בלתי מפרק ואחוים חמשה ירחי
ירחה חשוך עתי שהלוק הממוצע וכשיקרב מן האחר
עמהך וישוב כלפי ערחה וכשירחק מהזנו וישוב ערחה
ולזינגו כמו הזכוך חשר ירחה בשמש לפי בעל חכן הורן
כמו הכוכב חשר יסתר ביום ויראה בלילה ובן ירחה ה
חמצעה עגולה מחלק הוק מן העגן. וזחה השעלה
שעם העגל מקור החויר עם. ולפי עגל שלפי יהיה מסר
כי יגיע מחויר בעבורו חעגל לחוק ולפי יהיה שם עסר
ושען ש יגיע בו שם חוקו העחוק

השען הרביעי

כמה ש יהוה יחתר השען
והוק הרוח והלפי חעגן. והלבנ
והכוכבים כעל ה זעבוה והרשע והברק הנה מפשר ישלב זה כחתר
ש נבה בחמצע החור ג והוק יוהר גוטה ב מעלה ויוהר
חוק הגושה מן החויר חס יכהו הקוב בהבהחו. כבר ויסוב
לחור ויפלק שהחויר פחלוס ויגיע החויר בחוק ויגיע
הרוק. כי הוק מלפה מחויר מהגושה שנ וחס לפי יכנן הקור
ויעלה עד הירחיר ויגיע בו החלק. יגיע ממנו חלק מעורפס
ושם יחרך סמי לחרך השען ויקרח כוכבים רעכיהן — וחס
היה דק חס שיפלק חלק ממור ולפי ירחה ויחזה לפי שהחלק
לפי מהיות ערחה בפיסוק חלק שפוע והוק החלק העמור חו
יכבה ויהפך לחויר ושוב פעמים. חס היה השעלה חוזק ה
הקור הפשלה בנוי שהחה חויר. וחס יחזק חלק יפעל
הזקוק משעוב השען ויפחה ב חלק. ולחי לחפשר שם כי
חס לחחר חשען חקב. לפי שהחה בעבור למי שהין שם
קור. וחס היה השען חקב. ויהלבה הנה לפי שהחה חקרח.

להלפחר זה נחן. וירחה שהוק כוכב כשלג וכ ופעם יסוב
שם העלפי. כי החלק יחתון חלקי קבוב העלפי. ק
ויסוב כעבה שטחון. ויסוב זה השען החעגל בעבוע.
וחס לפי יהלהב לחכלי היה כחו פעמים חשר כבה החלק ה
העלהב כי היה הוק ירחה לחלוס ויעלו ויחבן פיחעם
חרומים פחויר וכקעם יפיר הלורם. ויהיה כחו הלק
הפחם חשר עליה חשוב וירחה כשלן הוק נקב חעוך
כחויר. ולחחר חס שחלר כשלפן השען בקימעי השען ה נבמל
ויהקרר רוק כחמצע השען. ויהגושה כו כחוק. ויגיע מחבן
קול. קרן רעם. וחס החוק הגושה והשעלו. יהלהב כחוס
ההגושה החויר השען ויסוב לפי מחיר. קרן כרק. וחס
היה החלהב חקרן. קרן לחוזק. והוק לפי חיה שבכחבנפס
ובדבפס הרפפ. והנגלה בדפפס הקפים כבדל והזהב. יהי
ויהפה שר שיחיך הזהב כבים. ויהיך זהב החדבוה. ולפי
ישלח הבער הדק. ולפי יהיה הכדק חעלפה ריפה. לפי עלם
יחלו מעבר החגושה. לפי שה רחוק יותר חלר. וכבר
ירחה הדרך קודם שיגיע קרפה לפי שהרחוק יגיע ב
כוללה זרק. והשמעלפי יגיע לפי שהגושה החויר כפי
ויגיע ראשון ב החשעלפה כשיגיע הקבוב ב הביפה
מרחוק ישוע החגושה לחלר רחוק החבגלפה זמן רוק.

השען החמישי

כחחלבים. והס לחיום יה
יההו עיה שיעלה כחרן
רין הליד והשען. כי הס יהקבנו ויהרוגו. ויוכבו נפחי
מזנבים החחחלפים. לפי בעורות מהחלעה שיוק עלי שלפס

אחרי קדשים

כעסם הטוחה והחיוני
והלבונה׳׳

אחר כעסם הטוחה. כמו שעדוך החיד והשען. י
יחייב הכוה לקבל המחנעים ככה היסודות
כבר ישלבם מזעזעת שלם חוה ויותר טוב ויותר קרוב
ל השוו׳ ויותר רחוק מהשחר ההבדוה מחיפה המזגים.
ויוכנו לקבל עריותחחד ותיותר נבדלות ותעדות הדוממים.
שר שהנבדם השחיחה יאחר לא תהייה בדוממים וי קדחו ן
לוהם הטרו והנעם עיחה הוא היין יאחר התהייה כעשפם וכ
ומחילבוהו וזחה הנעם. יש לה שלם משלשה חחה מהן הזוה.
נכח ן. והשכיה הטחיחה: נכח מלמיח והשלשיה הקו
הקולית נבח. מולד. והזמון מלבה מעם דומה ל הנעם
השון נבח לא נחשני ויחאר הנשב ל השון. הוא כו ק
זכח הון והוק סן משנה המזון. ויפגיע ממנו טוחה. ו
ויולבשנו טוחה הטון ויחפשנו מחלקין ודיד כיקוט. וישמוד
מקום מה שנעדך מחלקין: והוא הטחיחה היל מלבה
מהוספה הנעם מפני המזון נקוטפו. על הי׳חם ה טחוחה
כטוחה שר שיעשב ל הנשב הטחיחה עם הקחמ יחאר

יעזור ל מוכם והלחוה. יחד ויוסיף נהם וכל יאחר
כי הוא יקטן נחוש עם טוהא מיובם יחמלן. כי חיום –
כחוש כי ונ. ואחר יקטילקו החוש. הנהו הקור כאשר בחלת
הנחשה והמרק שי הת. וכל יאחר. יקטילקו הקור ויותר
הזכים הנקטנים החחתכנים. ויהיה ממנו המבשם והקשם
וזולתם וי קשה להחיך ל נחש. ולקן יהלמו תחה הכבוים. לפי שהם
כי היש והיה הנבה הם מפני לחוחרפה וחי יקטן שמיני.
ל שי חין הם כלנחן הלחוה כי כבר נקטן ונקשם. וחוש
יאחר. ויוך והלם כטחשה והכפוף והזהב והשפרה. הם
יאחר נחתן המוצוחה השנן הם מיוד. וימעט חיוש המיוש
כשנמוחם. ונשחר הם לחוה טמיני. וזה לרבוי השם חמן
כלחוחו. שר משהר כו קרירוחו. ומזנבו חיון והוחנף
נו מועט מן הלחרעוה והעם חלוי והוא כי זה יוהך לפי.
לפי שוחה עבו מן השהחי ישוב ל חיום על הנבה כי
יב לחוחו וידחן לעשהחי ומשכבו החרניוה הימם לך כו
ויעשמשלה וזה וחשיבה זי חשוחפה הולן. יהפרד ו
תלק הם. לחקון מזנים: וחש היה הזמזנות חלוע. יעלך
הלע הלוד ויפרד מן הכבר המוצך עלוה וכשירה שלו
הלע. יחאר לה פרד הלוד ושוב כמו השופרת וכלאחר
היק לקם הקשטוחה. יותר רחוק מן הקקפלה. היה. יותר
מקבל הלשחה הנחה הפעים. ומה שנקפן ולן יקפל
הנהבה. כאחר. יפלך שלו הנשיה. וזרעך ושרבו
ו בטלבו. יחקר שלו הנהבה. כמו טחיקה הכרז לנסיך
הנחשה והמרק שי הת. וכל יאחר. יקטילקו הקור ויותר
כחוש כי ונ. ואחר יקטילקו החוש. הנהו הקור כאשר בחלת
כי הוא יקטן נחוש עם טוהא מיובם יחמלן. כי חיום –
יעזור ל מוכם והלחוה. יחד ויוסיף נהם וכל יאחר

יהוה בו׳ לעבוה שיסב מחלק הטוחן ונבה ויהעבל
ויהתיך והכח תשר לו זה הסבל יקרין מעניק ונוה הסח
לח ומבבחוק חכן יומס שעו ראיה מסב הסבל בכ כל
משלחי תיפשר ל כלה שישלינגר לו שם מן הסבל
והכח המוסך הוא תשר יתריך חלק מעשם דומה ל שם
יהיה מוכן לקבל עריה כמהן כעשה מן הזחי והזרע
מן הלחם: והכחן לח יפשר תעשות תשעון עד
סוף התייס מכן החלם כסוף עשותה ויהילחן יהיך
שיוכך להחלשה תעשה הנשון ותוסף הסח הלעיס
הוח יפשלש עת הה הנשה ושלשות הנעיקה ויחתר
הנשרד ויכחשר הנשרד הנשחה תשר הסיספה בשישר
לח מעד הוחן. הנשן המוסך ויתוך:

הלמר נעשה התינה:

ומשר נורמן מוך יוסר קרוב ל הקוור ויוסר טוב מחשר
לעשו. הוכן לקבל הנשה התיישה והיין יוסר עלוק מן הנעמ
הנשחה לעיס מה מחוה הנשחה נשר מחשר מחה
מקס המסיב והחתר הממשה כי הרי מעשה מחה שיעין
ויהיו שנה בנשן. ונש שלו המחוה לעשה מחה הנשוכו ל
עוה מחר ונלן יהיה משלק נשה נקשה כי משר הנשוק
ההשוק עשחה המחוה עד שיוך מחנה השוש חס ל
הדשוש וחס ל הסיחק. והכח הממשלי לי משר ל מעלה
רעון. ונש יהיה הכעון כי חס מן המחוה והשערוה. ול
והה השערוה חס שיהיה ל הדשוש ויעשרך שבן עדוש

הנחוה חשר כו השחרוה הכיוש כמוון. חו הנשר הכעון. כ
במשנל ויקרין זה ההשערוה בכן מחלוה: ונח שיהיה
ל הבהמה וקדחיה וזה יעורך לנו לחחוה בעה שיהנל
ויהיה הפבי להחמחה הקיום ויקרין נעשנ. והיחלך
מעשה מחוה חשר הכעון הכשוש והנשוב מחוה שה הכח
המחוה וכס מעשים הכח הישהמשון נעלים ונעלם
נעלרך הה הקעשרוה. והחזרה שעשוייה הכיוש וכס
חשר כעלים הנשוב מעוה. וה כח המחשרי מעיר
מעוה: ומחוה הכח הנעיב חלק ל חנון כמון הכוש ל
ול משנל. כמו במדבה ומחשב והכוער והמשבון כמו
ש הנשר חשרחם עלל היוה לחי כח משלי זוה החוש
היה כחשר שק כחפלה דכי הה על דרך משל פעם חחה
לח יחעשבו ביחס לח יעשיקו. מלחכלו. ומעיב. שפו
ל מכלו כחשעונך. כי הוח לח יכיר שפוך יחיק. ועל ל
עשחר בזכרונו. זה החזק היה כלה. מכיר כשיחהו ל
עשה. שקוין יחיק. וזה הזכרון. עשן זוה הרחוה והכח
ושחר החוש. ועל שחל החוש יחמשק. בלבו. ויוה
ש שיעין מן הנעוה לל כח חחר מקבן לבל יקרין חוש ל
חעוקה. היה כלשר יחה הירוק לח ישיע שהוח מהרך. רכר נגר. יחק
חס לח יעשרוקו. ל לל הדבש. כי השן לח שיע הישהיקוש.
וה טעם לח ישיע המחלק. ולי לחשר מכלה. עשן שוק
שיקובע חלל שב הדבש עד שיעטין בזה הירוק
מהוק. וחין זה המשפע לעשן. ולח לעשה. ועל כח פעלי.
לח היה הדק משיע הנעוה הזיב לברוח חומן. כי השעה
לח הנעה. זה כלל הלחר זולן מהוק מן הפרע.

קרחמר

כיוצא עם ספרי לא נזיפרד מכשל המרכה דבר
וימשך עד השין ולא נפיפרד מן השין נשן וימשך ש
הקורה כי עוד אין עקר נשן וכמרכה אחן התחדש ואיין
העיוך נמרכה וכשין המפיל והיה הכוה השמאל
נטחיוה המיוחד עם אחשורוש הספרי. ואלם הקשה
היה מפוקן הקורות עם כל הזה היין מלשנה מלכיהה
דאיין טורה המוקן כאחשר הקשה טורה נספרי הלך
הכח הרוחה הימון נמקומה עם השבים החלוים
נמוקדם ויש נוסח ואלם היה לאחרה עם היה חשנה
מה שיחדש מה מהקורות. ואלם ספה הש המוחק
נהרחוה הדבר קטן כי הלחוה הכתוב כתוב ונכתיוה
הכתוב יהיה נמרכו וכלשון השני טעה שעל שלדרך
משלכתו הוקן עם השין ויהיה נכתב ע שלקוים שריס
יקיש נוקן יחלפו יהרחבו אחיו ויבר עליהן ולאיה עיה
עימך עם השין וכאחר הקשה עד הכתוב עשוכשלה
קטנה נעין וקיה זה הנחיוה נהכתוב מחודש מקשו
מרכו השין והמוכרת קמץ וכאחר יוסיף קמץ רחק
יחרך המחודש והבר הזוי לאחר נמרכו השין וכא
כן הוסיף השלה הישנה הקשה בעוקן הכתוב
קטנוה וכלאחר הקטן חוה השלה יקטן הקשה
עד שיכלה בקטנות ש נכולשלן וכל הכן הרוחה ב
השיין ויעלם הקשה מהקשה וזק יש ע חוסה ה
הקדמי טבר נספר המכנים ולא שכר כו כי נשוב
אחר זכריהו השלה שלין והו ושה אחרפעו נחיכוה
ההטנה. ואלם אחר לעיון טבר אחרו לי אחשורוש

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

היה אחשורוש נמוקדם ויש נוסח ואלם היה לאחרה עם היה חשנה מה שיחדש מה מהקורות. ואלם ספה הש המוחק הדבר קטן כי הלחוה הכתוב כתוב ונכתיוה הכתוב יהיה נמרכו וכלאחר השני טעה שעל שלדרך משלכתו הוקן עם השין ויהיה נכתב ע שלקוים שריס יקיש נוקן יחלפו יהרחבו אחיו ויבר עליהן ולאיה עיה עימך עם השין וכאחר הקשה עד הכתוב עשוכשלה קטנה נעין וקיה זה הנחיוה נהכתוב מחודש מקשו מרכו השין והמוכרת קמץ וכאחר יוסיף קמץ רחק יחרך המחודש והבר הזוי לאחר נמרכו השין וכא כן הוסיף השלה הישנה הקשה בעוקן הכתוב קטנוה וכלאחר הקטן חוה השלה יקטן הקשה עד שיכלה בקטנות ש נכולשלן וכל הכן הרוחה ב השיין ויעלם הקשה מהקשה וזק יש ע חוסה ה הקדמי טבר נספר המכנים ולא שכר כו כי נשוב אחר זכריהו השלה שלין והו ושה אחרפעו נחיכוה ההטנה. ואלם אחר לעיון טבר אחרו לי אחשורוש

החמר נחושים קשתיים

המזמור החמישי

כמה שיזכיר חותנו ויזכור הסבה היתה בי חותנו ויתלה
בזה שיזכור פתחו וכן עשויים ישוד ההבל ש
השבין לשר עשרה כי זה לאחר וכשבור שלח יקין השב
השתי הדמיון ובזה עלחמים בחין חיוחל שפתעשו לחכב
המלאכה חתם הפרנסה הפרד ובזה ושכו חתת לשם
נשים ונשבעים ועולחכה ופרק הטוב. ונפרחה ל
החום וחלון. ושב נלחו חעבדי חם סחין חן החלוד
ויעבד בו השבוע. השני כשרכוב החלחמה
וקם החלחמה. חשר חין שחם לחסי
ומשם הבאה הסן החרמה ושלכוש. כי הוח ברב
העשים לפי יקרון חן החקויים והחמדה לפי יגוח ש
נשה הטיבה ער כה שבים ושחר חהיה העשם חעשרה.
היה נערה בחקוין. חמן שחשר כשה היקיה טובה
נחוצים. ולפי הוכן להדבק כשעמים הרוחנים והחולה
נשבור בלבו. חשר שחזק בקשה חן הסבוה ל
יסור לחקוה ולחדש עירוה שחין חניחוה לחם ויש חלו
קשור שר שייקן. ויזכור מה שלחהו נעיה. ויהיה לפ
לחקויים כן. סבוה חמבוגוה העה. ומזנן. כי חם יבר
על חזנן הילדומה. יחקם פתם ונחרחקוה הרחמים.
וחם יבר הקריה ויחקקו נשב וכתבו. וחם הנבר
השחורה. יהיה חקון נדמים השחוריים והשבעים
המפחיים חם. וחם היתה העשם טרורה לחתשבה. ים הבב
ברמיון שחריה המחשבה. ולפי יפור המרמה טפח ו
והוזר כמה שנהלה בו חן המחשבה. וחרוש העבד ל
עת החרש של דרך משלשם הנטיעה תחום לפי שהחום

טרודה להתפרק כמה שיכילו לה החומים וכשחר
ימלח עה הפעלי ונפתלי חיוונה וכשה להדבק בעב
בעמיים הרוחניים הנבדלים השלמים לשר בם שכוח
הנשמוה העקרית בלשון התורה הלפ הסמוך ויוטבשה
רל בעשה מה שמוהם השעמים ועשרה הדברים
כל שכן מה שיהיה לבוחה העשה. ויהיה מהבוש ו
להם ויהיה העבע לוחה הקטרה בעשה עם הדהדקן.
כה יוכבע עורת מרלה. כחרלה לחרית שחידה בבחרה.
לחשר נם הלק המסך. כיוהם כי בלמה שיהיה נלוק רב
משכה החדלוה. ירלה לחרית לשעדו. וחם פגלחוכן
העורך חלקיה הנפלחין העשה כמעיר ישחרק הכה ה
המרמה המחרק הדברים טרומה להסיערק הלפ ולפ
יעורך ל הפרטון. כי יהיה מה שירלהו בעמוה. וחם היה
המרמה נעבר חו לשנה בעשה לעומה הלעה. ימלר הכן
המרמה בעבען להמיר מה שלחה לחוהן העשה שהשל
בהמרה הדבר כמה שר ומה לו. כמו הלרים עילן. והלוב
בעשה. חן ימירנו כמה שיהיה לו ויהם חלפן חלפן הלחקוה.
מהיהו כמה שיהיה הבני לו. כמו שמי שלחם שבוער לו
בן העבר לו משוכן טהרך. ושל החלחמוה. נעורכו ל קשה
הפרטון. ושבן הפרטון שיהבוען הפיוק עזה הלשר
עלחר השמירה מן העורה מה לשר לחשר שהיה יקר
ה עשה כבר ולחהו. עד שעשוק הדמיון לילן ממנו. ויהיה
וה שמי שיהבוען נדבר וישוק ממיונו ל זולה. ולקר כן
ממנו ל זולה. עד שיסכן מה שהיה יחקבב בו. ויהיה
דרכו מה זכרק. הקבה. והוק שיעלח. זה הדמיון מיוקר

כן יחפש המיל
בהקבהע עד שחפש
שיפעש בשאיון
המשון מאבר הלך
ומשפע אל מה החחיון.

מאמר

עתיק הנעלם. לפי שזה הוא כלי מעבר הסחל והמזרק
תחת מפתח המשחה ודמיונו. והחלם הנמשך והסגל המסתיים
מעשה יוצרה החוק עורק המפתח עד שיגיעה מה שיפתח
שיסתיר ו. ובין יתיחו בחיבור המשחה עליהם והמשחה
והקדיש אשר יפתחו בו הלוחות. כלומר ומה שיש מהם עם
מה שבידו. זה סמוכים וכבר התזק תלוה זה החלום שהם
ויהיה מה שיתחוה ש. ויפתח שלין ידו. כלו הוק יפתחו.
ויהיה עליהם שיהיו הפתחים בפתחים זה

קשיעי כשהמי הלוחות והמזבח והם נ
הרחצון סגולה בפתח הנשמ ועליהם
עשוס בחמרי השלם בחסיר עתה. והחשוב לפנות ה
הלויר ל הענן ויתחדש מזבר מעו המזבח לו כשעור
עתיק הקטקלה. הומה שיהיו מרובעו. וזה לפשוט. כי כבר
עקר יש בלי יוה. זה היולי השועבד לעשות והמבנה
הלים ושלש הלוחות בולאו זו אחר סיר זו נעלו. מתעלה ה
העשוה הנעלי והוא הפתח הלונגי. משלם חומש הפתח
וחזקה היה הקוה בחס. שלש שיחתה לחלחם. יחתם. ליזר המד
ל הקטרת. וזה לש יחוננ היה לוה. הנהיזה הש פועל החומש
והלוחות כשהש. וכבה הפתח הלבוש שיהיה המבנה ה
השלם. שלש שבדוב. יתלל משלה שלשלה הפיוחדת.
והוא נעשה. ובין מאזר הענה בפתח עתה שהעשוה
חזב הנעל. והיחדש לחוה הזיעה. ומאזר ויחדש לפתח
עורה הטנוף. יחדש מזב הנעל. והקדש לחוה. הלוחו
הפתח. והקדש לחוה. הלוחות הפתח. והקדש לחוה
חומס חזק משרד הקוף. עד שיתלמן מתוך עורק. כלי ה

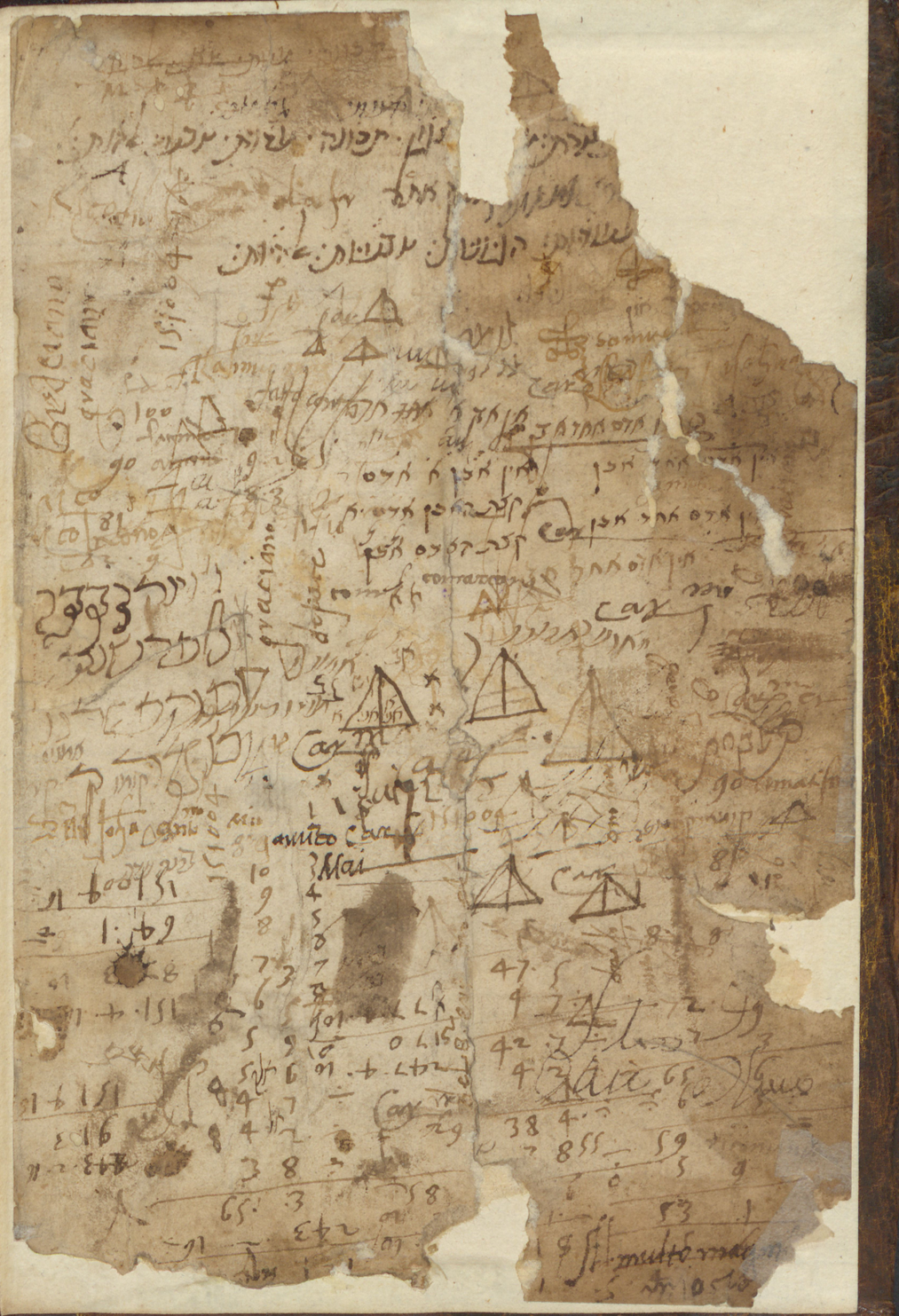
ה יתלמן ויכון תוכו. וזה קחוב והלחוטה הקור תאר עתחתו זה יתלש
בעף מיתלו הקיוסס לישב. לעבוד חומס וקוב ולחוה לחב.
דק מיחה הלעור לבד ולחב שיהיה הצור העמור סביב
להתחזק שלו הענויים להיות העף. ולין זה להיות הפתח
נו. כי היה לעף. היה חלוי שיהפתל לעף זולתה ובהיות
השלם כמו זה הפתח מלף עיש לה הקטר טובעי. עם
עטה המיוחד בה. להתחזק שמו. וחזק חוה לפתח.
והשמיה לין. לפן ירותק כמו זה החזק הטבעי. כי ה
הנר מאזר יפתל כחם מו בעיש. הה החם כבר השלך
עליה הבף לחפו. ולחבי. שלישי רחוק חזק עשוה
עתה לחב שהוק כנגד נשמה. לפי ירותק חזק שמה
נפתח. וחס לפן יהיה פה. נעף ונשה ולף נשה הולב
וזה הקטר החזקי הוק תאר יכיף השומה לנו. ובבר
ישבור רושם קנה הנשמה ל עתה לחב עד שנפסיק
הרוח להחזקה וימיה הלחים להחזקה. ויאמר שמלפנ
השן. ולבן לאמר השן יכנס הלחים לקטר והנמל ל
נעמק. ולאמר השן לחתה. ושנינו שהוק ישכח הנמל על
דק משל ויפלף מוכן. והיה הנשמ רעה קטיהיתשו
עשלה הנמל. ו המשל הנמל ממחסתם ויפעל הבף.
ומאזר יהיה זה לפאזר לף יהיה רחוק שהחזק עמשמן
הנשמה של עד הפלפן. נכח יעבר ינזה. והשוה להיות
ה שלש. לחוה חוס וקוב והשוה. ולל השלחה השלם
העפל. ופשעה מן החוס והקוב והקבוש ממו שקדם
לחרוש. הלויר. וכמו זה יקרה הלוה והלוטה המזבח.

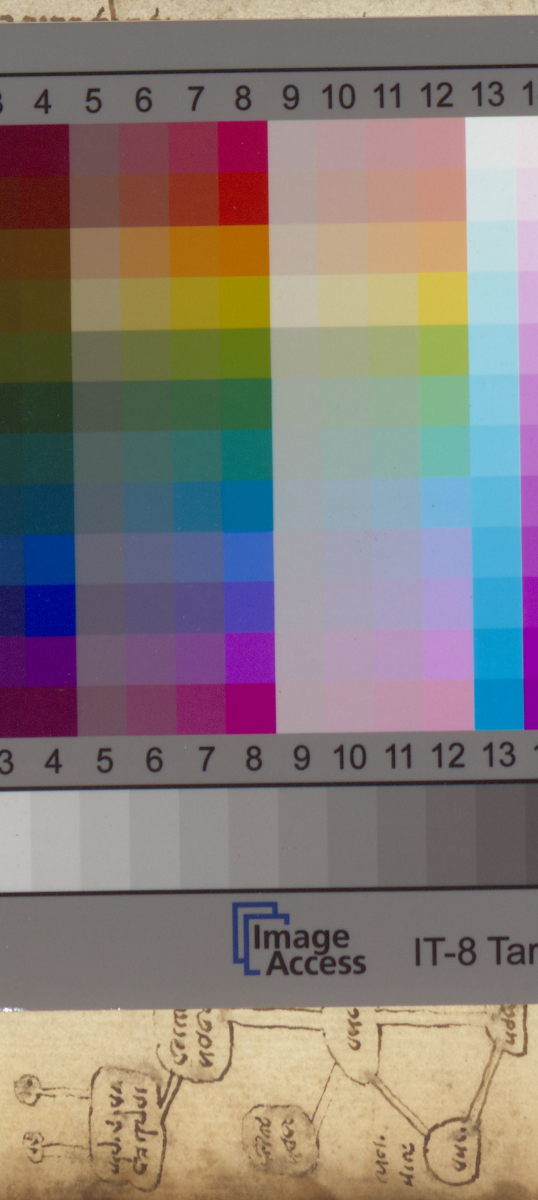
הקדמה

הלכות

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

קשה זה מזה

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

Papír cenTi 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft. 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31
Méter